Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

1. juuni 2022 *

Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediidiasutuste ja teatud investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääva ettevõtja suhtes kohaldatav kriisilahendusmenetlus – Kriisilahendusnõukogu poolt Banco Popular Español suhtes vastu võetud kriisilahendusskeem – Volituste delegeerimine – Ärakuulamisõigus – Omandiõigus – Põhjendamiskohustus – Määruse (EL) nr 806/2014 artiklid 14, 18 ja 20

Kohtuasjas T-628/17,

Aeris Invest Sàrl, asukoht Luxembourg (Luksemburg), esindajad: advokaadid M. Roca Junyent, R. Vallina Hoset, G. Serrano Fenollosa, E. Galán Burgos ja M. Varela Suárez,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Flynn ja A. Steiblytė,

ja

Ühtne Kriisilahendusnõukogu, esindajad: J. King ja M. Fernández Rupérez, keda abistasid advokaadid B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch ja S. Ianc,

kostjad,

keda toetavad

Hispaania Kuningriik, esindajad: L. Aguilera Ruiz ja J. Rodríguez de la Rúa Puig,

Euroopa Parlament, esindajad: P. López-Carceller, M. Martínez Iglesias, L. Visaggio, J. Etienne, M. Menegatti ja M. Sammut,

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: A. de Gregorio Merino, J. Bauerschmidt, H. Marcos Fraile ja A. Westerhof Löfflerová,

ja

Banco Santander, SA, asukoht Santander (Hispaania), esindajad: advokaadid J. Rodríguez Cárcamo, A. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero ja J. Remón Peñalver,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

menetlusse astujad,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada esiteks kriisilahendusnõukogu täitevistungi 7. juuni 2017. aasta otsus SRB/EES/2017/08 Banco Popular Español, SA kriisilahendusskeemi vastuvõtmise kohta ning teiseks komisjoni 7. juuni 2017. aasta otsus (EL) 2017/1246, millega kinnitatakse Banco Popular Español S.A. kriisilahenduse skeem (ELT 2017, L 178, lk 15),

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president M. van der Woude ning kohtunikud M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (ettekandja) ja G. Steinfatt,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 17. juuni 2021. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

I. Õiguslik raamistik

1 Euroopa Liidus otsustati 2008. aasta finantskriisi järel luua pangandusliit, mille aluseks on ühtne, täielik ja üksikasjalik finantsteenuste reeglistik, mis kehtib kogu siseturul ja hõlmab ühtset järelevalvemehhanismi ning uusi hoiuste tagamise ja pankade kriisilahenduse raamistikke.

2 Pangandusliidu loomise esimeseks etapiks oli ühtse järelevalvemehhanismi loomine nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrusega (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63). Selle määruse põhjenduse 12 kohaselt peaks ühtne järelevalvemehhanism tagama, et liidu poliitikat seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega rakendatakse ühtselt ja tõhusalt, et finantsteenuste ühtset reeglistikku kohaldatakse krediidiasutuste suhtes samamoodi kõigis asjaomastes liikmesriikides ning et kõnealuste krediidiasutuste suhtes kohaldatakse kõrgeima kvaliteediga järelevalvet, mis on vaba muudest, usaldatavusnõuetega mitteseotud kaalutlustest. Selleks antakse määrusega nr 1024/2013 Euroopa Keskpangale (EKP) krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga seotud eriülesanded eesmärgiga aidata kaasa krediidiasutuste turvalisusele ja toimekindlusele ning finantssüsteemi stabiilsusele liidus ja kõikides liikmesriikides.

3 Seejärel võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa

Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190). Selle põhjenduses 1 on märgitud:

„Finantskriis on näidanud, et liidu tasandil puuduvad adekvaatsed vahendid, et tõhusalt tegeleda ebatervete või maksejõuetute krediidiasutuste ja investeerimisühingutega. Selliseid vahendeid on vaja eelkõige maksejõuetuse vältimiseks ning kui maksejõuetus on juba tekkinud, siis tagamaks, et ebasoodsad tagajärjed oleksid võimalikult väikesed, säilitades asjaomase krediidiasutuse või investeerimisühingu süsteemselt kriitilised funktsioonid. Need rasked ülesanded olid kriisi ajal oluliseks teguriks, mis sundis liikmesriike päästma krediidiasutusi ja investeerimisühinguid maksumaksja raha kasutades. Usaldusväärse finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku eesmärk on kõrvaldada võimalikult ulatuslikult vajadus selliste meetmete järele.“

4 Direktiivi 2014/59 eesmärk on kehtestada liidus pankade kriisilahendust reguleerivate liikmesriigi sätete minimaalsed ühtlustamisnormid ning sellega nähakse ette kriisilahendusasutuste koostöö piiriüleste pankade kriiside korral. Seejuures on direktiivis 2014/59 ja eelkõige selle artikli 3 lõikes 1 sätestatud, et iga liikmesriik määrab ühe või erandkorras mitu kriisilahendusasutust, millel on õigus rakendada kriisilahenduse vahendeid ja kasutada kriisilahendusõigusi.

5 Pidades aga silmas ühelt poolt seda, et direktiiv 2014/59 ei too kaasa kriisilahendust puudutava otsustusprotsessi tsentraliseerimist, et selles nähakse ette ühtsed kriisilahendusvahendid ja -õigused, mida iga liikmesriigi ametiasutused kasutada saavad, ning et sellega jäetakse viimastele kaalutlusõigus nende vahendite kohaldamise ja kriisilahenduse toetamiseks liikmesriigi rahastu kasutamise üle otsustamisel, ning võttes teiselt poolt arvesse seda, et selle direktiiviga ei ole täielikult välistatud, et liikmesriigid teevad piiriüleste konsolideerimisgruppide kriisilahenduse kohta eraldi ja potentsiaalselt vastukäivaid otsuseid, otsustati luua ühtne kriisilahenduskord.

6 Panganduslidu loomise teise etapina võeti niisiis vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

7 Määruse nr 806/2014 põhjenduses 12 on märgitud:

„Tulemuslike kriisilahendusotsuste tegemise tagamine liidus maksejõuetuks jäävate pankade kohta, sealhulgas liidu tasandil kogutud rahaliste vahendite kasutamise kohta, on finantsteenuste siseturu loomise lõpuleviimisel keskse tähtsusega. Siseturu piires võib ühe liikmesriigi panga maksejõuetus mõjutada liidu kui terviku finantsturu stabiilsust. Tulemuslike ja ühtsete kriisilahendusnormide ja kriisilahenduse rahastamise võrdsete tingimuste tagamine kõigis liikmesriikides ei ole mitte ainult nende liikmesriikide huvides, kus need pangad tegutsevad, vaid üldkokkuvõttes kõigi liikmesriikide huvides, kuna see on vahend, mis tagab võrdsed konkurentsitingimused ja parandab siseturu toimimist. Pangandussüsteemid on siseturul omavahel tihedalt seotud, pankade konsolideerimisgrupid on rahvusvahelised ja pankade aktivates on suur osakaal välismaisel varal. Ühtse kriisilahenduskorra puudumisel oleks ühtses järelevalvemehhanismis osalevates liikmesriikides aset leidvatel panganduskriisidel suurem negatiivne süsteemne mõju ka selles mitteosalevatele liikmesriikidele. Ühtse kriisilahenduskorra loomine tagaks maksejõuetute pankade probleemiga tegelemisel neutraalse lähenemisviisi ja suurendaks seetõttu osalevate liikmesriikide pankade stabiilsust ja väldiks kriisi levikut mitteosalevatesse liikmesriikidesse ning hõlbustaks seega kogu siseturu toimimist. Nii osalevates

kui ka mitteosalevates liikmesriikides asutatud krediidiasutuste ja investeerimisühingute koostöömehhanismid peaksid olema selged ning ühtki liikmesriiki ega liikmesriikide rühma ei tohiks finantsteenuste pakkumise kohana otseselt ega kaudselt diskrimineerida.“

8 Määruse nr 806/2014 artikli 1 esimese lõigu kohaselt kehtestatakse sellega osalevates liikmesriikides asutatud ja artiklis 2 osutatud ettevõtjate – see tähendab pankade, mille päritoluriigi järelevalveasutus on EKP või liikmesriigi pädev asutus liikmesriigis, mille rahaühik on euro, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro ja mis on sisse seadnud tiheda koostöö määruse nr 1024/2013 artikli 7 kohaselt (vt määruse nr 806/2014 põhjendus 15) – kriisilahenduse ühtsed õigus- ja menetlusnormid.

9 Määruse nr 806/2014 artikli 1 teises lõigus on sätestatud, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“), mis on loodud kooskõlas sama määruse artikliga 42, kohaldab neid ühtseid õigus- ja menetlusnorme koos Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoniga ning liikmesriikide kriisilahendusasutustega kõnealuse määrusega loodava ühtse kriisilahenduskorra raames. Samuti on seal sätestatud, et ühtset kriisilahenduskorda toetab ühtne kriisilahendusfond (edaspidi „kriisilahendusfond“).

10 Määruse nr 806/2014 artikli 16 lõike 1 kohaselt otsustab kriisilahendusnõukogu osalevas liikmesriigis asutatud finantseerimisasutuse suhtes võtta kriisilahenduse meetme, kui täidetud on selle määruse artikli 18 lõikes 1 sätestatud kolm tingimust.

11 Esimese tingimuse kohaselt peab ettevõtja olema maksejõuetu või jääma tõenäoliselt maksejõuetuks. Seda tingimust hindab EKP pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist või kriisilahendusnõukogu ning see loetakse täidetuks, kui ettevõtja puhul esineb üks või mitu määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 4 loetletud asjaoludest.

12 Teine tingimus eeldab seda, et puudub põhjendatud väljavaade, et mõni muu erasektoripoolne meede või järelevalvemeede aitaks ettevõtja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.

13 Kolmanda tingimuse kohaselt peab kriisilahenduse meede olema vajalik avaliku huvi seisukohast ehk olema vajalik ühe või mitme kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks olukorras, kus ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks samavõrra saavutada kriisilahenduse eesmärke.

14 Määruse nr 806/2014 artikli 14 kohaselt on kriisilahenduse eesmärkideks tagada kriitiliste funktsioonide jätkuvus, vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise, kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, kaitsta hoiustajaid ja investoreid ning kaitsta klientide rahalisi vahendeid ja klientide vara.

15 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 1 on sätestatud, et enne kriisilahenduse meetme kohta otsuse tegemist või asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist tagab kriisilahendusnõukogu, et asjaomase ettevõtja vara ja kohustuste väärtust hindab õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes ametiasutusest, sealhulgas kriisilahendusnõukogust, liikmesriigi kriisilahendusasutusest ja asjaomasest ettevõtjast.

16 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 15 kohaselt on väärtuse hindamine kriisilahenduse vahendi kohaldamist või kriisilahendusõiguste kasutamist käsitleva otsuse või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist käsitleva otsuse lahutamatu osa.

17 Kui määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, võtab kriisilahendusnõukogu vastu kriisilahendusskeemi.

18 Kriisilahendusmenetlust läbi viies peavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon tagama, et kriisilahendus toimuks kooskõlas määruse nr 806/2014 artiklis 15 loetletud põhimõtetega, mille hulgas on põhimõte, et kahjumi katavad esimeses järjekorras kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja aktsionärid, ning ka põhimõte, et ükski võlausaldaja ei kata suuremat kahjumit kui see, mida ta oleks katnud juhul, kui ettevõtja, keda kriisilahendus puudutab, oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses.

19 Kriisilahendusnõukogu määrab kriisilahendusskeemiga kindlaks kasutatavad kriisilahenduse vahendid. Määruse nr 806/2014 artikli 22 lõikes 2 on loetletud erinevad võimalikud kriisilahenduse vahendid, milleks on ettevõtte võõrandamine, sildasutuse loomine, vara eraldamine ning kohustuste ja nõudeõiguste teisendamine.

20 Määruse nr 806/2014 artiklis 21 sätestatud tingimustel võib kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis kasutada ka asjaomase ettevõtja kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise õigust. Määruse nr 806/2014 artikli 19 kohaselt võib kriisilahenduse meede hõlmata ka riigiabi andmist või kriisilahendusfondi vahendite kasutamist.

21 Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt edastab kriisilahendusnõukogu vahetult pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist selle komisjonile. 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, kinnitab komisjon kriisilahendusskeemi või esitab selle kohta vastuväiteid kaalutlusõigust kätkevates aspektides, mis ei hõlma kõnealuse lõike kolmandas lõigus sätestatud aspekte ehk vastavust avaliku huvi kriteeriumile või kriisilahendusfondi summa olulist muutmist. Viimati nimetatud kaalutlusõigust kätkevate aspektide osas võib komisjon 12 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, teha nõukogule ettepaneku esitada kriisilahendusskeemi kohta vastuväited põhjendusega, et kriisilahendusnõukogu vastu võetud skeem ei vasta avaliku huvi kriteeriumile, või kiita kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis ettenähtud fondi summa oluline muutmine heaks või esitada selle kohta vastuväide. Kriisilahendusskeem võib jõustuda ainult siis, kui nõukogu ega komisjon ei ole selle kohta 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu selle edastas, vastuväiteid esitanud.

22 Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 9 on märgitud, et kriisilahendusnõukogu tagab, et asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused võtavad kriisilahendusskeemi elluviimiseks vajaliku kriisilahenduse meetme. Kriisilahendusskeem adresseeritakse viimati nimetatutele ja selles antakse neile juhiseid, et võtta kriisilahendusõigusi kasutades kõik vajalikud meetmed, et rakendada kriisilahendusskeem vastavalt kõnealuse määruse artiklile 29.

23 Pärast kriisilahenduse meedet käsitleva otsuse vastuvõtmist tagab kriislahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 16, et sõltumatu isik viiks läbi hindamise, tegemaks kindlaks, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja suhtes oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus. Selle hinnangu põhjal võidakse määruse nr 806/2014 artikli 76 lõike 1 punkti e kohaselt maksta aktsionäridele või võlausaldajatele hüvitist, kui nad on kriisilahenduse tõttu kandnud suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud tavalises maksejõuetusmenetluses toimunud likvideerimise korral.

II. Vaidluse taust ja pärast hagi esitamist aset leidnud asjaolud

24 Hageja Aeris Invest Sàrl on Luksemburgi õiguse alusel asutatud juriidiline isik, kes oli Banco Popular Español, SA (edaspidi „Banco Popular“) aktsionär enne viimase suhtes kriisilahendusskeemi vastuvõtmist.

A. Banco Populari olukord enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist

25 Banco Populari kontsern, mille emaettevõtja oli Banco Popular, oli kriisilahenduse ajal Hispaania kuues panganduskontsern.

26 Banco Popular suurendas 2016. aastal kapitali 2,5 miljardi euro võrra.

27 Kriisilahendusnõukogu 5. detsembri 2016. aasta täitevistungil võeti vastu Banco Populari kontserni kriisilahenduskava (edaspidi „2016. aasta kriisilahenduskava“). 2016. aasta kriisilahenduskavas eelistati kriisilahendusvahendina määruse nr 806/2014 artiklis 27 sätestatud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.

28 Banco Popular avaldas 3. veebruaril 2017 oma 2016. aasta majandusaasta aruande, milles teatas vajadusest võtta kasutusele 5,7 miljardi euro ulatuses erakorralisi reserve, mis tõi kaasa 3,485 miljardi euro suuruse konsolideeritud kahjumi, ning uue presidendi ametisse nimetamisest.

29 DBRS Ratings Limited (DBRS) (hilisem DBRS Morningstar) alandas 10. veebruaril 2017 Banco Populari reitingut negatiivse väljavaatega, pidades silmas Banco Populari nõrgenenud kapitalipositsiooni tulenevalt eespool punktis 28 osutatud majandusaasta aruandes prognoositust suuremast netokahjumist ning Banco Populari pingutustest vähendada endiselt suurt halbade varade mahtu.

30 Banco Popular tegi 3. aprillil 2017 teatavaks siseauditi tulemused, kust nähtus, et 2016. aasta majandusaasta aruannet võib olla vaja korrigeerida. Need kohandused tehti Banco Populari 2017. aasta esimese kvartali finantsaruandes.

31 Juhatuse esimees teatas 10. aprillil 2017 toimunud Banco Populari aktsionäride üldkoosolekul, et arvestades kontserni olukorda seoses omavahendite ja halbade varade mahuga, kavandab pank kapitali suurendamist või ettevõtte võõrandamise tehingu tegemist. Banco Populari president-peadirektor vahetati välja vähem kui aasta pärast ametisse nimetamist.

32 Pärast 3. aprilli 2017. aasta teadet 2016. aasta finantstulemuste korrigeerimise vajaduse kohta alandas DBRS 6. aprillil Banco Populari reitingut, jättes reitingu väljavaate negatiivseks. Vastavalt 7. aprillil ja 21. aprillil 2017 alandasid Banco Populari reitingut ka Standard & Poor’s ja Moody’s Investors Service (edaspidi „Moody’s“), hinnates reitingu väljavaate negatiivseks.

33 Banco Popular alustas 2017. aasta aprillis eraõiguslikku müügiprotsessi enda müümiseks mõnele tugevale konkurendile, mis taastaks tema finantsolukorra. Banco Populari omandamisest huvitatud võimalikele omandajatele määrati pakkumuste esitamise tähtpäevaks 10. juuni 2017 ning hiljem pikendati seda tähtaega 2017. aasta juunikuu lõpuni.

34 Banco Popular tutvustas 5. mail 2017 oma 2017. aasta esimese kvartali finantsaruannet, kus teatati 137 miljoni euro suurusest kahjumist.

35 12. mail 2017 langes Banco Populari likviidsuskatte nõue (*Liquidity Coverage Requirement*) alla Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1) artikli 460 lõike 2 punktis c sätestatud 80protsendilise miinimummäära.

36 Banco Santander, SA teatas 16. mai 2017. aasta kirjas Banco Popularile, et tal ei ole võimalik eraõigusliku müügiprotsessi raames siduvat pakkumust esitada.

37 Banco Popular teavitas 16. mail 2017 riiklikku väärtpaberituru komisjoni (Comisión nacional del mercado de valores (CNMV), Hispaania) asjasse puutuvast asjaolust, et eraõigusliku müügiprotsessi raames näitasid potentsiaalsed omandajad üles oma huvi, ent ühtki siduvat pakkumust ei saadud.

38 Agentuur FITCH langetas 19. mail 2017 Banco Populari pikaajalist reitingut.

39 Kriisilahendusnõukogu president Elke König andis 23. mail 2017 telekanalile Bloomberg intervjuu, kus temalt küsiti eelkõige Banco Populari olukorra kohta.

40 2017. aasta mais teatati Banco Populari raskustest mitmes ajakirjandusartiklis. Näitena tuleb märkida 11. mail 2017 veebisaidil elconfidencial.com avaldatud artiklit „Saracho tellib JP Morganilt ja Lazardilt pankrotiohu tõttu Populari kiirmüügi“ („Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra“). Artiklis märgitakse, et panga president on volitanud JP Morganit ja Lazardi korraldama panga kiirmüügi tulenevalt pankrotiohust, mis on tingitud massilisest era- ja äriklientide hoiuste väljavõtmisest, ning et tema hinnangul on kogu kontserni täielik ja kohene müük ainus viis panga elujõulisuse tagamiseks. Artiklis märgitakse, et „jätkuvat hoiuste väljavõtmist ja väliste rahastusallikate sulgumist arvestades on pank tõsises pankrotiohus ning [panga president] on seega sunnitud võtma kõige drastilisema meetme ning hoiduma omavahendite suhtarvude parandamiseks ja panga EKP nõuetele vastavuse tagamiseks varade järkjärgulisest müümisest“.

41 Veebisaidil elconfidencial.com 15. mail 2017 avaldatud artiklis „EKP kontrollib Banco Populari tegevust kahe kuu jooksul keset müügiprotsessi“ („El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta“) teatatakse, et Banco Populari president käivitas oma plaani panga müümiseks pärast EKP kontrolli, mis kinnitas reservide ebapiisavust. Selle artikli kohaselt olid EKP inspektorid asunud seisukohale, et Banco Populari raskused olid seotud kinnisvarariskide katteks piisavate reservide puudumisega ning et vajalik oleks vältida hoiuste erakorralist väljavõtmist. Samuti olevat inspektorid väljendanud rahulolematust 2016. aasta raamatupidamisaruannetes kajastatuga.

42 Agentuur Reuters avaldas 31. mail 2017 artikli „ELi hoiatati Banco Populari kriisilahenduse ohu eest“ („La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular“). Selles artiklis mainitakse nimelt, et ühe anonüümseks jääva liidu kõrge ametniku sõnul hoiatas üks Euroopa peamisi pangandusjärelevalve asutusi liidu ametnikke, et Banco Popular võib vajada kriisilahendust, kui tal ei õnnestu leida omandajat. Artikli kohaselt märkis see ametnik samuti, et kriisilahendusnõukogu president oli hiljuti andnud „eelhoiatuse“ ning oli avaldanud, et kriisilahendusnõukogu jälgib võimaliku sekkumise eesmärgil (Banco Populariga) toimuvat iseäranis tähelepanelikult.

43 Samal päeval avaldas kriisilahendusnõukogu pressiteate, et selle artikli sisu ümber lükata.

44 2017. aasta juuni esimestel päevadel võeti Banco Popularist massiliselt raha välja.

45 Banco Popular esitas 5. juuni 2017. aasta hommikul Hispaania Pangale (Banco de España) esimese erakorralise likviidsusabi taotluse ning seejärel pealelõunal teise, milles suurendas taotletavat summat rahavoogude suure liikumise tõttu. Lähtudes Hispaania Panga taotlusest ning EKP poolt samal päeval Banco Populari erakorralise likviidsusabi taotlusele antud hinnangust, ei esitanud EKP nõukogu vastuväiteid Banco Popularile erakorralise likviidsusabi andmisele ajavahemikul kuni 8. juunini 2017. Banco Popular sai ühe osa sellest erakorralisest likviidsusabist, ent seejärel teatas Hispaania Pank, et tal ei ole võimalik Banco Popularile anda täiendavat erakorralist likviidsusabi.

46 DBRS ja Moody's alandasid 6. juunil 2017 Banco Populari reitingut.

B. Muud kriisilahendusskeemi vastuvõtmisele eelnenud asjaolud

47 Kriisilahendusnõukogu tellis 23. mail 2017 Deloitte'ilt kui sõltumatult eksperdilt Banco Populari väärtuse hindamise vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 20.

48 Kriisilahendusnõukogu nõudis 24. mail 2017 määruse nr 806/2014 artikli 34 alusel Banco Popularilt tema väärtuse hindamise läbiviimiseks vajalikku teavet. 2. juunil 2017 nõudis kriisilahendusnõukogu Banco Popularilt andmete esitamist ka eraõigusliku müügiprotsessi kohta ning juurdepääsuvõimaluse loomist selle protsessi raames viimase poolt loodud turvalisele elektroonilisele andmeruumile.

49 Kriisilahendusnõukogu 3. juuni 2017. aasta täitevistungil võeti vastu otsus SRB/EES/2017/06, mille adressaadiks on Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Pankade nõuetekohase ümberkorraldamise fond, Hispaania, edaspidi „FROB") ning mis puudutab Banco Populari turundamist (edaspidi „turundamist käsitlev otsus"). Kriisilahendusnõukogu andis heakskiidu sellele, et FROB alustab viivitamata Banco Populari müügiprotsessi, ning tegi FROBile teatavaks turundamisega seotud nõuded vastavalt direktiivi 2014/59 artiklile 39. Eelkõige märkis kriisilahendusnõukogu, et FROB peab ühendust võtma nende viie potentsiaalse omandajaga, kellele esitati kutse pakkumuste esitamiseks eraõigusliku müügiprotsessi raames.

50 Kaks viiest potentsiaalsest omandajast otsustasid müügiprotsessis mitte osaleda ning ühe kõrvaldas EKP usaldatavusnõuetega seotud põhjustel.

51 Need kaks potentsiaalset omandajat, kes olid otsustanud müügiprotsessis osaleda, ehk Banco Santander ja Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA) allkirjastasid 4. juunil 2017 konfidentsiaalsuslepingu ning said 5. juunil 2017 juurdepääsu elektroonilisele andmeruumile.

52 Lähtudes määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktist a, kinnitas kriisilahendusnõukogu 5. juunil 2017 väärtuse esimese hindamise tulemuse (edaspidi „hinnang 1"), mille eesmärk oli saada teavet selleks, et teha kindlaks, kas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud.

53 Vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 teisele lõigule hindas EKP 6. juunil 2017 pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist, kas Banco Popular on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

54 EKP märkis selles hinnangus, et varasematel kuudel oli Banco Populari likviidsuspositsioon oluliselt halvenenud eelkõige hoiusebaasi märkimisväärsest kahanemisest tingituna. Suures mahus võtsid Banco Popularist raha välja kõigisse segmentidesse kuuluvad kliendid. EKP luges üles Banco Populari likviidsusprobleemideni viinud sündmused.

55 Seejuures märkis ta, et 2017. aasta veebruaris toimunud majandusaasta aruande esitlemisel teatas Banco Popular, et tal tuli kasutada 5,7 miljardi euro ulatuses erakorralisi reserve, mis viis 2016. aastal 3,485 miljardi euro suuruse kahjumini, ning oma pikaajalise ja panga strateegia ülevaatamist alustanud presidendi väljavahetamisest. Täiendavatest reservidest ja majandusaasta kahjumist teatamine tõi kaasa Banco Populari reitingu langetamise DBRSi poolt 10. veebruaril 2017 ning tegi Banco Populari kliendid väga murelikuks, mis väljendus hoiuste suuremahulises ja ootamatus väljavõtmises ning klientide sagedasemas panga harukontorite külastamises.

56 Samuti märkis EKP, et uue hoiuste väljavõtmise laine vallandas Banco Populari 3. aprilli 2017. aasta *ad hoc* avalik pöördumine, milles teatati mitme siseauditi tulemusest, mis võisid märkimisväärselt mõjutada asutuse finantsaruandlust, ning kinnitati, et vähem kui aasta pärast ametisse asumist vahetatakse välja asutuse president-peadirektor. EKP märkis, et seda hoiuste väljavõtmise lainet võimendasid ka järgmised asjaolud:

– Standard & Poor's alandas 7. aprillil 2017 Banco Populari reitingut;

– Banco Popular teatas 10. aprillil 2017, et ei maksa dividende ning et tingituna pingelisest omakapitalipositsioonist ja vajadusest viia halbade varade kate vastavusse teiste sarnaste pankade omaga võib vajalikuks osutuda omakapitali suurendamine või ettevõtte võõrandamise tehingu tegemine;

– Moody's alandas 21. aprillil 2017 Banco Populari reitingut;

– avaldati 2017. aasta esimese kvartali tulemused, mis olid prognoositust halvemad;

– pidevas negatiivses meediakajastuses, nagu eespool punktides 40 ja 41 mainitud 11. ja 15. mai 2017. aasta artiklites, viidati sellele, et Banco Populari president oli andnud korralduse panga kiirmüügiks seoses vahetu pankroti- või likviidsuse kaotamise ohuga, ning sellele, et järelevalveasutuse kohapealse kontrolli tulemusel tekkis pangal oluline täiendav vajadus reservide järele.

57 Samuti tõdes EKP, et iseäranis palju hoiuseid kaotati pärast 31. maid 2017, kui ajakirjanduses avaldati teave selle kohta, et juhul kui käimasolev müügiprotsess väga lühikese aja jooksul viljakaks ei osutu, võidakse pank likvideerida.

58 Lisaks sellele märkis EKP, et kuigi Banco Popular oli varasemate nädalate jooksul välja töötanud erinevaid meetmeid täiendava likviidse vara leidmiseks ning asunud neid rakendama, ei olnud juba saadud ja oodatavad sissetulevad rahavood hindamise päevaks Banco Populari nõrgeneva likviidsuspositsiooni stabiliseerimiseks piisavad. Samuti märkis ta, et isegi koos erakorralise likviidsusabiga, millele EKP nõukogu 5. juunil 2017 vastuväiteid ei esitanud, ei olnud likviidse vara maht sel päeval piisav tagamaks Banco Populari suutlikkust täita oma kohustusi hiljemalt 7. juunil 2017.

59 EKP leidis, et meetmed, mille Banco Popular oli juba otsustanud võtta, ei olnud tema likviidsuspositsiooni halvenemise tagasipööramiseks piisavalt tõhusad. Ta märkis, et alternatiivse meetmena selleks, et tagada oma võimekus täita peatselt sissenõutavaks muutuvaid kohustusi, püüdis Banco Popular teha ettevõtte võõrandamise tehingu ehk müüa end mõnele tugevamale konkurendile. EKP leidis siiski, et võttes arvesse asjaolu, kui nõrgaks oli Banco Populari likviidsuspositsioon muutunud, asjaolu, et puudusid tõendid viimase võimekuse kohta oma likviidsusolukorra oluliseks parandamiseks lähitulevikus, ning asjaolu, et seni ei olnud läbirääkimised positiivse tulemuseni jõudnud, ei olnud sellise eraõigusliku tehingu sõlmimine ettenähtav sellise tähtaja jooksul, mis annaks Banco Popularile võimaluse tasuda oma võlad ja täita muud kohustused tähtajaks.

60 EKP tõdes, et samal ajal puudus võimalus võtta selliseid järelevalve- või varase sekkumise meetmeid, mis oleksid võimaldanud koheselt taastada Banco Populari piisavalt tugevat likviidsuspositsiooni ning andnud talle piisavalt aega ettevõtte võõrandamise tehingu või mõne muu lahenduse elluviimiseks. Meetmed, mida saanuks võtta EKP kui pädev asutus vastavalt õigusnormidele, millega oli liikmesriigi õigusesse üle võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338), artikkel 104 ja direktiivi 2014/59 artiklid 27–29 või määruse nr 1024/2013 artikkel 16, ei oleks saanud tagada seda, et Banco Popular suudaks tähtajaks oma võlad tasuda või muud kohustused täita, pidades silmas täheldatud likviidsuse vähenemise ulatust ja tempot.

61 Võttes arvesse eelkõige hoiuste liigset väljavoolu, panga likviidsete vahendite kaotamise kiirust ja viimase võimetust muud likviidset vara leida, asus EKP kokkuvõttes seisukohale, et esinevad objektiivsed asjaolud, millest nähtub, et Banco Popular ei ole lähitulevikus tõenäoliselt võimeline tähtajaks oma võlgu tasuma või muid kohustusi täitma. EKP leidis, et Banco Popular on maksejõuetu või igal juhul jääb lähitulevikus tõenäoliselt maksejõuetuks määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a ja lõike 4 punkti c mõistes.

62 Banco Populari juhatus teatas 6. juunil 2017 EKP-le, et on jõudnud järeldusele, et pank jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

63 Samal päeval kinnitas FROB kirja, mis sisaldas müügiprotsessi puudutavat teavet (edaspidi „müügiprotsessi puudutav kiri“) ja milles määrati pakkumuste esitamise tähtpäevaks 6. juuni 2017. aasta südaöö.

64 Samal päeval teatas BBVA, kes oli üks kahest Banco Populari potentsiaalsest omandajast, FROBile, et tema pakkumust ei esita.

65 Selsamal 6. juunil 2017 esitas Deloitte kriisilahendusnõukogule määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel koostatud teise väärtuse hindamise tulemuse (edaspidi „hinnang 2“). Hinnangu 2 eesmärk oli hinnata Banco Populari varade ja kohustuste väärtust, anda hinnang sellele, kuidas koheldaks aktsionäre ja võlausaldajaid juhul, kui Banco Populari suhtes viidaks läbi tavaline maksejõuetusmenetlus, ning esitada teave, mille põhjal on võimalik teha otsus üleantavate aktsiate ja omandiõiguse instrumentide kohta ning mis võimaldab kriisilahendusnõukogul kindlaks määrata, millised on ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamise korral äris tavalised

tingimused. Selles hinnangus hinnati Banco Populari majanduslikuks väärtuseks parima stsenaariumi korral 1,3 miljardit eurot, halvima stsenaariumi korral –8,2 miljardit eurot ning parima hinnangu kohaselt –2 miljardit eurot.

66 Banco Santander tegi 7. juunil 2017 siduva pakkumuse.

67 FROB teatas 7. juuni 2017. aasta kirjas kriisilahendusnõukogule, et Banco Santander tegi pakkumuse 7. juunil kell 3.12 ning et hinnaks, mida Banco Santander Banco Populari aktsiate müügi eest pakkus, oli üks euro. FROB märkis, et tema juhatus käsitab Banco Santanderi konkurentsile avatud müügiprotsessis osalenud pakkujana ning on otsustanud teha kriisilahendusnõukogule ettepaneku nimetada Banco Populari kriisilahendusskeemi vastuvõtmist puudutavas kriisilahendusnõukogu otsuses omandajaks Banco Santander.

C. Banco Populari 7. juuni 2017. aasta kriisilahendusskeem

68 Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungil võeti määruse nr 806/2014 alusel vastu otsus SRB/EES/2017/08, mis käsitleb Banco Populari kriisilahendusskeemi (edaspidi „kriisilahendusskeem“).

69 Kriisilahendusskeemi artikli 1 kohaselt otsustas kriisilahendusnõukogu, olles leidnud, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, viia Banco Populari suhtes kriisilahenduse kuupäevast alates läbi kriisilahendusmenetluse.

70 Esiteks leidis kriisilahendusnõukogu, et Banco Popular on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, teiseks, et puuduvad muud meetmed, millega saaks mõistliku aja jooksul Banco Populari maksejõuetust ära hoida, ning kolmandaks, et kriisilahenduse meede, mis seisneb ettevõtte võõrandamise vahendis, on avalikes huvides. Selles osas märkis kriisilahendusnõukogu, et kriisilahendus on vajalik ja proportsionaalne määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 nimetatud kahe eesmärgi saavutamiseks ehk selleks, et tagada panga kriitiliste funktsioonide jätkuvus ning vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele.

71 Kriisilahendusskeemi artiklis 5.1 sisaldub järgmine kriisilahendusnõukogu otsus:

„Banco Populari suhtes kohaldatavaks kriisilahendusvahendiks on ettevõtte võõrandamine vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 24, mis toimub aktsiate üleandmise teel omandajale. Kapitaliinstrumentide allahindamine ja konverteerimine toimub vahetult enne ettevõtte võõrandamise vahendi kohaldamist.“

72 Kriisilahendusskeemi artikkel 6 puudutab kapitaliinstrumentide allahindamist ja ettevõtte võõrandamise vahendit. Artiklis 6.1 on kriisilahendusnõukogu märkinud meetmed, mille ta võttis määruse nr 806/2014 artiklis 21 sätestatud allahindamise õigust kasutades.

73 Kriisilahendusskeemi artiklis 6.1 on kriisilahendusnõukogu otsustanud:

– esmalt hinnata alla Banco Populari aktsiakapitali nimiväärtus summas 2 098 429 046 eurot, millega kaasneb Banco Populari aktsiate tühistamine 100% ulatuses;

– seejärel konverteerida Banco Populari emiteeritud ja kriisilahendusotsuse kuupäeval käibel olevate täiendavate esimese taseme kapitaliinstrumentide kogu nimiväärtus Banco Populari uuesti emiteeritud aktsiateks, mis on „I uued aktsiad“;

– seejärel hinnata I uute aktsiate nimiväärtus alla nullini, millega kaasneb nende „I uute aktsiate“ tühistamine 100% ulatuses,

– ja lõpuks konverteerida Banco Populari emiteeritud ja kriisilahendusotsuse kuupäeva seisuga käibel olevate teise taseme kapitaliinstrumentide kogu nimiväärtus Banco Populari uuesti emiteeritud aktsiateks, mis on „II uued aktsiad“.

74 Kriisilahendusskeemi artiklis 6.3 on sätestatud, et allahindamis- ja konverteerimismeetmete aluseks on väärtuse hinnang 2, mida toetavad Hispaania kriisilahendusasutuse FROB poolt läbi viidud läbipaistva ja avatud müügiprotsessi tulemused.

75 Kriisilahendusskeemi artiklis 6.5 on kriisilahendusnõukogu märkinud, et kasutas ettevõtte võõrandamise vahendiga seotud õigust, mis tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 24 lõike 1 punktist a, ning määras, et „II uued aktsiad“, mille suhtes ei ole kolmandatel isikutel mis tahes õigusi, antakse 1 euro suuruse tasu eest üle Banco Santanderile. On täpsustatud, et omandaja on üleandmiseks nõusoleku juba andnud.

76 Samuti on kriisilahendusnõukogu märkinud, et „II uute aktsiate“ üleandmine peaks toimuma omandaja 7. juuni 2017. aasta siduva pakkumuse alusel ning FROB peaks selle läbi viima vastavalt 18. juuni 2015. aasta seadusele 11/2015, mis käsitleb krediidiasutuste ja investeerimisteenuseid pakkuvate ühingute finantsseisundi taastamist ning kriisilahendust (Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión, *BOE* nr 146, 19.6.2015, lk 50797, edaspidi „seadus 11/2015“).

77 Kriisilahendusskeem esitati komisjonile heakskiitmiseks 7. juunil 2017 kell 5.13.

78 7. juunil 2017 kell 6.30 võttis komisjon vastu otsuse (EL) 2017/1246, millega kinnitatakse Banco Popular Español S.A. kriisilahenduse skeem (ELT 2017, L 178, lk 15), ning tegi selle teatavaks kriisilahendusnõukogule. Seetõttu jõustus kriisilahendusskeem samal päeval.

79 Otsuse 2017/1246 põhjenduses 4 on märgitud:

„Komisjon nõustub kriisilahendusskeemiga. Eelkõige nõustub ta Ühtse Kriisilahendusnõukogu esitatud põhjendustega selle kohta, miks kriisilahendus on avalikes huvides vajalik, vastavalt määruse (EL) nr 806/2014 artiklile 5.“

80 Samal päeval otsustas FROB võtta kriisilahendusskeemi rakendamiseks vajalikud meetmed vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 29. Selleks andis FROB nõusoleku teise taseme kapitaliinstrumentide konverteerimise tulemusel tekkinud Banco Populari uute aktsiate („II uued aktsiad“) üleandmiseks Banco Santanderile.

D. Pärast kriisilahendusotsuse tegemist aset leidnud asjaolud

81 Deloitte edastas 14. juunil 2018 kriisilahendusnõukogule määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigetes 16–18 sätestatud erinevat kohtlemist käsitleva hinnangu, mille eesmärk oli kindlaks teha, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui Banco Populari suhtes oleks läbi viidud tavaline maksejõuetusmenetlus (edaspidi „hinnang 3“). 31. juulil 2018 saatis Deloitte kriisilahendusnõukogule selle hinnangu lisa, parandades mõned vormivead.

82 Ühinemise tulemusena sai Banco Santanderist kui ühendavast ühingust 28. septembril 2018 Banco Populari üldõigusjärglane.

83 Kriisilahendusnõukogu võttis 17. märtsil 2020 vastu otsuse SRB/EES/2020/52, et määrata kindlaks, kas aktsionäridele ja võlausaldajatele, keda mõjutasid Banco Populari suhtes võetud kriisilahenduse meetmed, tuleb maksta hüvitist. Seda otsust puudutav teade avaldati 20. märtsil 2020 *Euroopa Liidu Teatajas* (ELT 2020, C 91, lk 2). Selles otsuses asus kriisilahendusnõukogu seisukohale, et aktsionäridel ja võlausaldajatel, keda mõjutas Banco Populari kriisilahendus, ei ole määruse nr 806/2014 artikli 76 lõike 1 punkti e alusel õigust ühtsest kriisilahendusfondist hüvitist saada.

III. Menetlus ja poolte nõuded

84 Hagiavaldusega, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 18. septembril 2017, esitas hageja käesoleva hagi.

85 Dokumendis, mis saabus kohtukantseleisse 15. novembril 2017, palus kriisilahendusnõukogu Üldkohtu kodukorra artikli 92 lõike 3 alusel Üldkohtul määrata menetlustoimingud seoses mõnede lisas mainitud dokumentide esitamisega. 30. novembri 2017. aasta otsusega otsustas Üldkohus seda menetlustoimingute taotlust selles menetlusstaadiumis mitte rahuldada.

86 Dokumentides, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 6. ja 30. novembril 2017 ning 5. ja 13. detsembril 2017, esitasid Banco Santander, nõukogu, Hispaania Kuningriik ja Euroopa Parlament avalduse astuda menetlusse kriisilahendusnõukogu ja komisjoni nõuete toetuseks. Üldkohtu kaheksanda koja president andis 6. augusti 2018. aasta otsustega Hispaania Kuningriigile, parlamendile ja nõukogule loa menetlusse astuda ning 12. aprilli 2019. aasta määrusega andis ta menetlusse astumiseks loa Banco Santanderile. Hispaania Kuningriik, parlament, nõukogu ja Banco Santander esitasid oma seisukohad ning hageja ja kriisilahendusnõukogu esitasid nende kohta oma märkused ettenähtud tähtaegade jooksul.

87 Üldkohus tegi kodukorra artiklis 89 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames 16. veebruaril 2018 kriisilahendusnõukogule ettepaneku esitada kriisilahendusskeemi viimane mittekonfidentsiaalne versioon ja hinnangu 2 mittekonfidentsiaalne versioon, mis olid avaldatud tema veebisaidil. Kriisilahendusnõukogu esitas dokumendid määratud tähtaja jooksul.

88 Üldkohus esitas 6. juulil 2018 kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikud küsimused. Pooled vastasid neile määratud tähtaja jooksul.

89 Kuna Üldkohtu kodade koosseisu muudeti Üldkohtu kodukorra artikli 27 lõike 5 kohaselt, määrati ettekandja-kohtunik kolmandasse kotta ning seetõttu anti käesolev kohtuasi lahendada sellele kojale.

90 Kirjaga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 21. jaanuaril 2020, esitas hageja uue väite kodukorra artikli 84 tähenduses. Komisjon, kriisilahendusnõukogu, Hispaania Kuningriik, parlament, nõukogu ja Banco Santander esitasid oma seisukohad määratud tähtaja jooksul.

91 Kolmanda koja ettepanekul otsustas Üldkohus kodukorra artikli 28 alusel suunata kohtuasja laiendatud koosseisule.

92 Üldkohtu kantseleisse 2. oktoobril 2020 saabunud kirjaga esitas hageja kodukorra artikli 85 lõike 3 alusel uue taotluse tõendite kogumiseks. Komisjon, kriisilahendusnõukogu, Hispaania Kuningriik, parlament, nõukogu ja Banco Santander esitasid oma seisukohad määratud tähtaja jooksul.

93 Üldkohus tegi 16. märtsil 2021 kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames kriisilahendusnõukogule ettepaneku mitme dokumendi esitamiseks. 30. märtsi 2021. aasta kirjaga vastas kriisilahendusnõukogu, et taotletud dokumendid on osaliselt konfidentsiaalsed ning nende esitamine on võimalik, kui Üldkohus otsustab teha vastava menetlustoimingu.

94 Kirjaga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 19. aprillil 2021, esitas hageja uue taotluse tõendite kogumiseks ja menetlust korraldavate meetmete võtmiseks. Komisjon, kriisilahendusnõukogu, parlament, nõukogu ja Banco Santander esitasid oma seisukohad määratud tähtaja jooksul.

95 12. mai 2021. aasta kohtumäärusega pani Üldkohus kriisilahendusnõukogule ühelt poolt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 24 esimese lõigu ja teiselt poolt kodukorra artikli 91 punkti b, artikli 92 lõike 3 ning artikli 103 alusel kohustuse esitada täielikud versioonid kriisilahendusskeemist, hinnangust 2, EKP 6. juuni 2017. aasta hinnangust Banco Populari maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kohta, Banco Populari 6. juuni 2017. aasta kirjast EKP-le koos lisaga ning EKP 18. mai 2017. aasta kirjast Banco Popularile. Samuti pani Üldkohus kriisilahendusnõukogule kohustuse esitada mittekonfidentsiaalsed versioonid Banco Populari 6. juuni 2017. aasta kirjast EKP-le koos lisaga ning EKP 18. mai 2017. aasta kirjast Banco Popularile.

96 Kirjaga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 17. mail 2021, esitas hageja taotluse menetlust korraldavate meetmete võtmiseks. Komisjon, kriisilahendusnõukogu, Hispaania Kuningriik, parlament, nõukogu ja Banco Santander esitasid oma seisukohad määratud tähtaja jooksul.

97 Üldkohus eemaldas 9. juuni 2021. aasta kohtumäärusega toimikust kriisilahendusnõukogu poolt 12. mai 2021. aasta kohtumääruse täitmiseks esitatud dokumentide konfidentsiaalsed versioonid ning edastas hagejale ning Hispaania Kuningriigile, parlamendile, nõukogule ja Banco Santanderile Banco Populari 6. juuni 2017. aasta kirja EKP-le ilma lisata.

98 Kuna kahel kolmanda koja laiendatud koosseisu kohtunikul esines takistus asja arutamisel osalemiseks, määras Üldkohtu president koja koosseisu täiendamiseks kotta kaks teist kohtunikku.

99 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 17. juuni 2021. aasta kohtuistungil.

100 Hageja esitas 30. juulil 2021 Üldkohtu kantseleisse esitatud dokumendiga Üldkohtu kodukorra artikli 113 lõike 2 punkti c alusel menetluse suulise osa uuendamise taotluse. Üldkohtu kolmanda koja (laiendatud koosseisus) president jättis selle taotluse 27. augusti 2021. aasta otsusega rahuldamata, kuna antud juhul ei olnud ükski kodukorra artikli 113 lõikes 2 sätestatud tingimustest täidetud, sest asjaoludel, millele hageja menetluse suulise osa uuendamise taotluses tugines, ei saanud olla otsustavat tähtsust Üldkohtu otsusele.

101 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada kriisilahendusskeem ja otsus 2017/1246 (edaspidi koos „vaidlustatud otsused“);

– mõista kohtukulud välja kriisilahendusnõukogult.

102 Komisjon ja kriisilahendusnõukogu paluvad Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

103 Hispaania Kuningriik, nõukogu ja Banco Santander paluvad Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

104 Parlament palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata osas, milles hageja tugineb määruse nr 806/2014 õigusvastasuse vastuväidetele;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

IV. Õiguslik käsitlus

A. 19. aprillil 2021 esitatud uus tõendite kogumise taotlus

105 Üldkohtule 19. aprillil 2021 esitatud dokumendiga esitas hageja kodukorra artikli 85 lõike 3 alusel uue taotluse tõendite kogumiseks. Nendeks tõenditeks olid hageja poolt kriisilahendusnõukogule 4. mail 2018 esitatud dokumentidega tutvumise taotlus, millega ta soovis saada Banco Populari lõpliku järelhindamise tulemust, ning kriisilahendusnõukogu 19. juuni 2018. aasta vastus.

106 Komisjon, kriisilahendusnõukogu ja Banco Santander leiavad, et need dokumendid ei ole käesolevas vaidluses asjasse puutuvad.

107 Kodukorra artikli 85 lõike 3 kohaselt võivad kohtuasja pooled erandkorras esitada tõendeid või taotluse nende kogumiseks enne menetluse suulise osa lõppemist, tingimusel et nende hiline esitamine on õigustatud.

108 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb liidu õigusakti õiguspärasuse hindamisel lähtuda selle akti vastuvõtmise ajal esinenud faktilistest ja õiguslikest asjaoludest (vt 3. septembri 2015. aasta kohtuotsus Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* komisjon, C-398/13 P, EU:C:2015:535, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika). Selle tõttu on liidu õigusakti seaduslikkuse hindamisel välistatud selle õigusakti vastuvõtmise kuupäevast hiljem ilmnenud asjaolude arvesse võtmine (vt 17. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Si.mobil *vs.* komisjon, T-201/11, EU:T:2014:1096, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika).

109 Piisab, kui tõdeda, et hageja esitatud uus tõendite kogumise taotlus on seotud tema ja kriisilahendusnõukogu vahelise dokumentidega tutvumise taotlust puudutava kirjavahetusega, mis toimus 2018. aasta mais ja juunis. Need dokumendid ei saa seega vaidlustatud otsuste õiguspärasust kahtluse alla seada, kuna need pärinevad viimaste vastuvõtmisega võrreldes märksa hilisemast ajast.

110 Lisaks sellele ei ole hageja selgitanud, milline selles kirjavahetuses sisalduv teave on vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuv, ega ole ära näidanud, millist hagiavalduses või repliigis esitatud argumenti see kirjavahetus toetama peaks.

111 Seega tuleb asuda seisukohale, et hageja poolt 19. aprillil 2021 esitatud uus taotlus tõendite kogumiseks ei ole vaidlustatud otsuste õiguspärasuse hindamise seisukohast asjasse puutuv, ilma et oleks vaja hinnata, kas hageja on põhjendanud nende dokumentide esitamisega viivitamist, pidades silmas, et nende kuupäeva arvestades olid need talle kättesaadavad juba enne repliigi esitamist.

B. Sisu

112 Hagi põhjendamiseks on hageja esitanud hagiavalduses kümme väidet. Esimene väide puudutab ELTL artiklites 15 ja 296 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklites 42 ja 47 nimetatud põhjendamiskohustuse ja kaitseõiguste rikkumist. Teine väide puudutab põhimõtte *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* ning määruse nr 806/2014 artikli 88 rikkumist. Kolmas väide on õigusvastasuse vastuväide, mille kohaselt on määruse nr 806/2014 artiklid 21 ja 24 vastuolus volituste delegeerimist puudutavate põhimõtetega. Neljas väide on õigusvastasuse vastuväide, mille kohaselt rikuvad määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 harta artiklis 17 nimetatud omandiõigust ning ELL artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet. Viies väide on õigusvastasuse vastuväide, mille kohaselt rikuvad määruse nr 806/2014 artiklid 18 ja 20 harta artiklites 17 ja 41 käsitletud ärakuulamisõigust. Kuues väide puudutab harta artiklis 17 käsitletud omandiõiguse ning ELL artikli 5 lõike 4 rikkumist. Seitsmes väide puudutab harta artiklites 17 ja 41 käsitletud ärakuulamisõiguse rikkumist. Kaheksas väide puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18, hoolsuskohustuse ja ELTL artikli 296 rikkumist. Üheksas väide puudutab määruse nr 806/2014 artiklite 14 ja 20, hoolsuskohustuse ning ELTL artikli 296 rikkumist. Kümnes väide puudutab määruse nr 806/2014 artikli 14, hoolsuskohustuse ja ELTL artikli 296 rikkumist.

113 Repliigis esitab hageja kaks uut väidet. Üheteistkümnenda väite kohaselt on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 14 koosmõjus sama määruse artikli 20 lõigetega 11 ja 15 ning olulisi menetlusnorme. Kaheteistkümnenda väite kohaselt on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 1 koosmõjus sama määruse artikli 20 lõigetega 3 ja 5.

114 Kõigepealt tuleb märkida, et kohtupraktika kohaselt on Üldkohtu teostatava kontrolli ulatus piiratud nii olukordades, kus vaidlustatud akt tugineb äärmiselt keerulistele teaduslikele ja tehnilistele faktilistele asjaoludele antud hinnangule, kui ka siis, kui tegemist on keeruliste majanduslike hinnangutega.

115 Ühelt poolt, olukordades, kus liidu ametivõimudel on nende võetavate meetmete olemuse ja ulatuse kindlaksmääramisel lai kaalutlusõigus, eeskätt äärmiselt keeruliste teaduslike ja tehniliste faktiliste asjaolude hindamisel, peab liidu kohtu kontroll piirduma hinnanguga sellele, kas sellise õiguse teostamisel esineb ilmne viga või võimu kuritarvitamine või kas ametivõimud on oma kaalutlusõigust ilmselgelt ületanud. Niisuguses kontekstis ei saa liidu kohus asendada oma

hinnanguga hinnangut, mille on teaduslike ja tehniliste asjaolude kohta andnud liidu ametivõimud, kellele ainsana on EL toimimise lepinguga see ülesanne pandud (21. juuli 2011. aasta kohtuotsus Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punkt 60, ja 7. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Bilbaína de Alquitranes jt *vs.* ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, punkt 76; vt ka 11. mai 2017. aasta kohtuotsus Deza *vs.* ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, punkt 163 ja seal viidatud kohtupraktika).

116 Teiselt poolt, mis puudutab liidu kohtute tehtavat kontrolli liidu asutuste poolsete keeruliste majanduslike hinnangute üle, siis see on piiratud kontroll, mille käigus kontrollitakse tingimata üksnes seda, kas on järgitud menetlusnorme ja põhjendamisreegleid, kas asjaolud on sisuliselt täpselt kindlaks tehtud, et tehtud ei ole ühtki ilmset hindamisviga ning et tegemist ei ole võimu kuritarvitamisega. Selle kontrolli raames ei saa liidu kohus asendada liidu pädeva asutuse majanduslikku hinnangut enda omaga (vt selle kohta 11. juuli 1985. aasta kohtuotsus Remia jt *vs.* komisjon, 42/84, EU:C:1985:327, punkt 34; 10. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Comune di Milano *vs.* komisjon, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, punkt 100 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 16. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus Iberpotash *vs.* komisjon, T-257/18, EU:T:2020:1, punkt 96 ja seal viidatud kohtupraktika).

117 Kuna otsused, mille kriisilahendusnõukogu kriislahendusmenetluses tegema peab, tuginevad äärmiselt keerulistele majanduslikele ja tehnilistele hinnangutele, tuleb tõdeda, et kohtupoolse kontrolli osas on kohaldatavad eespool punktides 115 ja 116 mainitud kohtupraktikast tulenevad põhimõtted.

118 Asjaolu, et kriisilahendusnõukogul on majanduslikes ja tehnilistes küsimustes kaalutlusõigus, ei tähenda siiski, et liidu kohus peaks hoiduma kontrollimast seda, kuidas on kriisilahendusnõukogu tõlgendanud tema otsuse aluseks olevaid majanduslikke andmeid. Nimelt on Euroopa Kohus leidnud, et liidu kohtul tuleb ka keeruliste hinnangute korral kontrollida mitte üksnes esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväärsust ja sidusust, vaid ka seda, kas need tõendid kujutavad endast kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja kas need toetavad järeldusi, mis nende põhjal on tehtud (vt 22. novembri 2007. aasta kohtuotsus Hispaania *vs.* Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, punkt 57 ja seal viidatud kohtupraktika; 26. märtsi 2019. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Itaalia, C-621/16 P, EU:C:2019:251, punkt 104 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 10. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Comune di Milano *vs.* komisjon, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, punkt 115 ja seal viidatud kohtupraktika).

119 Tuvastamaks, et kriisilahendusnõukogu on faktiliste asjaolude hindamisel teinud ilmse hindamisvea, millega saaks olla põhjendatav kriisilahendusskeemi tühistamine, peavad hageja esitatud tõendid olema piisavad, et kriisilahendusskeemis asjaoludele antud hinnang muutuks ebausutavaks (vt analoogia alusel 14. juuni 2018. aasta kohtuotsus Lubrizol France *vs.* nõukogu, C-223/17 P, ei avaldata, EU:C:2018:442, punkt 39; 12. detsembri 1996. aasta kohtuotsus AIUFFASS ja AKT *vs.* komisjon, T-380/94, EU:T:1996:195, punkt 59, ning 13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Comune di Milano *vs.* komisjon, T-167/13, EU:T:2018:940, punkt 108 ja seal viidatud kohtupraktika).

120 Üldkohtu hinnangul on kohane käsitleda kõigepealt kolmandas, neljandas ja viiendas väites esitatud õigusvastasuse vastuväiteid, seejärel kaheksandat väidet ning viimaks ülejäänud väiteid.

1. Kolmas väide, mille kohaselt on määruse nr 806/2014 artiklid 21 ja 24 õigusvastased, kuna need on vastuolus volituste delegeerimist puudutavate põhimõtetega

121 Hageja leiab, et määruse nr 806/2014 artiklid 21 ja 24 on vastuolus institutsioonide poolt volituste delegeerimist puudutavate põhimõtetega, mis on sõnastatud 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) ja 22. jaanuari 2014. aasta kohtuotsuses Ühendkuningriik *vs.* parlament ja nõukogu (C-270/12, EU:C:2014:18). Määruse nr 806/2014 artiklis 21 sätestatud kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õiguse ning selle määruse artiklis 24 sätestatud ettevõtte võõrandamise volituste delegeerimine kriisilahendusnõukogule ei ole kooskõlas neis kohtuotsustes sõnastatud kolme tingimusega ehk eesmärke ei ole täpselt sõnastatud, asjaolusid ega tingimusi, mille korral võib neid volitusi teostada, ei ole piiritletud ning proportsionaalsuse põhimõtte järgimine ei ole tagatud.

122 Komisjon, parlament ja nõukogu leiavad sisuliselt, et liidu seadusandja ei ole andnud kriisilahendusnõukogule volitust kaalutlusõiguse teostamiseks, kuna kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeem loob siduvaid õiguslikke tagajärgi ainult siis, kui komisjon või nõukogu selle heaks kiidab. Määruse nr 806/2014 artiklites 21 ja 24 ette nähtud volitused nõuavad komisjoni heakskiitu vastavalt 13. juuni 1958. aasta kohtuotsusele Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7). Kuna volitus teha otsuseid kaalutlusõiguse alusel hinnangute andmist hõlmavates küsimustes on jäetud komisjonile või nõukogule, kannavad liidu õiguslikku ja poliitilist vastutust kriisilahenduspoliitika kindlaksmääramise eest niisiis viimased.

123 Tuleb märkida, et aluslepingutes ei sisaldu ühtegi sätet, kus oleks ette nähtud volituste andmine liidu organile või asutusele. Ei ELTL artiklis 290, mille kohaselt saab õigusloome seadusandlike aktidega komisjonile delegeerida, ega ka ELTL artiklis 291, millega antakse rakendusvolitused liikmesriikidele, komisjonile ja teatavatel piiratud asjaoludel nõukogule, ei ole asutusi mainitud (kohtujurist Jääskineni ettepanek kohtuasjas Ühendkuningriik *vs.* parlament ja nõukogu, C-270/12, EU:C:2013:562, punkt 75).

124 Volituste delegeerimise põhimõtted on seega sõnastatud kohtupraktikas, eelkõige 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7). Hiljem, 22. jaanuari 2014. aasta kohtuotsuses Ühendkuningriik *vs.* parlament ja nõukogu (C-270/12, EU:C:2014:18), kohaldati neid põhimõtteid olukorra suhtes, kus liidu seadusandja oli asutusele andnud autonoomsed volitused.

125 22. jaanuari 2014. aasta kohtuotsuse Ühendkuningriik *vs.* parlament ja nõukogu (C-270/12, EU:C:2014:18) punktis 41 märkis Euroopa Kohus, et 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) rõhutas ta sisuliselt, et volituste delegeerimise tagajärjed on väga erinevad olenevalt sellest, kas see puudutab ühelt poolt täidesaatvaid volitusi, mis on selgelt piiritletud ja mille teostamist saab seetõttu delegeeriva asutuse kehtestatud objektiivsete kriteeriumide alusel põhjalikult kontrollida, või teiselt poolt „kaalutlusõiguse teostamist, millega kaasneb suur hindamisvabadus, mille teostamine võib endast kujutada tegeliku majanduspoliitika rakendamist“.

126 Euroopa Kohus lisas, et märkis 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) samuti, et esimest liiki delegeerimine ei saa tuntavalt muuta tagajärgi, mille toob kaasa delegeeritavate volituste teostamine, samas kui teist liiki delegeerimise korral asendatakse delegeeriva asutuse valikud volituse saanud asutuse omadega, mistõttu toimub „tegelik vastutuse üleminek“ (22. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus Ühendkuningriik *vs.* parlament ja nõukogu, C-270/12, EU:C:2014:18, punkt 42).

127 Kõigepealt tuleb märkida, et määruses nr 806/2014 kriisilahenduse meetmete võtmise menetluse kujundamisel võttis seadusandja arvesse märkusi, mille esitas nõukogu õigustalitus komisjoni määruse ettepanekut käsitlevas 7. oktoobri 2013. aasta arvamuses, mille eesmärk oli hinnata määruse ettepanekus algul ette nähtud menetluse kooskõla nende volituste delegeerimise põhimõtetega, mida on tõlgendatud 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7).

128 Algul erines selles arvamuses käsitletud määruse ettepanekus komisjoni ja kriisilahendusnõukogu vaheline pädevusjaotus sellest, mis lõpuks määruses nr 806/2014 ette nähti. Eelkõige oli komisjoni pädevuses ettevõtja suhtes kriisilahendusmenetluse algatamine, kriisilahendusvahendite kasutamise raamistiku kehtestamine ning otsustamine, kas ja kuidas tuleks kasutada kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust, kriisilahendusnõukogu pädevuses oli aga komisjoni kehtestatud raamistikust lähtudes liikmesriikide kriisilahendusasutustele adresseeritud otsuste tegemine.

129 Oma arvamuses märkis nõukogu õigusteenistus, et teatud meetmed, mida kriisilahendusnõukogu kriisilahendusotsusega võtta võis, ei olnud piisavalt täpselt määratletud. Nõukogu õigusteenistus leidis, et lähtudes 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) antud tõlgendusest, on liidu õigusega kooskõlas määruse ettepaneku üldine ülesehitus ja struktuur, mille kohaselt võtab komisjon vastu kriisilahendust puudutava alusotsuse ning kriisilahendusnõukogu peab tegutsema komisjoni poolt kehtestatud kriteeriumide raames. Ta leidis siiski, et kriisilahendusnõukogu volitused kriisilahendusvahendite rakendamisel ja tema otsused näisid teatud määral hõlmavat kaalutlusõigust ja minevat kaugemale puhtalt tehnilise pädevuse teostamisest. Seetõttu leidis ta, et määrusesse võib olla vaja kas lisada muud sätted, mille eesmärk on korralikult piiritleda, kuidas kriisilahendusnõukogu kriisilahendusvahendeid kohaldab, või kaasata selle pädevuse teostamisse mõni rakendamisvolitusi omav liidu institutsioon.

130 Nõukogu õigusteenistuse arvamust arvesse võttes muutis liidu seadusandja kriisilahenduse meetmete võtmise üle otsustamise korda. Kuna kriisilahenduse meetme võtmise üle otsustamine eeldab kaalutlusõiguse teostamist, andis seadusandja selle pädevuse institutsioonile, mitte kriisilahendusnõukogule.

131 See ilmneb eelkõige määruse nr 806/2014 põhjendustest 24 ja 26, kus on märgitud:

> „(24) Arvestades, et ainult liidu institutsioonid võivad kehtestada liidu kriisilahenduspoliitika ja kuna iga kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel jääb teatav kaalutlusruum, on vaja sätestada nõukogu ja komisjoni piisav kaasamine institutsioonidena, kes [ELTL] artikli 291 kohaselt võivad teostada rakendusvolitusi. Kriisilahendusnõukogu tehtud kriisilahendusotsuste kaalutlusaspekte peaks hindama komisjon. Arvestades kriisilahendusotsuste märkimisväärset mõju liikmesriikide ja kogu liidu finantsstabiilsusele ning liikmesriikide fiskaalsuveräänsusele, on tähtis, et rakendusvolitused teatavate kriisilahendusega seotud otsuste tegemiseks antaks nõukogule. Seepärast peaks just nõukogu komisjoni ettepaneku alusel teostama tõhusat kontrolli selle üle, kuidas kriisilahendusnõukogu on hinnanud avaliku huvi olemasolu, ning hindama kõiki olulisi muudatusi, mis on tehtud fondist konkreetsele kriisilahenduse meetmele antavas abisummas. […]

> (26) […] Kui kriisilahendusnõukogu leiab, et kõik kriteeriumid kriisilahenduse käivitamiseks on täidetud, peaks ta kriisilahendusskeemi vastu võtma. Kriisilahendusskeemi vastuvõtmise menetlus, millesse on kaasatud komisjon ja nõukogu, tugevdab kriisilahendusnõukogu jaoks vajalikku tegevuslikku iseseisvust, olles samas kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu tõlgendusega asutustele volituste delegeerimise põhimõtte kohta. Seetõttu sätestatakse käesolevas määruses, et kriisilahendusnõukogu vastuvõetud kriisilahendusskeem jõustub ainult sel juhul, kui nõukogu või komisjon ei esita 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu selle on vastu võtnud, vastuväiteid või kui selle kriisilahendusskeemi kiidab heaks komisjon. Põhjused, miks nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemile vastu olla, on rangelt piiratud avaliku huvi olemasoluga ja sellega, kui komisjon on oluliselt muutnud summat, mille kriisilahendusnõukogu on fondist kasutamiseks välja pakkunud. […] Komisjon peaks kriisilahendusnõukogu koosolekute vaatlejana pidevalt kontrollima, et kriisilahendusnõukogu poolt vastuvõetud kriisilahendusskeem vastab täielikult käesolevale määrusele, tagab eri eesmärkide ja kaalul olevate huvide asjakohase tasakaalu, võtab arvesse avalikku huvi ja säilitab siseturu terviklikkuse. Arvestades, et kriisilahendusmeede nõuab väga kiiret otsuste tegemist, peaksid nõukogu ja komisjon tegema tihedat koostööd ja nõukogu ei tohiks juba komisjoni poolt tehtud ettevalmistustööd topelt teha. […]“.

132 Kriisilahendusmenetluse kohta on määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 7 niisiis sätestatud, et komisjon kas kinnitab kriisilahendusskeemi või esitab sellele vastuväited kaalutlusõigust kätkevates aspektides, ning et kriisilahendusskeem saab jõustuda ainult siis, kui komisjon ega nõukogu ei ole selle kohta vastuväiteid esitanud 24 tunni jooksul pärast seda, kui selle edastas kriisilahendusnõukogu.

133 Selleks et kriisilahendusskeem saaks luua õiguslikke tagajärgi, on määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt seega vajalik, et liidu institutsioon ehk komisjon või nõukogu kinnitaks kriisilahendusskeemi selle kaalutlusõigust käsitlevates aspektides. Seeläbi on liidu seadusandja pannud institutsioonile õigusliku ja poliitilise vastutuse liidu kriisilahenduspoliitika kindlaksmääramise eest, vältides sellega „tegelikku vastutuse üleminekut“ 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuse Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) tähenduses.

134 Nagu komisjon, parlament ja nõukogu leiavad, ei ole Euroopa seadusandja – nähes määruses nr 806/2014 ette kriisilahenduse meetme vastuvõtmise menetluse ning jättes sellise meetme kaalutlusõigust käsitlevate aspektide üle otsustamise sõnaselgelt liidu institutsioonide pädevusse – delegeerinud kriisilahendusnõukogule autonoomseid volitusi.

135 Neist kaalutlustest lähtudes tuleb käsitleda neid hageja esitatud õigusvastasuse vastuväites osutatud volitusi, mis on kriisilahendusnõukogul seoses kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimisega määruse nr 806/2014 artikli 21 tõttu ning seoses ettevõtte võõrandamise vahendiga sama määruse artikli 24 tõttu.

136 Kõigepealt tuleb märkida, et kriisilahenduse meetme raames ettevõtte võõrandamise vahendi valimise ning kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õiguse teostamise eeldusena peavad olema täidetud määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 nimetatud kriisilahendusskeemi vastuvõtmise tingimused. Eelkõige on nõutav, et kriisilahenduse meede oleks vajalik avaliku huvi seisukohast määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti c tähenduses.

137 Vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kolmanda lõigu punktile a võib komisjon aga pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on talle edastanud kriisilahendusskeemi, teha nõukogule ettepaneku esitada kriisilahendusskeemi kohta vastuväited põhjendusega, et kriisilahendusnõukogu poolt vastu võetud skeem ei vasta lõike 1 punktis c osutatud avaliku huvi kriteeriumile.

138 Asjaolu, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis c sätestatud tingimus on täidetud, on ettevõtja suhtes kriisilahendusmenetluse algatamise otsuse tegemise eeldus ning selle kontrollimine, kas meede on avaliku huvi seisukohast vajalik, nõuab avarat kaalutlusruumi hõlmava kaalutlusõiguse teostamist. Sel põhjusel on liidu seadusandja sellele tingimusele vastavuse kontrollimise volituse andnud komisjonile või teatud juhtudel nõukogule, mitte aga kriisilahendusnõukogule.

139 Määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 5 on sätestatud, et „[k]äesoleva artikli lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahenduse meedet avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui see on vajalik ühe või mitme artiklis 14 viidatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja see on nende eesmärkidega proportsionaalne ning ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks kriisilahenduse eesmärke samavõrra saavutada“.

140 Määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 1 on sätestatud:

„Tegutsedes artiklis 18 osutatud kriisilahendusmenetluse kohaselt, võtavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon ning asjakohasel juhul liikmesriikide kriisilahendusasutused oma vastavate kohustuste puhul arvesse kriisilahenduse eesmärke ning valivad sellised kriisilahenduse vahendid ja õigused, mis nende arvates aitaksid konkreetsel juhul kõige paremini saavutada kriisilahenduse eesmärke.“

141 Sellest tuleneb, et hinnates seda, kas avaliku huvi kriteerium on täidetud, tuleb komisjonil hinnata, kas valitud kriisilahendusvahend ning kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õiguse teostamine on kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega ja nende suhtes proportsionaalsed. Samuti tuleneb sellest, et komisjon peab hindama, kas kriisilahendusnõukogu poolt välja pakutud kriisilahendusskeem on kooskõlas konkreetset ettevõtjat iseloomustavate asjaoludega, võttes eelkõige arvesse põhjusi, miks peetakse viimast maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.

142 Seega tuleb ühelt poolt asuda seisukohale, et kriisilahendusvahendina määruse nr 806/2014 artiklis 24 sätestatud ettevõtte võõrandamise vahendi valimisel taandub küsimus sellele, kas see on avaliku huvi seisukohast proportsionaalne, ning et määruses nr 806/2014 on sõnaselgelt sätestatud, et komisjon peab selle kas kinnitama või sellele vastuväited esitama. Seega tuleb asuda seisukohale, et see artikkel ei anna kriisilahendusnõukogule volitust kaalutlusõiguse teostamiseks.

143 Teiselt poolt tuleb määruse nr 806/2014 artiklis 21 sätestatud kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õiguse teostamisega seoses märkida, et selles artiklis on mitmel korral viidatud sama määruse artikli 18 menetlusele, eelkõige artikli 21 lõikes 9, kus on sätestatud, et „[k]ui üks või rohkem lõikes 1 osutatud tingimustest on täidetud ning täidetud on ka artikli 18 lõikes 1 osutatud eeltingimused, kohaldatakse artikli 18 lõigetes 6–8 sätestatud menetlust“. Seega peab asjaomase ettevõtja kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise otsuse tegemine toimuma määruse nr 806/2014 artiklis 18 kriisilahendusskeemi vastuvõtmiseks ette nähtud menetluses ning eelkõige peab selle otsuse kinnitama komisjon.

144 Lisaks sellele on kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigus osaks määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 1 nimetatud kriisilahendusõigustest, mille teostamine peab olema proportsionaalne kriisilahenduse eesmärkide suhtes ning mille puhul peab komisjon hindama nende vastavust avaliku huvi kriteeriumile. Seega tuleb asuda seisukohale, et määruse nr 806/2014 artikkel 21 ei anna kriisilahendusnõukogule volitust kaalutlusõiguse teostamiseks.

145 Pealegi tuleb meenutada, et ettevõtte võõrandamise vahendi valimine ning kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine on kriisilahendusskeemi põhilised elemendid, mis loovad õiguslikke tagajärgi üksnes juhul, kui liidu institutsioon ehk komisjon või nõukogu need heaks kiidab.

146 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et määruse nr 806/2014 artiklitega 21 ja 24 ei ole kriisilahendusnõukogule delegeeritud autonoomseid volitusi 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuse Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) tähenduses.

147 Hageja väidab oma argumentides sisuliselt, et kriisilahendusnõukogule volituste delegeerimine määruse nr 806/2014 artiklitega 21 ja 24 ei vasta eespool punktis 121 osundatud 22. jaanuari 2014. aasta kohtuotsuses Ühendkuningriik *vs.* parlament ja nõukogu (C-270/12, EU:C:2014:18) sõnastatud tingimustele.

148 Kuivõrd sai tõdetud, et määruse nr 806/2014 artiklitega 21 ja 24 ei ole kriisilahendusnõukogule volitusi delegeeritud, ei ole käesoleval juhul seega kohaldatavad Euroopa Kohtu poolt 22. jaanuari 2014. aasta kohtuotsuses Ühendkuningriik *vs.* parlament ja nõukogu (C-270/12, EU:C:2014:18) sõnastatud tingimused, millest lähtudes tuleb hinnata, kas asutusele autonoomsete volituste delegeerimine on 13. juuni 1958. aasta kohtuotsuses Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) sõnastatud põhimõtetega kooskõlas. Hageja argumendid, mille kohaselt ei ole kohtuotsuses sõnastatud tingimused täidetud, ei ole seega asjasse puutuvad.

149 Kõigest eeltoodust nähtub, et määruse nr 806/2014 artiklite 21 ja 24 õigusvastasuse vastuväide tuleb tagasi lükata.

2. Neljas väide, mis puudutab seda, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 on õigusvastased, kuna need rikuvad harta artiklis 17 nimetatud omandiõigust ning ELL artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet

150 Hageja on esitanud ELTL artikli 277 alusel määruse nr 806/2014 artiklite 15 ja 22 õigusvastasuse vastuväite. Sisuliselt väidab ta, et kuivõrd nende sätete kohaselt on aktsionärid sunnitud igal juhul katma kahjumi esimeses järjekorras, piiravad need ühelt poolt harta artikliga 17 tagatud omandiõigust, ilma et sellist piirangut saaks pidada põhjendatuks vastavalt harta artikli 52 lõikele 1, ning rikuvad teiselt poolt ELL artikli 5 lõikega 4 tagatud proportsionaalsuse põhimõtet.

151 Hageja väidab, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 piiravad aktsionäride omandiõigust, kuna viimased peavad katma kriisilahendusega kaasneva kahjumi. Need artiklid ei võimalda otsida vähem piiravaid lahendusi ega vasta seega harta artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimustele. Seejuures leiab ta, et ei ole võimalik lähtuda üldisest eeldusest, mille kohaselt on avalikes huvides, et kahjumi katavad esimeses järjekorras aktsionärid, ilma et oleks võimalust kaaluda muid meetmeid. Hageja leiab, et avaliku võimu asutus peaks saama riigi rahanduse olukorrast, turuolukorrast, majanduslikust kontekstist ja ettevõtja maksevõimest lähtudes hinnata, kas konkreetsel juhul esineb avalik huvi selle vastu, et avalikke vahendeid või kriisilahendusfondi ei kasutataks.

152 Samuti väidab hageja, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 on vastuolus ELL artikli 5 lõikega 4 tagatud proportsionaalsuse põhimõttega, kuna kriisilahendusnõukogu peaks saama iga üksikjuhtumi puhul kontrollida, kas esineb avalik huvi selle vastu, et aktsionärid katavad kahjumi, või peaks konkreetse juhtumi asjaoludest lähtudes olema suurem kaal omandiõigusel. Need artiklid näevad ette ka erinevate võlausaldajate kategooriate diskrimineerimise, eelkõige lähtudes määruse nr 806/2014 artikli 27 lõikest 3.

153 Kõigepealt tuleb meenutada, et sätted, mille õiguspärasuse hageja on vaidlustanud, käsitlevad kriisilahenduse üldpõhimõtteid või kriisilahendusvahendeid.

154 Määruse nr 806/2014 artikli 15 lõikes 1 on sätestatud:

„Tegutsedes artiklis 18 osutatud kriisilahendusmenetluse kohaselt, võtavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu, komisjon ja asjakohasel juhul liikmesriikide kriisilahendusasutused kõik vajalikud meetmed tagamaks, et kriisilahendus toimub kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu aktsionärid katavad kahjumi esimeses järjekorras;

[…]“.

155 Määruse nr 806/2014 artikli 22 lõikes 1 on sätestatud:

„Kui kriisilahendusnõukogu otsustab rakendada artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupi suhtes, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, kriisilahenduse vahendit ja see kriisilahenduse meede kahjustaks võlausaldajaid või põhjustaks nende nõuete konverteerimise, annab kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse kasutada artikli 21 kohast asjaomaste kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust vahetult enne kriisilahenduse vahendi kohaldamist või koos sellega.“

156 Tuleb asuda seisukohale, et määruse nr 806/2014 artiklis 22 sätestatud kapitaliinstrumentide allahindamisel ja konverteerimisel kohaldatakse sama määruse artiklis 15 sätestatud põhimõtet, mille kohaselt katavad kahjumi esimeses järjekorras aktsionärid.

157 Harta artikli 17 lõikes 1 on sätestatud:

„Igaühel on õigus vallata, kasutada, käsutada ja pärandada oma seaduslikul teel saadud omandit. Kelleltki ei tohi tema omandit ära võtta muidu kui üldistes huvides ja seaduses ettenähtud juhtudel ja tingimustel ning õigeaegse ja õiglase hüvituse eest. Omandi kasutamist võib reguleerida seadusega niivõrd, kui see on vajalik üldistes huvides.“

158 Harta artikli 52 lõikes 1 on sätestatud:

„Hartaga tunnustatud õiguste ja vabaduste teostamist tohib piirata ainult seadusega ning arvestades nimetatud õiguste ja vabaduste olemust. Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt võib piiranguid seada üksnes juhul, kui need on vajalikud ning vastavad tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.“

159 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole harta artikli 17 lõikega 1 tagatud õigus omandile absoluutne õigus ja selle teostamisele võidakse kehtestada piiranguid, mis on põhjendatavad liidu taotletavate üldise huvi eesmärkidega. Seetõttu, nagu tuleneb ka harta artikli 52 lõikest 1, saab omandiõiguse kasutamisele seada piiranguid tingimusel, et need piirangud vastavad tegelikult taotletud üldise huvi eesmärkidele ega kujuta endast seda eesmärki silmas pidades ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis rikuks sel viisil tagatud õiguse olemust (vt 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, punktid 69 ja 70 ning seal viidatud kohtupraktika; 16. juuli 2020. aasta kohtuotsus Adusbef jt, C-686/18, EU:C:2020:567, punkt 85, ning 23. mai 2019. aasta kohtuotsus Steinhoff jt *vs.* EKP, T-107/17, EU:T:2019:353, punkt 100).

160 Sellest nähtub, et omandiõigus ei ole absoluutne õigus, vaid seda võib piirata, kui piirangud tulenevad kehtivast õigusest, on vajalikud üldise eesmärgi saavutamiseks ja selle eesmärgi suhtes proportsionaalsed.

161 Esimesena tuleneb kohtupraktikast, et finantsteenustel on liidu majanduses keskne roll. Pangad ja krediidiasutused on erinevatel turgudel tegutsevate ettevõtjate jaoks oluline rahastamisallikas. Lisaks on pangad sageli omavahel seotud ja paljud nende seast tegutsevad rahvusvaheliselt. Seetõttu võib ühe või mitme panga maksejõuetus kiiresti üle kanduda teistele samas liikmesriigis või muudes liikmesriikides tegutsevatele pankadele. See omakorda võib tekitada ülekanduvaid negatiivseid mõjusid teistes majandussektorites (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 50; 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 72, ning 25. märtsi 2021. aasta kohtuotsus Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, punkt 108).

162 Euroopa Kohtu hinnangul on ülekaalukaks avalikuks huviks eesmärk tagada finantssüsteemi stabiilsus, vältides samal ajal liigset avaliku sektori raha kulutamist ja minimeerides konkurentsimoonutusi (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 69).

163 Euroopa Kohus on juba leidnud, et arvestades eesmärki tagada euroala pangandussüsteemi stabiilsus ja vahetut rahalise kahju ohtu, mis oleks asjasse puutuvate pankade hoiustajatele tekkinud nende pankade pankroti korral, võivad mõned omandiõiguse piirangud olla põhjendatud (vt selle kohta 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 74).

164 Samuti on Euroopa Kohus leidnud, et ehkki on olemas selge üldine huvi tugeva ja järjepideva investorite kaitse vastu kogu liidus, ei saa seda huvi pidada kõikides olukordades tähtsamaks kui üldine huvi nende muudatustega loodud finantssüsteemi stabiilsuse tagamise vastu (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 91, ning 8. novembri 2016. aasta kohtuotsus Dowling jt, C-41/15, EU:C:2016:836, punkt 54).

165 Seejuures on määruse nr 806/2014 põhjenduses 61 märgitud, et aktsionäride ja võlausaldajate õiguste kitsendamine peaks olema kooskõlas harta artiklis 52 sõnastatud põhimõtetega ning kriisilahenduse vahendeid tuleks seetõttu rakendada ainult nende ettevõtjate suhtes, mis on maksejõuetud või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävad, ning ainult sel juhul, kui see on vajalik finantsstabiilsuse eesmärgil, lähtuvalt avalikust huvist.

166 Tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 15 lõikes 1 ja artikli 22 lõikes 1 on sõnaselgelt sätestatud, et neid rakendatakse kriisilahenduse meetme raames, mis tähendab, et need peavad olema kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega.

167 Seejuures on määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 sätestatud, et kriisilahenduse eesmärgid on järgmised: tagada kriitiliste funktsioonide jätkuvus, vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise, kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, kaitsta hoiustajaid ning kaitsta klientide rahalisi vahendeid ja klientide vara.

168 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et finantsstabiilsuse tagamisele suunatud kriisilahenduse meetmega taotletav eesmärk on avaliku huvi eesmärk, millega võivad eespool punktides 162–164 osundatud kohtupraktika kohaselt olla põhjendatavad teatud omandiõiguse piirangud. Aktsionäride omandiõiguse piirangutega, mis võivad kaasneda määruse nr 806/2014 artiklitega 15 ja 22, taotletakse sedasama liidu poolt tunnustatud avaliku huvi eesmärki ning seega võivad need harta artikli 52 lõikes 1 sätestatud nõuetest lähtudes olla põhjendatud.

169 Teisena tuleb meenutada, et määruse nr 806/2014 artiklite 15 ja 22 kohaldamine eeldab seda, et kriisilahenduse meetme vastuvõtmise tingimused on täidetud.

170 Mis puudutab kriisilahenduse meetme vastuvõtmise tingimusi, siis on määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud, et ettevõtja, keda meede puudutab, peab olema maksejõuetu või jääma tõenäoliselt maksejõuetuks, et ei tohi olla põhjendatud väljavaadet, et muud erasektoripoolsed või järelevalvemeetmed aitaksid ettevõtja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida, ning et meede peab olema avaliku huvi seisukohast vajalik.

171 Samuti tuleb märkida, et nagu nähtub määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikest 8, on kriisilahenduse meede alternatiivne lahendus võrreldes tavalise maksejõuetusmenetlusega.

172 Euroopa Kohus on pankade aktsionäride osas leidnud, et vastavalt aktsiaseltside aktsionäride staatuse suhtes kohaldatavale üldisele korrale võtavad nad endale oma investeeringu ulatuses täisriski (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 73).

173 Riigiabi valdkonnas on Euroopa Kohus leidnud, et kuna aktsionärid vastutavad panga võlgade eest panga aktsiakapitali ulatuses, siis ei saa pidada nende omandiõigust kahjustavaks komisjoni teatise riigiabieeskirjade kohaldamise kohta alates 1. augustist 2013 finantskriisi kontekstis pankade kasuks võetavate toetusmeetmete suhtes („Pangandusteatis“) (ELT 2013, C 216, lk 1) punktides 40–46 kehtestatud nõuet, et panga omakapitali puudujäägi kõrvaldamiseks peavad aktsionärid enne riigiabi saamist panustama panga kahjumi katmisesse samas ulatuses, milles nad peaksid seda tegema riigiabi puudumisel (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 74).

174 Analoogia alusel tuleb asuda seisukohale, et põhjuseks, miks kohaldatakse ettevõtja puhul, kelle suhtes on võetud kriisilahenduse meede, määruse nr 806/2014 artiklis 15 sätestatud põhimõtet, et kahjumi katavad esimeses järjekorras aktsionärid, ning teostatakse sama määruse artiklis 22 sätestatud kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust, on asjaolu, et selle ettevõtja aktsionärid peavad kandma oma investeeringutega lahutamatult seotud riskid, ning asjaolu, et kuna selle ettevõtja suhtes viiakse läbi tema maksejõuetusest tingitud kriisilahendust, peavad selle majanduslikud tagajärjed katma nemad.

175 Hageja on esitanud mitu argumenti väitmaks, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 rikuvad proportsionaalsuse põhimõtet, kuna need ei võimalda konkreetse üksikjuhtumi analüüsimist ega teiste lahenduste kaalumist.

176 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab liidu õiguse üldpõhimõtete hulka kuuluv proportsionaalsuse põhimõte, et liidu institutsioonide tegevus ei läheks kaugemale sellest, mis on asjaomaste õigusnormidega taotletavate õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks sobiv ja vajalik, kusjuures olukorras, kus on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb valida kõige vähem piirav meede ning tekitatud piirangud peavad olema vastavuses seatud eesmärkidega (vt 30. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Itaalia *vs.* nõukogu (Vahemere mõõkkala püügikvoodid), C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 6. mai 2021. aasta kohtuotsus Bayer CropScience ja Bayer *vs.* komisjon, C-499/18 P, EU:C:2021:367, punkt 166 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellele põhimõttele on osutatud nii ELL artikli 5 lõikes 4 kui ka EL lepingule ja EL toimimise lepingule lisatud protokolli subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta artiklis 1.

177 Esiteks leiab hageja, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 kuuluvad kohaldamisele sõltumata asjaoludest ja ilma iga konkreetse juhtumi asjaolusid arvesse võtmata.

178 Määruse nr 806/2014 artiklis 15 sisaldub tõesti põhimõte, millest tuleb juhinduda kõigi kriisilahenduse meetmete puhul, kuna aktsionärid peavad oma investeeringutega seotud riskid võtma enda kanda. Siinkohal tuleb meenutada, et eespool punktis 173 osundatud kohtupraktika kohaselt ei saa asjaolu, et aktsionärid osalevad panga kahjumi kandmises, rikkuda nende omandiõigust.

179 Vastupidi sellele, mida näib väitvat hageja, ei too selle põhimõtte kohaldamine määruse nr 806/2014 artiklis 22 sätestatud kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õiguse teostamist kaasa mitte alati, kui ettevõtja suhtes võetakse mõni kriisilahenduse meede.

180 Aktsionäride ja võlausaldajate osalusega seoses on määruse nr 806/2014 artiklis 21 märgitud, millistel tingimustel teostatakse kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust.

181 Lisaks sellele tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artiklist 22 ei tulene mõne konkreetse kriisilahendusvahendi kohaldamise kohustust. Selle, milline kriisilahendusvahend on kõige sobivam, peavad konkreetse juhtumi asjaoludest lähtudes otsustama kriisilahendusnõukogu ja komisjon.

182 Teiseks leiab hageja, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 ei võimalda otsida vähem piiravaid lahendusi, nagu sõltuvalt asjaoludest kriisilahendusfondi vahendite, avalike vahendite või laenuvahendite kasutamine. Tuleb asuda seisukohale, et see argument rajaneb kriisilahenduse mehhanismi vääritimõistmisel.

183 Ühelt poolt eeldab vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktile b kriisilahenduse meetme vastuvõtmine ja järelikult ka selle raames kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine alternatiivsete erasektoripoolsete või järelevalvemeetmete puudumist.

184 Selliseid vähem piiravaid meetmeid, mida hageja silmas peab, ei saaks niisiis käsitada alternatiivsete meetmetena aktsionäride ja võlausaldajate osalemisele kriisilahenduse meetme raames.

185 Lisaks ei näi hageja arvesse võtvat asjaolu, et kriisilahenduse meetme näol on tegemist alternatiiviga ettevõtja likvideerimisele tavalises maksejõuetusmenetluses. Kui pangal tekkinud raskused on võimalik lahendada ükskõik kas era- või avalikult sektorilt saadava laenu abil, ei saaks kriisilahendusmenetlust läbi viia, kuna määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis b sätestatud tingimus ei oleks täidetud.

186 Teiselt poolt tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 19 kohaselt ei ole kriisilahenduse meetme raames riigiabi andmine või kriisilahendusfondist abi andmine välistatud. Vastupidi hageja väidetule saavad kriisilahendusnõukogu ja komisjon konkreetse juhtumi asjaoludest lähtudes otsustada anda loa avalike vahendite või kriisilahendusfondi kasutamiseks.

187 Kolmandaks lisab hageja repliigis, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 ei võimalda paindlikumate lahenduste, nagu avaliku sektori poolt antavad laenud või EKP likviidsusabi, kasutamist eelkõige likviidsuskriisi korral, mis ei ole panga jaoks tekkida võivatest kõige tõsisem probleem.

188 Selle argumendiga näib hageja liidu seadusandjale ette heitvat, et viimane ei ole pangal tekkida võivate raskuste ületamiseks näinud määruse nr 806/2014 artiklis 22 ette muud lahendust peale mõne kriisilahenduse meetme. Piisab, kui tõdeda, et see argument on tulemusetu, kuna juhul kui pank ei ole olukorras, kus ta vastab kriisilahenduse meetme võtmise tingimustele, ei kuulu määrus nr 806/2014 kohaldamisele.

189 Igal juhul võib likviidsuskriis vastupidi hageja väidetule tuua panga jaoks kaasa olukorra, kus ta ei ole enam võimeline tähtajaks tasuma oma võlgu või täitma muid kohustusi või kus esinevad objektiivsed asjaolud, mis lubavad järeldada, et lähitulevikus nii juhtub, mis on üks neist määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punktis c sätestatud juhtudest, mil loetakse, et ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

190 Neljandaks leiab hageja, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 on proportsionaalsuse põhimõttega vastuolus ka seetõttu, et need diskrimineerivad erinevatesse klassidesse kuuluvaid võlausaldajaid ning et hoiustajatele saab osaks põhjendamatu sooduskohtlemine.

191 Tuleb meenutada, et käesoleval ajal harta artiklites 20 ja 21 sõnastatud võrdse kohtlemise põhimõte on liidu õiguse üldpõhimõte, mis nõuab, et sarnaseid olukordi ei käsitletaks erinevalt ning erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, kui see ei ole just objektiivselt põhjendatud (9. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Milkova, C-406/15, EU:C:2017:198, punkt 55; 16. detsembri 2020. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* K. Chrysostomides & Co. jt, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P ja C-604/18 P, EU:C:2020:1028, punkt 191, ning 3. juuni 2021. aasta kohtuotsus Ungari *vs.* parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, punkt 98).

192 Siinkohal tuleb ühelt poolt märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktis b on sätestatud, et „kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu võlausaldajad katavad kahjumi pärast aktsionäre vastavalt nende nõuete rahuldamise järjekorrale artikli 17 alusel, välja arvatud juhul, kui käesoleva direktiiviga on sõnaselgelt ette nähtud teisiti“. Määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktis f on sätestatud, et ühe ja sama klassi võlausaldajaid koheldakse võrdselt.

193 Lisaks sellele on määruse nr 806/2014 artikli 21 lõikes 10 märgitud, et „[k]riisilahendusnõukogu tagab, et liikmesriikide kriisilahendusasutused kasutavad allahindamise või konverteerimise õigusi viivitamata, kooskõlas artikli 17 kohaste nõuete rahuldamisjärkudega“. Selles sättes on sätestatud

nõuete rahuldamisjärgud, kusjuures eristatakse erinevaid võlausaldajate klasse ehk esimese taseme põhiomavahendite instrumentide omanikke, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumentide omanikke ja teise taseme omavahendite instrumentide omanikke.

194 Sõltuvalt sellest, millisesse neist klassidest nad kuuluvad, ei ole aktsionärid ja allutatud instrumentide omanikud samaväärses olukorras ning neid võidakse kohelda erinevalt vastavalt nende nõuete rahuldamisjärgule. Lisaks sellele on võlausaldajate vahelise diskrimineerimise keelu põhimõte tagatud määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktiga f.

195 Teiselt poolt ei ole panga aktsionärid samaväärses olukorras hoiustajatega. Erinevalt aktsionäridest ei saa hoiustajaid käsitada investoritena, kes peavad kandma panga omakapitali tehtud investeeringu majanduslikud riskid.

196 Lisaks sellele on hoiustajate kaitsmine määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 punkti d kohaselt üks kriisilahenduse eesmärkidest, millele on osutatud ka sama määruse artikli 15 lõike 1 punktis h. Seega on määrusega nr 806/2014 tagatud, et kriisilahenduse meede on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiivist 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT 2014, L 173, lk 149) tulenevate põhimõtetega.

197 Eeltoodu tõttu ei ole hageja tõendanud, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 piiravad ebaproportsionaalselt omandiõigust.

198 Lisaks sellele tuleb vastupidi hageja väidetule arvesse võtta asjaolu, et määruses nr 806/2014 on ette nähtud mehhanism tagamaks, et kriisilahenduse meetmega kaasneda võiv sekkumine aktsionäride omandiõigusesse ei oleks ebaproportsionaalne.

199 Selle kohta on määruse nr 806/2014 põhjenduses 62 märgitud, et sekkumine omandiõigustesse ei tohiks olla ebaproportsionaalne ning seega ei peaks mõjutatud aktsionärid ega võlausaldajad kahjumit katma suuremas ulatuses, kui nad oleksid katnud siis, kui ettevõtja oleks samal ajal, kui tehti otsus kriisilahenduse meetmete võtmise kohta, lõpetatud ja likvideeritud.

200 Kriisilahenduse üldpõhimõtete hulgas on määruse nr 806/2014 artikli 15 lõike 1 punktis g sätestatud võlausaldajate halvema kohtlemise välistamise põhimõte, mis seisneb järgnevas:

„ükski võlausaldaja ei kata kooskõlas artiklis 29 ette nähtud kaitsemeetmetega suuremat kahjumit kui see, mida ta oleks katnud juhul, kui artiklis 2 osutatud ettevõtja oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses“.

201 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 16 on sätestatud, et hindamaks, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud paremini, kui asjaomase ettevõtja suhtes oleks läbi viidud tavaline maksejõuetusmenetlus, viiakse pärast kriisilahendust läbi hindamine. Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 17 kohaselt tehakse selle hindamise käigus kindlaks, kas see, kuidas oleks aktsionäre ja võlausaldajaid koheldud juhul, kui ettevõtja suhtes oleks kriisilahenduse meedet käsitleva otsuse tegemise ajal algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus, erineb sellest, kuidas neid tegelikult koheldi kriisilahenduse käigus.

202 Juhuks, kui selle hindamise tulemusena leiab tuvastamist, et aktsionärid või võlausaldajad on kriisilahenduse raames katnud suurema kahjumi kui see, mille nad oleksid pidanud katma tavalise maksejõuetusmenetluse raames toimuva likvideerimise korral, on määruse nr 806/2014 artikli 76 lõikes 1 sätestatud, et kriisilahendusnõukogu võib kasutada kriisilahendusfondi vahendeid neile hüvitise maksmiseks.

203 Nähes vajaduse korral ette hüvitise maksmise mehhanismi, tagab määrus nr 806/2014 niisiis selle, et aktsionäre ega võlausaldajaid ei kohelda kriisilahendusest tingituna ebasoodsamalt võrreldes sellega, kuidas neid oleks koheldud tavalises maksejõuetusmenetluses. Juhuks kui kriisilahendusskeem toob kaasa sekkumise aktsionäride ja võlausaldajate omandiõigusesse, on määruses nr 806/2014 kooskõlas harta artikli 17 lõikes 1 käsitletud omandiõiguse austamise nõudega sätestatud mehhanism, mis tagab neile kahju eest õiglase hüvitise maksmise.

204 Vastupidi hageja väidetule on kriisilahenduse ainsaks alternatiiviks maksejõuetusmenetlus. Piisab, kui korrata, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 kohaselt on kriisilahenduse meetme vastuvõtmise tingimuseks see, et ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv ning et puudub põhjendatud väljavaade, et mõni muu erasektoripoolne või järelevalvemeede aitaks seda maksejõuetust ära hoida.

205 Sellega seoses tuleb märkida, et riigiabi valdkonnas on Euroopa Kohus leidnud, et raskustes pankade aktsionäride kahju on igal juhul sama suur, olenemata sellest, kas nende nõue tekib riigiabi andmata jätmise tõttu tehtud pankroti väljakuulutamise kohtuotsusest või kulude jagamise eeltingimusest sõltuvast riigiabi andmise menetlusest (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 75).

206 Euroopa Kohus märkis, et pangandussektorit käsitleva teatise punktis 46 on märgitud, et „tuleks jälgida võlausaldajate olukorra halvendamise vältimise põhimõtet“ ning et „allutatud võlausaldajad [ei tohiks] saada majanduslikus mõttes vähem kui nende instrumentide väärtus siis, kui riigiabi ei oleks antud“ (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punkt 77).

207 Euroopa Kohtu hinnangul tuleneb sellest punktist, et kulude jagamise meetmed – mis on omakapitali puudujäägiga pangale riigiabi andmise tingimus – ei saa allutatud võlausaldajate omandiõigusele tekitada kahju, mis ei oleks neile tekkinud selle abi mittesaamisele järgnenud pankrotimenetluses. Neid asjaolusid arvestades ei saa põhjendatult väita, et sellised kulude jagamise meetmed nagu need, mis on ette nähtud pangandusteatises, on käsitatavad aktsionäride ja allutatud võlausaldajate omandiõiguse riivena (19. juuli 2016. aasta kohtuotsus Kotnik jt, C-526/14, EU:C:2016:570, punktid 78 ning 79).

208 Seega tuleb analoogia alusel asuda seisukohale, et määruse nr 806/2014 artiklis 15 sätestatud võlausaldajate halvema kohtlemise välistamise põhimõtte kohaldamine tagab kriisilahenduse subjektiks oleva ettevõtja võlausaldajatele õiglase hüvitise vastavalt harta artikli 17 nõutele.

209 Lisaks sellele esitas hageja Üldkohtu kantseleisse 21. jaanuaril 2020 saabunud dokumendiga kodukorra artikli 84 lõike 2 alusel uue väite. Ta leiab, et määruse nr 806/2014 artiklite 15 ja 22 õigusvastasuse vastuväiteid mõjutab otseselt 10. oktoobri 2019. aasta kohtumäärus Aeris Invest *vs.* kriisilahendusnõukogu (T-599/18, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:740) ning et neljandas väites väidetut tuleb täiendada sellest kohtumäärusest lähtudes.

210 Komisjon, kriisilahendusnõukogu, Hispaania Kuningriik, nõukogu ja Banco Santander leiavad, et hageja poolt 21. jaanuari 2020 esitatud argumentide näol on tegemist uue väitega, mis on vastuvõetamatu.

211 Kuna hageja kinnitas kohtuistungil, et tegemist ei ole uue väitega, vaid neljanda väite täiendamisega, piirdub Üldkohus 21. jaanuaril 2020 esitatud argumentide läbivaatamisega ulatuses, milles need täiendavad neljandas väites esitatud õigusvastasuse vastuväidet.

212 Hageja väidab, et tema poolt apellatsioonkaebusega vaidlustatud 10. oktoobri 2019. aasta kohtumääruse Aeris Invest *vs.* kriislahendusnõukogu (T-599/18, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:740) punktidest 48 ja 49 ilmneb, et määruses nr 806/2014 ei ole ette nähtud hüvitise maksmist aktsionäridele, kes jäävad enda omandiõigusest ilma sellistel juhtudel nagu Banco Populari puhul. Selle kohtumääruse kohaselt ei ole Banco Populari aktsionäridel õigust hüvitisele isegi siis, kui Banco Populari tegelik väärtus oli hinnangus 2 näidatust suurem. Hageja järeldab sellest, et määruses nr 806/2014 ei ole ette nähtud omandiõigusest ilma jäävatele aktsionäridele kohase hüvitise maksmise süsteemi ning seega tuleb õigusvastasuse vastuväitega nõustuda. Ta lisab, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 16 ette nähtud hüvitise maksmine ei ole kohane ega piisav.

213 Tuleb meenutada, et 10. oktoobri 2019. aasta kohtumäärusega Aeris Invest *vs.* kriisilahendusnõukogu (T-599/18, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:740) jättis Üldkohus läbi vaatamata tühistamishagi, millega hageja vaidlustas kriisilahendusnõukogu otsuse Banco Populari lõplikku järelhindamist mitte läbi viia. Üldkohus sedastas kohtumääruse punktis 47, et Banco Populari suhtes kohaldatud ettevõtte võõrandamise vahend ei kuulu nende määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 12 nimetatud juhtumite hulka, mille korral võidakse pärast lõplikku järelhindamist hüvitist maksta. Kohtumääruse punktides 48 ja 49, mida hageja mainib, asus Üldkohus järgmisele seisukohale:

„48 Lisaks tuleb tõdeda, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõige 12 ei võimalda hüvitise maksmist sellise ettevõtja, kelle kapitaliinstrumendid on täielikult konverteeritud, alla hinnatud ja kolmandale isikule üle kantud, endistele aktsionäridele ja võlausaldajatele.

49 Seejuures leiab hageja ekslikult, et lõplik järelhindamine mõjutab otseselt Banco Populari endiste aktsionäride õiguslikku olukorda ning et juhul, kui hinnang Banco Populari turuväärtusele oleks hinnangus 2 märgitust suurem, oleks viimastel õigus saada hüvitist vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 20.“

214 Piisab, kui märkida, et 10. oktoobri 2019. aasta kohtumääruses Aeris Invest *vs.* kriisilahendusnõukogu (T-599/18, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:740) võttis Üldkohus seisukoha üksnes hageja olukorra kohta Banco Populari kriisilahenduse raames ning leidis, et antud juhul ei kuulu määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 12 sätestatud hüvitise maksmine kohaldamisele.

215 Sellest tuleneb, et 10. oktoobri 2019. aasta kohtumääruses Aeris Invest *vs.* kriisilahendusnõukogu (T-599/18, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:740) võetud Üldkohtu seisukohad, mis piirduvad üksnes konkreetse juhtumi asjaoludega, ei ole asjasse puutuvad hinnangu andmisel määruse nr 806/2014 õiguspärasusele. Peale selle ei ole hageja oma 21. jaanuaril 2020. aasta dokumendis mitte kuidagi seostanud seda kohtumäärust määruse nr 806/2014 artiklitega 15 ja 22, mille õigusvastasusele ta tugineb neljandas väites.

216 Lisaks sellele tuleb märkida, et kuivõrd hageja on 10. oktoobri 2019. aasta kohtumääruse Aeris Invest *vs.* kriisilahendusnõukogu (T-599/18, ei avaldata, edasi kaevatud, EU:T:2019:740) edasi kaevanud, ei ole see jõustunud.

217 Sellest järeldub, et uued argumendid, mille hageja esitas 21. jaanuari 2020, ei ole neljandas väites esitatud õigusvastasuse vastuväitele hinnangu andmise seisukohast asjasse puutuvad.

218 Kõigest eeltoodust ilmneb, et määruse nr 806/2014 artiklite 15 ja 22 näol ei ole tegemist ülemäärase ja lubamatu sekkumisega, mis kahjustab kriisilahenduse meetmega seotud ettevõtja aktsionäride omandiõiguse sisu, vaid neid tuleb käsitada sätetena, millega on kehtestatud nende omandiõigusele piirang, mis on põhjendatud ja proportsionaalne vastavalt harta artikli 17 lõikele 1 ja artikli 52 lõikele 1 ning ELL artikli 5 lõikele 4.

219 Seetõttu tuleb neljandas väites esitatud õigusvastasuse vastuväide tagasi lükata.

3. Viies väide, mille kohaselt on määruse nr 806/2014 artiklid 18 ja 20 õigusvastased, kuna need rikuvad harta artiklites 17 ja 41 nimetatud ärakuulamisõigust

220 Hageja on ELTL artikli 277 alusel esitanud väite, et määruse nr 806/2014 artiklid 18 ja 20 on õigusvastased, rikkudes harta artikli 41 lõike 2 punktis a nimetatud õigust olla ära kuulatud, kuna need sätted ei näe ette kriisilahenduse subjektiks oleva ettevõtja aktsionäride ärakuulamist. Selline ärakuulamata jätmine on vastuolus ka menetluslike tagatistega, mis on ette nähtud harta artiklis 17 koosmõjus Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni 1. protokolli artikliga 1, mille kohaselt tuleb isikule tema omandiõiguse riive korral anda kohane võimalus esitada pädevatele asutustele oma seisukoht.

221 Komisjon, kriisilahendusnõukogu ja parlament leiavad, et juhul kui kriisilahenduse subjektiks oleva ettevõtja aktsionäridel oleks harta artikli 41 lõike 2 punktist a tulenev õigus olla ära kuulatud, tuleks seda õigust tunnustada ka määruses nr 806/2014 vastava sõnaselge sätte puudumise korral. Määruse nr 806/2014 artiklis 18 aktsionäride ärakuulamist ette nägeva sõnaselge sätte puudumine ei muuda seda määrust õigusvastaseks, kuna ükski säte sellist ärakuulamist ei keela.

222 Kõigepealt tuleb märkida, et hageja on vaidlustanud asjaolu, et kriisilahenduse meetme võtmise otsusega lõppevas menetluses ei kuulata ära kriisilahenduse subjektiks oleva ettevõtja aktsionäre, ent ei ole esitanud ühtki argumenti, mis oleks seotud määruse nr 806/2014 artikliga 20, mis puudutab väärtuse hindamist. Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et viiendas väites esitatud õigusvastasuse vastuväitega vaidlustab hageja määruse nr 806/2014 artikli 18 – mis puudutab kriisilahendusmenetlust – osas, milles selles sättes ei ole ette nähtud kriisilahendusnõukogu poolt aktsionäride ärakuulamist enne kriisilahenduse meetme vastuvõtmist, kuna see rikub neile harta artikli 41 lõike 2 punktiga a tagatud õigust olla ära kuulatud.

223 Tuleb meenutada, et harta artikli 41 lõike 2 punktis a on sätestatud, et õigus heale haldusele kätkeb igaühe õigust, et teda kuulatakse ära enne seda, kui tema suhtes kohaldatakse üksikmeedet, mis võib teda kahjustada.

224 Õigus olla ära kuulatud tagab igaühele võimaluse teha haldusmenetluse raames enne tema huve kahjustada võiva otsuse tegemist tegelikult ja tõhusalt teatavaks oma seisukoht. Järgmiseks olgu täpsustatud, et õigus olla ära kuulatud täidab kahte ülesannet. See võimaldab esiteks uurida tegelikku olukorda ja tuvastada faktilised asjaolud nii täpselt ja õigesti kui võimalik ning teiseks tagada asjaomase isiku tõhus kaitse. Täpsemalt on õiguse olla ära kuulatud eesmärk tagada, et iga otsus, mis avaldab isikule ebasoodsat mõju, tehtaks kõikidest asjaoludest täielikult teadlikuna, ning eelkõige on selle eesmärk võimaldada pädeval asutusel parandada viga või asjaomasel isikul esitada oma isiklikku olukorda puudutavad asjaolud, mis räägivad selle kasuks, et otsus tehakse või seda ei tehta, või siis selle kasuks, et otsusel on pigem niisugune kui teistsugune sisu (vt 4. juuni 2020. aasta kohtuotsus SEAE *vs.* De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, punktid 68 ja 69 ning seal viidatud kohtupraktika).

225 Tuleb märkida, et Euroopa Kohus on kinnitanud ärakuulamisõiguse olulisust ja väga suurt ulatust liidu õiguskorras, leides, et see õigus peab olema tagatud kõigis menetlustes, mis võivad lõppeda isiku õigusi piirava akti andmisega. Euroopa Kohtu praktika kohaselt tuleb ärakuulamisõigust järgida ka siis, kui kohaldatavad õigusaktid niisugust formaalsust sõnaselgelt ette ei näe (vt 22. novembri 2012. aasta kohtuotsus M., C-277/11, EU:C:2012:744, punktid 85 ja 86 ning seal viidatud kohtupraktika; 18. juuni 2020. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, punkt 67 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 7. novembri 2019. aasta kohtuotsus ADDE *vs.* parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, punkt 89 ja seal viidatud kohtupraktika).

226 Seetõttu ja arvestades asjaoluga, et see põhimõte on liidu õiguse oluline üldpõhimõte, ei saa ärakuulamisõigust hõlmava kaitseõiguse põhimõtte kohaldamist määrusega välistada ega piirata ja selle põhimõtte järgimine tuleb tagada ka siis, kui vastavad erinormid puuduvad või kui tegemist on õigusnormidega, mis ise seda põhimõtet arvesse ei võta (vt 18. juuni 2014. aasta kohtuotsus Hispaania *vs.* komisjon T-260/11, EU:T:2014:555, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika).

227 Järelikult kuulub liidu õiguskorra üldpõhimõtteks ja põhiõiguseks oleva ärakuulamisõiguse kohaldamisalasse asjaolu, kui haldusasutus kavatseb vastu võtta subjektiivseid õigusi piirava akti ehk akti, mis võib eraisiku või asjaomase liikmesriigi huve kahjustada, kusjuures selle põhimõtte kohaldamine ei sõltu sellest, kas mõnes teisese õiguse normis on see sõnaselgelt sätestatud (vt 18. juuni 2014. aasta kohtuotsus Hispaania *vs.* komisjon T-260/11, EU:T:2014:555, punkt 64).

228 Seejuures tuleb ühelt poolt märkida, et määruse nr 806/2014 põhjenduse 121 kohaselt austatakse selles määruses põhiõigusi ja järgitakse eelkõige hartaga tunnustatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid, sealhulgas õigust kaitsele, ning seda määrust tuleb rakendada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega. Teiselt poolt ei välista ega piira ükski määruse nr 806/2014 säte sõnaselgelt asjaomase ettevõtja aktsionäride ja võlausaldajate õigust olla kriisilahendusmenetluse ajal ära kuulatud.

229 Lisaks sellele tuleb komisjoni ja nõukogu eeskujul märkida, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud menetluse tulemusena kriisilahendusnõukogu poolt vastu võetava kriisilahenduse meetme eesmärk on ettevõtja kriisi lahendamine. Võetava üksikmeetme adressaadina ja isikuna, kellele on harta artikli 41 lõike 2 punktiga a tagatud õigus olla ära kuulatud, tuleb käsitada isikut, kelle suhtes kriisilahendust läbi viiakse.

230 Seega tuleb arvesse võtta, et selle ettevõtja aktsionärid ja võlausaldajad ei ole kriisilahenduse meetme adressaadiks ning selle näol ei ole tegemist nende suhtes tehtava üksikotsusega.

231 Tuleb siiski märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 21 lõike 1 kohaselt saab kriisilahendusnõukogu selle määruse artiklis 18 sätestatud menetluskorra kohaselt tegutsedes kasutada kriisilahenduse subjektiks oleva ettevõtja kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust.

232 Kuigi määruse nr 806/2014 artikli 18 kohase menetluse näol ei ole tegemist konkreetselt asjaomase ettevõtja aktsionäride ja võlausaldajate suhtes algatatud menetlusega, võib see lõppeda nende huve ebasoodsalt mõjutada võiva kriisilahenduse meetme vastuvõtmisega.

233 Eespool punktis 225 osundatud Euroopa Kohtu kohtupraktikas on aga valitud ärakuulamisõiguse lai tõlgendus, mille kohaselt on see õigus tagatud igaühele, kelle õigusi võib menetluse tulemusena antav akt piirata. Seetõttu ei saa välistada, et kriisilahenduse subjektiks oleva ettevõtja aktsionärid võivad kriisilahendusmenetluses tugineda ärakuulamisõigusele.

234 Kooskõlas eespool punktis 158 osutatud harta artikli 52 lõikega 1 võib ärakuulamisõigust siiski piirata.

235 Seega tuleb hinnata, kas asjaolu, et määruses nr 806/2014 puudub selle artiklis 18 sätestatud menetluses asjaomase ettevõtja aktsionäride ja võlausaldajate ärakuulamist sõnaselgelt ette nägev säte, on käsitatav harta artikli 52 lõikega 1 kooskõlas oleva ärakuulamisõiguse piiranguna.

236 Euroopa Kohus on leidnud, et põhiõigused, nagu kaitseõiguste tagamine, ei ole absoluutsed õigused, vaid neile võib seada piiranguid tingimusel, et need piirangud vastavad tegelikult asjaomase meetmega taotletud üldise huvi eesmärkidele ega kujuta endast taotletavat eesmärki arvestades ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis kahjustab tagatud õiguste sisu (vt 10. septembri 2013. aasta kohtuotsus G. ja R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Prequ'Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).

237 Selles osas leiavad kriisilahendusnõukogu ning Hispaania Kuningriik, parlament ja nõukogu, et aktsionäride ärakuulamisõiguse piiramine on põhjendatav ühelt poolt finantsturgude stabiilsuse tagamise eesmärgiga ning teiselt poolt vajadusega tagada kiiret vastuvõtmist nõudvate kriisilahendusotsuste tõhusus.

238 Esimesena tuleb märkida, et mitmes määruse nr 806/2014 põhjenduses, eelkõige põhjendustes 12, 58 ja 61, on märgitud, et üheks selles määruses ette nähtud kriisilahenduse mehhanismidega taotletavaks eesmärgiks on finantsturgude stabiilsus.

239 Lisaks sellele käsitatakse kriisilahenduse meedet määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 5 kohaselt avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui see on vajalik ühe või mitme artiklis 14 viidatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja see on nende eesmärkidega proportsionaalne ning ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks samavõrra saavutada kriisilahenduse eesmärke. Määruse nr 806/2014 artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärkide hulgas on loetletud eelkõige eesmärk „vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele, eelkõige hoides ära finantsraskuste ülekandumise, sealhulgas turuinfrastruktuuridele, ja säilitades turudistsipliini", ning eesmärk „kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele".

240 Siinkohal tuleb meenutada, et eespool punktis 161 osutatud kohtupraktika järgi on finantsteenustel keskne roll liidu majanduses ning ühe või mitme panga maksejõuetuse puhul on oht, et see levib kiiresti teistele pankadele kas asjaomases liikmesriigis või teistes liikmesriikides. Lisaks sellele on eespool punktis 162 osutatud kohtupraktika kohaselt ülekaalukas avalik huvi selle vastu, et tagada finantssüsteemi stabiilsus, vältides samas ülemääraseid avaliku sektori kulusid ning tekitades võimalikult vähe konkurentsimoonutusi.

241 Lisaks sellele on Euroopa Inimõiguste Kohus (edaspidi „EIK") oma 1. aprilli 2004. aasta kohtuotsuses Camberrow MM5 AD *vs.* Bulgaaria (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, punkt 6) leidnud, et sellistes majanduslikult tundlikes valdkondades nagu pangandussüsteemi stabiilsus on

riikidel avar kaalutlusõigus ning asjaolu, et aktsionäril ei ole võimalik osaleda menetluses, mis võib lõppeda panga müügiga, ei ole seetõttu ebaproportsionaalne legitiimsete eesmärkide suhtes kaitsta võlausaldajate õigusi ning säilitada panga maksejõulisus.

242 Samuti tuleb mainida 8. novembri 2016. aasta kohtuotsust Dowling jt (C-41/15, EU:C:2016:836), mis tehti eelotsusetaotluse kohta, mis käsitles nõukogu 13. detsembri 1976. aasta teise direktiivi 77/91/EMÜ tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks [ELTL artikli 54 teises lõigus] tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmisega, et muuta sellised tagatised ühenduse kõigis osades võrdväärseteks (EÜT 1977, L 26, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 8), artiklite 8, 25 ja 29 tõlgendamist. See kohtuasi puudutas liikmesriigi ametivõimude erakorralist meedet, mille eesmärk oli vältida äriühingu kapitali suurendamise teel selle maksejõuetust, mis eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul võinuks ohustada liidu finantsstabiilsust. Euroopa Kohus leidis, et kaitse, mida teine direktiiv 77/91 aktsiaseltsi aktsionäridele ja võlausaldajatele pakub äriühingu kapitaliga seoses, ei hõlma sellist riigisisest meedet, mis võetakse liikmesriigi majanduse ja finantssüsteemi tõsise häire korral ning millega soovitakse kõrvaldada asjaomase äriühingu omakapitali puudujäägist põhjustatud süsteemne oht liidu finantsstabiilsusele (8. novembri 2016. aasta kohtuotsus Dowling jt, C-41/15, EU:C:2016:836, punkt 50). Euroopa Kohus lisas, et teise direktiiviga 77/91 ei ole seega vastuolus aktsiaseltsi kapitali puudutav erakorraline meede, mille liikmesriigi asutus on tõsise häire esinemisel mõne liikmesriigi majandus- ja finantssüsteemis võtnud selle äriühingu üldkoosoleku nõusolekuta ning eesmärgiga vältida ohtu kogu süsteemile ja tagada liidu finantsstabiilsus (vt 8. novembri 2016. aasta kohtuotsus Dowling jt, C-41/15, EU:C:2016:836, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).

243 Neist kaalutlustest saab analoogia alusel lähtuda ka määruse nr 806/2014 alusel läbi viidavas kriisilahendusmenetluses olnud panga endiste aktsionäride suhtes.

244 Lisaks sellele tuleb märkida, et avalikest huvidest lähtuva eesmärgiga finantsturgude stabiilsuse tagamise vastu on seotud ka määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 punktis a nimetatud kriisilahenduse teine eesmärk ehk eesmärk tagada kriisilahenduse meetme subjektiks oleva ettevõtja kriitiliste funktsioonide jätkuvus.

245 Direktiivi 2014/59 artikli 2 lõike 1 punktis 35 on ettevõtja kriitilised funktsioonid määratletud järgmiselt: „tegevus, teenused või tegevused, mille seiskumine toob ühes või enamas liikmesriigis tõenäoliselt kaasa reaalmajanduse jaoks oluliste teenuste katkemise või häirib tõenäoliselt finantsstabiilsust krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupi suuruse, turuosa, välise ja sisemise seotuse, keerukuse või piiriülese tegevuse tõttu, pidades eelkõige silmas kõnealuste tegevuste, teenuste või tegevuste asendatavust“.

246 Kriitiliste funktsioonide kindlaksmääramise kriteeriumid on seejuures sätestatud komisjoni 2. veebruari 2016. aasta delegeeritud määruse (EL) 2016/778, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59 seoses asjaolude ja tingimustega, mille korral võib krediidiasutuse või investeerimisühingu tasutavad erakorralised *ex post* osamaksed täielikult või osaliselt edasi lükata, ja kriitiliste funktsioonidega seotud tegevuste, teenuste ja toimingute kindlaksmääramise ning põhiäriliinide ja nendega seotud teenuste kindlaksmääramise kriteeriumidega (ELT 2016, L 131, lk 41), artikli 6 lõikes 1. Tegemist on funktsiooniga, mida krediidiasutus või investeerimisühing täidab krediidiasutuse või investeerimisühingu või konsolideerimisgrupiga mitteseotud kolmandate isikute jaoks, ning funktsiooni täitmise ootamatu katkemine avaldaks tõenäoliselt olulist negatiivset mõju kolmandatele isikutele,

põhjustaks finantsraskuste levimist või vähendaks turuosaliste üldist kindlustunnet, sest funktsioon on kolmandatele isikutele süsteemselt oluline ning krediidiasutus või investeerimisühing või konsolideerimisgrupp on funktsiooni täitmisel süsteemselt oluline.

247 Määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 punktis a sätestatud eesmärgiga tagada kriisilahenduse meetme subjektiks oleva ettevõtja kriitiliste funktsioonide jätkuvus soovitakse vältida nende funktsioonide katkemist, mis võiks lisaks asjaomasele turule häirida ka kogu liidu finantsstabiilsust.

248 Kuna kriisilahenduse meetme eesmärk on krediidiasutuse rahalise olukorra säilitamine või taastamine, eelkõige kuivõrd tegemist on alternatiiviga likvideerimisele, tuleb seda pidada tegelikult vastavaks liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvale eesmärgile (vt analoogia alusel 25. märtsi 2021. aasta kohtuotsus Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, punkt 108).

249 Eeltoodust tuleneb, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 ette nähtud kriisilahendusmenetlusel on harta artikli 52 lõike 1 tähenduses üldist huvi pakkuv eesmärk ehk eesmärk tagada finantsturgude stabiilsus, millega saab olla põhjendatav ärakuulamisõiguse piiramine.

250 Teisena tuleneb mitmest määruse nr 806/2014 põhjendusest, et kui kriisilahenduse meede osutub vajalikuks, tuleb see vastu võtta kiiresti. Eelkõige puudutab see selle määruse põhjendusi 26, 31 ja 53 ning iseäranis põhjendust 56, kus on märgitud, et selleks, et finantsturgusid ja majandust minimaalselt häirida, tuleks kriisilahendusmenetlus lõpule viia lühikese ajaga.

251 Seejuures on Euroopa Kohus leidnud, et määruse nr 806/2014 eesmärk vastavalt selle põhjendusele 8 on kehtestada tõhusamad kriisilahendusmehhanismid, mis peaksid olema oluline vahend sellise kahju ärahoidmiseks, mida pankade maksejõuetus on minevikus tekitanud, ning et selline eesmärk eeldab otsuse tegemist kiirelt – mida näitavad selle määruse artiklis 18 ette nähtud lühikesed tähtajad –, et ei seataks ohtu finantsstabiilsust (6. mai 2021. aasta kohtuotsus ABLV Bank jt *vs*. EKP, C-551/19 P ja C-552/19 P, EU:C:2021:369, punkt 55).

252 Nii on eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 märgitud, et kui EKP leiab, et ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, edastab ta oma hinnangu viivitamatult komisjonile ja kriisilahendusnõukogule. Sama artikli lõikest 2 tuleneb, et kui kriisilahendusnõukogu annab ise sellise hinnangu, edastatakse see viivitamatult EKP-le. Kui selle artikli lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud, võtab kriisilahendusnõukogu vastu kriisilahendusskeemi, mis edastatakse määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 7 kohaselt komisjonile vahetult pärast selle vastuvõtmist. Seejärel on komisjonil 24 tundi aega kriisilahendusskeemi heakskiitmiseks või vastuväidete esitamiseks.

253 Sellest järeldub, et juhul, kui kriisilahenduse meetme vastuvõtmise tingimused on ettevõtja puhul täidetud, ehk kui ta esiteks on maksejõuetu või tõenäoliselt jääb maksejõuetuks, kui teiseks puudub põhjendatud väljavaade, et mõni tema suhtes võetav alternatiivne erasektoripoolne meede või järelevalvemeede aitaks maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida, ning kui kolmandaks on kriisilahenduse meede vajalik ühe või mitme määruse nr 806/2014 artiklis 14 nimetatud eesmärgi saavutamiseks, on sama määruse artiklis 18 ette nähtud, et otsus tuleb vastu võtta väga lühikese tähtaja jooksul.

254 Kiire otsustamise eesmärk on eelkõige asjaomase ettevõtja kriitiliste funktsioonide jätkuvuse tagamine ning finantsstabiilsusele ettevõtja maksejõuetusest tingitud tagajärgede vältimine. Otsuse tõhusus sõltub seega otsuse tegemise kiirusest.

255 Euroopa Kohus on juba leidnud, et pädeva asutuse viivitamatut sekkumist nõudva olukorra kiireloomulisusega on põhjendatav isikute, keda vastuvõetavad meetmed puudutavad, ärakuulamisõiguse piiramine keskkonnavastutuse valdkonnas (vt selle kohta 9. märtsi 2010. aasta kohtuotsus ERG jt, C-379/08 ja C-380/08, EU:C:2010:127, punkt 67) ning põllumajanduse valdkonnas (vt selle kohta 15. juuni 2006. aasta kohtuotsus Dokter jt, C-28/05, EU:C:2006:408, punkt 76).

256 Lisaks sellele on Euroopa Kohus rahaliste vahendite külmutamise valdkonnas leidnud, et kui teatada enne isiku või üksuse kandmist nende isikute või üksuste loetellu, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse, talle sellesse loetellu kandmise põhjused, seaks see ohtu liidu õiguses ette nähtud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meetmete tõhususe. Kohaldamisele kuuluva määruse eesmärkide saavutamiseks peab selliste meetmetega juba kaasnema üllatusmoment ja need peavad olema viivitamatult kohaldatavad (vt selle kohta 3. septembri 2008. aasta kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, punktid 338–340; 21. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Prantsusmaa *vs.* People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, punkt 61, ning 12. veebruari 2020. aasta kohtuotsus Amisi Kumba *vs.* nõukogu, T-163/18, EU:T:2020:57, punkt 51).

257 Samuti ei pea liidu asutused liidu õigusega taotletava eesmärgi ja liidu õiguses ette nähtud meetmete tõhususega seotud põhjustel hagejaid ära kuulama enne nende nimede esmakordset kandmist piiravate meetmete adressaatideks olevate isikute loetelusse (vt selle kohta 3. septembri 2008. aasta kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, punkt 341, ning 25. aprilli 2013. aasta kohtuotsus Gbagbo *vs.* nõukogu, T-119/11, ei avaldata, EU:T:2013:216, punkt 103).

258 Veelgi enam on see nii juhul, kui ärakuulamisõiguse piirang ei puuduta mitte isikut, kelle suhtes kriisilahendusmenetlust läbi viiakse, vaid tema aktsionäre ja võlausaldajaid.

259 Samuti tuleb märkida, et 1. aprilli 2004. aasta kohtuotsuses Camberrow MM5 AD *vs.* Bulgaaria (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) sedastas EIK, et maksejõuetuks muutunud pank müüdi tegutseva ettevõtjana selleks, et rahuldada kiiresti ja kõige kindlamal viisil juba aastaid neile tasumisele kuuluvate summade saamist oodanud võlausaldajate nõuded ning viia maksejõuetusmenetlus kiiresti lõpule. Seetõttu oli kõige olulisem see, et panga müümisega lõppenud menetlus oleks lihtne ja kiire. Kui seaduses olnuks ette nähtud maksejõuetusasju lahendava kohtu kohustus konsulteerida kõigi panga aktsionäride ja võlausaldajatega, oleks see kaasa toonud menetluse olulise venimise ning seetõttu võlausaldajatele tasumisele kuuluvate summade väljamaksmise ja maksejõuetusmenetluse lõpuleviimise täiendava viibimise.

260 24. novembri 2005. aasta kohtuotsuses Capital Bank AD *vs.* Bulgaaria (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, punkt 136) leidis EIK, et sellises majanduslikult tundlikus valdkonnas nagu pangandussüsteemi stabiilsus võib teatud olukordades esineda ülekaalukas vajadus tegutseda suurema hoolsusega ja etteteatamata, et vältida hüvitamatu kahju tekkimist pangale, selle hoiustajatele ja teistele võlausaldajatele või pangandus- ja finantssüsteemile tervikuna.

261 Pealegi asjaoluga, et kriisilahenduse meede võib kaasa tuua asjaomase ettevõtja aktsionäride ja võlausaldajate omandiõiguse riive, ei saa olla põhjendatav kohustus tagada neile õigus olla enne selle vastuvõtmist ära kuulatud.

262 Sellega seoses on Üldkohus 13. juuli 2018. aasta kohtuotsuse K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt (T-680/13, EU:T:2018:486) punktis 282 juba rõhutanud, et kohaldatavad menetlused peavad andma puudutatud isikule asjakohase võimaluse esitada pädevatele asutustele oma seisukohad. Et tagada selle nõude järgimine, mis kujutab endast inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni protokolli nr 1 artikli 1 olemuslikku nõuet, tuleb kohaldatavaid menetlusi vaadelda üldiselt (vt selle kohta 3. septembri 2008. aasta kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, C-402/05 P ja C-415/05 P, EU:C:2008:461, punkt 368 ning seal viidatud kohtupraktika; 25. aprilli 2013. aasta kohtuotsus Gbagbo *vs.* nõukogu, T-119/11, ei avaldata, EU:T:2013:216, punkt 119, ning EIK 20. juuli 2004. aasta kohtuotsus Bäck *vs.* Soome, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, punkt 56). Niisiis ei saa nimetatud nõuet tõlgendada nii, et huvitatud isik peab igal juhul saama esitada pädevatele asutustele oma seisukoha enne tema omandiõigust kahjustavate meetmete vastuvõtmist (vt selle kohta EIK 19. septembri 2006. aasta otsus Maupas jt *vs.* Prantsusmaa, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, punktid 20 ning 21).

263 Üldkohus leidis, et nii on see eelkõige sellisel juhul – nagu kriisilahenduse meetme puhul –, kui asjasse puutuvad meetmed ei kujuta endast sanktsioone ja on võetud eriti kiireloomulist tegutsemist nõudvas olukorras. Viimati nimetatu kohta märkis Üldkohus, et ära tuli hoida asjaomaste pankade kokkuvarisemise vahetu oht, et säilitada ühe liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsus, ning seega vältida probleemi levimist teistesse euroala liikmesriikidesse. Kui aga oleks alustatud eelnevat konsulteerimismenetlust, mille käigus asjaomaste pankade tuhanded hoiustajad ja aktsionärid oleksid saanud tegelikult esitada enda seisukoha enne kahju tekitanud sätete vastuvõtmist, siis oleks paratamatult viibinud sellise pangakrahhi ärahoidmisele suunatud meetmete kohaldamine. Eesmärgi säilitada selle liikmesriigi finantssüsteemi stabiilsus ja seega vältida probleemi levikut teistesse euroala liikmesriikidesse saavutamine oleks sattunud tõsisesse ohtu (vt 13. juuli 2018. aasta kohtuotsus K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt, T-680/13, EU:T:2018:486, punkt 282 ning seal viidatud kohtupraktika).

264 Euroopa Kohus nõustus selle seisukohaga, leides, et Üldkohus oli põhjendatult tuginenud oma arutluskäigus EIK 21. juuli 2016. aasta otsusele kohtuasjas Mamatas jt *vs.* Kreeka (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), millest nähtub, et nõuet, mille kohaselt saab omandiõigust piirata vaid seadusega, ei saa tõlgendada nii, et isikutega, keda see seadus puudutab, tuleb enne seaduse vastuvõtmist konsulteerida, eriti kui niisugune eelnev konsulteerimine oleks paratamatult tekitanud viivituse asjasse puutuvate pankade kokkuvarisemise vältimiseks võetavate meetmete kohaldamisel (16. detsembri 2020. aasta kohtuotsus nõukogu jt *vs.* K. Chrysostomides & Co. jt, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P ja C-604/18 P, EU:C:2020:1028, punkt 159).

265 Lisaks sellele tuleks vajadust tegutseda kiiresti, teavitamata ettevõtja aktsionäre ja võlausaldajaid kriisilahendusmenetluse peatsest algatamisest, vaadelda kui võimalust vältida ettevõtja olukorra halvenemist, mis kahjustaks kriisilahenduse meetme tõhusust. Nimelt kui teatada panga aktsionäridele või võlakirjaomanikele, et panga suhtes võidakse läbi viia kriisilahendusmenetlus ning et panka käsitatakse seega maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, võib see neid ajendada turgudel oma väärtpabereid müüma ning samuti tuua kaasa massilise hoiuste väljavoolu, mille tagajärjel panga finantsolukord halveneks, ja muuta mõne panga likvideerimist vältiva lahenduse leidmise veel raskemaks või lausa võimatuks.

266 Nagu tuleneb määruse nr 806/2014 põhjendusest 116, võib mis tahes teave otsuse kohta enne selle tegemist, olenemata sellest, kas see puudutab kriisilahenduse eeltingimuste täitmist, konkreetse vahendi kasutamist või menetluses võetavat mis tahes meedet, mõjutada selle meetmega seotud avalikke ja erahuve.

267 Seega tuleb asuda seisukohale, et kui määruses nr 806/2014 oleks ette nähtud asjaomase ettevõtja aktsionäride ja võlausaldajatega konsulteerimine enne kriisilahenduse meetme vastuvõtmist, tooks see kaasa menetluse olulise aeglustumise ning seaks ohtu nii selle meetme eesmärkide saavutamise kui ka tõhususe.

268 Võttes arvesse kriisilahenduse meetme vastuvõtmise kiireloomulisust, ei oleks eelnev konsulteerimine aktsionäridega ka võimalik eelkõige nende tuvastamisega seotud raskustest tingituna. Nagu Hispaania Kuningriik ja nõukogu märgivad, siis võttes arvesse, et aktsiate ja võlakirjadega kaubeldakse turul pidevalt, ei oleks praktikas võimalik teada, milliste era- ja äriinvestoritega ühendust võtta tuleb.

269 Mis puudutab hageja argumenti, et määruses nr 806/2014 võiks olla ette nähtud aktsionäride ärakuulamine pärast kriisilahenduse meetme vastuvõtmist, siis piisab, kui parlamendi eeskujul märkida, et selline ärakuulamine ei saaks mõjutada selle meetme sisu ega tuua kaasa selle tühistamist.

270 Kõigest eeltoodust tuleneb, et kriisilahenduse meetme subjektiks oleva ettevõtja aktsionäride ja võlausaldajate ärakuulamine enne selle meetme vastuvõtmist töötaks vastu finantsturgude stabiilsuse ja ettevõtja kriitiliste funktsioonide jätkuvuse eesmärkidele ega oleks kooskõlas kriisilahendusmenetluse kiiruse ja tõhususe nõuetega.

271 Seega on asjaomase määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud menetluses ettevõtja aktsionäride ja võlausaldajate ärakuulamist ette nägeva sätte puudumine käsitatav ärakuulamisõiguse piiranguna, mis on üldist huvi pakkuva eesmärgi seisukohast vajalik ja põhjendanud ning kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega vastavalt harta artikli 52 lõikele 1 ega ole vastuolus ühegi harta artiklis 17 ette nähtud omandiõiguse menetlusliku tagatisega.

272 Seetõttu tuleb määruse nr 806/2014 artikli 18 õigusvastasuse vastuväide tagasi lükata.

4. Kaheksas väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18, hoolsuskohustuse ja ELTL artikli 296 rikkumist

273 Hageja leiab, et kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel rikkunud määruse nr 806/2014 artiklit 18, hoolsuskohustust ning ELTL artiklit 296, kuna ta ei ole tõendanud, et kriisilahenduse tingimused olid täidetud. Hispaania Kuningriigi menetlusse astuja seisukoha kohta esitatud seisukohas täpsustab hageja, et selles väites ei väida ta, et tehtud on hindamisviga, vaid seda, et määruse nr 806/2014 artikli 18 kohaldamisel on rikutud hoolsus- ja põhjendamiskohustust.

274 Hageja väidab, et kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel ei ole kriisilahendusnõukogu hoolikalt ja erapooletult hinnanud kõiki olukorra seisukohast asjasse puutuvaid asjaolusid selleks, et kohaldada määruse nr 806/2014 artiklit 18 kooskõlas hoolsuskohustusega, ega ole oma otsust piisavalt põhjendanud. Esimeses etteheites väidab ta sisuliselt, et kriisilahendusnõukogu ei ole tõendanud, et täidetud oli määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus, mille kohaselt on tegemist ettevõtjaga, kes on maksejõuetu või tõenäoliselt jääb maksejõuetuks.

Esiteks väidab ta, et kriisilahendusnõukogu ei ole võtnud arvesse asjaolu, et Banco Popular oli maksevõimeline ja et tema maksejõuetus ei olnud seega tõendatud, ning teiseks, et kriisilahendusnõukogu ei ole põhjendanud, kuidas tingis ühekordne likviidsusprobleem Banco Populari maksejõuetuse. Teises etteheites heidab hageja ette seda, et kriisilahendusnõukogu ei ole tõendanud, et täidetud oli määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis b sätestatud tingimus, mille kohaselt puudub ajastust ja muid asjakohaseid asjaolusid arvesse võttes põhjendatud väljavaade, et mõni ettevõtja suhtes võetav alternatiivne erasektoripoolne meede või järelevalvemeede aitaks ettevõtja maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida. Kriisilahendusnõukogu ei käsitlenud muid järelevalvemeetmeid, millega oleks olnud võimalik lahendada Banco Populari likviidsusprobleemid.

a) Esimene etteheide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a

275 Esimesena leiab hageja, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud hoolsuskohustust või vähemalt põhjendamiskohustust, jättes mitu olulist Banco Populari maksevõimelisust kinnitavat asjaolu arvesse võtmata.

276 Esiteks tuleb meenutada, et 6. juunil 2017 hindas EKP pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 teisele lõigule, kas Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv. Võttes arvesse eelkõige hoiuste liigset väljavoolu, panga likviidse vara vähenemise kiirust ja asjaolu, et viimane ei suutnud uut likviidset vara leida, leidis EKP seda hinnangut andes, et olemasolevad objektiivsed tõendid näitasid, et Banco Popular ei ole lähitulevikus tõenäoliselt võimeline tähtajaks oma võlgu tasuma või muid kohustusi täitma. EKP järeldas, et vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktile a ja lõike 4 punktile c oli Banco Popular maksejõuetu või igal juhul lähitulevikus tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

277 Teiseks teatas Banco Populari juhatus 6. juuni 2017. aasta kirjas EKP-le, et jõudis järeldusele, et pank jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

278 EKP-le 6. juunil 2017 saadetud kirjas viitab Banco Popular määruse nr 575/2013 artikli 414 alusel EKP-le esitatud teatele, mis käsitles mittevastavust likviidsuskatte nõudele, ning osutas lisas sisalduvale oma juhatuse hinnangule, mille kohaselt oli Banco Popular maksejõuetu, samuti teabele ja analüüsidele, millele tuginedes viimane sellele seisukohale asus.

279 Selles kirjas on märgitud:

„Vastavalt seaduse 11/2015 artiklile 21.4 ja [komisjoni 23. märtsi 2016. aasta] delegeeritud määruse (EL) 2016/1075[, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks finantsseisundi taastamise kavade, kriisilahenduse kavade ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade sisu, miinimumkriteeriumid, mille alusel peab pädev asutus finantsseisundi taastamise kavu ja konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavu hindama, konsolideerimisgrupi finantstoetuse andmise tingimused, sõltumatute hindajate suhtes kohaldatavad nõuded, allahindamise ja konverteerimise õiguse lepingukohane tunnustamine, teavitamisnõuete ja peatamisteate menetlused ja sisu ning kriisilahenduse kolleegiumide tegevus (ELT 2016, L 184, lk 1),] artiklitele 45 ja 46 teatab Banco Popular käesolevaga, et tema juhatuse hinnangul jääb pank tõenäoliselt maksejõuetuks.“

280 Nimetatud kirjas tunnistas Banco Populari juhatus, et pangal on suured likviidsusprobleemid ning et ta jääb tõenäoliselt maksejõuetuks. Vastupidi hageja väidetule tuleb asuda seisukohale, et seda kirja ei saa asjasse puutumatuse tõttu tähelepanuta jätta.

281 Kolmandaks osutas kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 2 EKP hinnangu kokkuvõttele ning asus artiklis 2.2 EKP järeldusest juhindudes seisukohale, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus oli täidetud.

282 Seega leidis Banco Populari maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetuks jäämine tuvastamist määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punkti c alusel, mille kohaselt käsitatakse ettevõtjat selle artikli lõike 1 punkti a kohaldamisel maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui tema puhul esineb järgmine olukord:

„ettevõtja ei suuda või on objektiivseid tõendeid, mis toetavad järeldust, et ettevõtja lähiajal ei suuda oma võlgu või muid kohustusi tasuda nende sissenõutavaks muutumisel“.

283 Tuleb märkida, et ei EKP ega kriisilahendusnõukogu ei ole tuginenud tõenäoliselt maksejõuetuks jäämisele määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punkti b alusel, mille kohaselt käsitatakse ettevõtjat maksejõuetuna või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui „ettevõtja vara ei kata kohustusi või on objektiivseid tõendeid, mis toetavad järeldust, et ettevõtja vara ei kata lähiajal kohustusi“.

284 Ettevõtja maksevõimetus ei ole niisiis tingimus, mis peab olema täidetud tuvastamaks, et ettevõtja on määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punkti c tähenduses maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ega seega ka tingimus, mis peab olema täidetud kriisilahendusskeemi vastuvõtmiseks.

285 Seejuures on määruse nr 806/2014 põhjenduses 57 sätestatud:

„Ettevõtja kriisilahendusmenetluse algatamise otsus tuleks teha enne, kui finantseerimisüksus on bilansi järgi maksevõimetu ja siis, kui tal on veel omakapitali. Kriisilahendusmenetlus tuleks algatada pärast seda, kui tehakse kindlaks, et krediidiasutus ja investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv ja ükski alternatiivne erasektoripoolne meede ei aitaks krediidiasutuse ja investeerimisühingu maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida. […]“.

286 Vastupidi hageja väidetule ei olnud Banco Populari maksevõimetus seega ainus hüpotees, mille korral saanuks teda käsitada maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a tähenduses. Asjaolu, et ettevõtja on oma bilansi kohaselt maksevõimeline, ei tähenda, et tal on piisavalt likviidset vara ehk kasutatavat raha oma võlgade tasumiseks ja muude sissenõutavaks muutuvate kohustuste täitmiseks.

287 Seejuures ilmneb EKP järelevalvenõukogu presidendi poolt ühele parlamendi liikmele 25. juuli 2017 saadetud kirja väljavõttest, mida hageja mainib, järgnev:

„EKP otsus, et pank on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, tehti, lähtudes likviidse vara ebapiisavusest. Otsuse tegemise ajal ei olnud EKP-l piisavalt objektiivseid tõendeid asumaks seisukohale, et pank on maksejõuetu või tõenäoliselt muutub maksejõuetuks oma kapitalipositsiooni tõttu. Mõistagi jälgis EKP pingsalt lisaks likviidsuspositsioonile ka panga kapitalipositsiooni. Panga struktuursed probleemid (suur halbade varade maht, kattevara vähesus ja vähene rentaablus) kajastuvad vastavates EKP poolt kehtestatud omakapitali nõuetes.“

288 Kuna määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punktis c sätestatud olukord ei eelda, et asjaomane ettevõtja oleks maksevõimetu, on tulemusetu viidata asjaoludele, millele tuginedes püüab hageja tõendada Banco Populari maksevõimelisust, ning hageja leiab ekslikult, et neid asjaolusid arvesse võtmata jättes on kriisilahendusnõukogu rikkunud hoolsuskohustust ja põhjendamiskohustust.

289 Teisena märgib hageja, et kriisilahendusnõukogu on leidnud, et Banco Popular oli määruse nr 806/2014 artikli 18 mõistes maksejõuetu likviidsusprobleemide tõttu, kuigi likviidsusprobleemid ei kuulu määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 4 nimetatud olukordade hulka. Teise võimalusena on kriisilahendusnõukogu rikkunud põhjendamiskohustust, kuna ta ei ole selgitanud, mis põhjustel kuulub likviidsusprobleem määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 4 nimetatud juhtude hulka.

290 Siinkohal tuleb märkida, et kriisilahendusskeemi põhjenduses 23 tõdes kriisilahendusnõukogu EKP hinnangule viidates, et Banco Populari likviidsuspositsioon oli alates 2016. aasta oktoobrist märkimisväärselt halvenenud tingituna hoiuste väljavoolust kõigis kliendisegmentides. Ta järeldas sellest, et pangal ei ole piisavalt võimalusi taastamaks likviidsuspositsiooni, mis tagaks talle stabiilse võimaluse oma kohustuste tähtaegseks täitmiseks.

291 Kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemis loetlenud erinevad sündmused, mis tõid alates 2017. aasta veebruarist kaasa Banco Populari likviidsuspositsiooni kiire halvenemise. Eelkõige viitas kriisilahendusnõukogu sellele, et 2017. aasta veebruaris avaldati Banco Populari 2016. aasta majandusaasta aruanne, kus teatati 3,485 miljardi euro suurusest kahjumist, vajadusest erakorraliste reservide järele 5,7 miljardi euro ulatuses ja uue presidendi ametisse nimetamisest, ning sellele, et 2017. aasta mais avaldati 2017. aasta esimese kvartali finantsaruanne, kus teatati turul oodatust halvematest tulemustest. Kriisilahendusnõukogu mainis Banco Populari reitingute alandamist erinevate agentuuride poolt 2017. aasta veebruaris, aprillis ja juunis. Samuti tõi ta esile, et finantstulemusi ning Banco Populari peatset maksejõuetust või likviidsuse kadumist puudutava pideva negatiivse meediakajastusega kaasnes hoiuste väljavoolu suurenemine.

292 Lisaks sellele märkis kriisilahendusnõukogu, et 12. mail 2017 langes Banco Populari likviidsuskate määruse nr 575/2013 artikli 460 lõike 2 punktis c sätestatud 80% minimaalsest lävendist madalamale ning kriisilahendusskeemi kuupäevaks ei olnud Banco Popularil õnnestunud uuesti selle lävendini jõuda.

293 Määruse nr 575/2013 artikli 412 lõikes 1 on likviidsuskatte nõue määratletud järgmiselt:

„Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel peab olema likviidseid varasid, mille väärtuse summa katab likviidsete vahendite väljavoolu miinus likviidsete varade sissevoolu stressiolukorras, tagamaks et krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitavad likviidsuspuhvrite tasemed, mis on piisavad selleks, et toime tulla mis tahes võimalike tasakaalustamatustega likviidsete vahendite sissevoolu ja väljavoolu vahel pingelistes stressiolukordades 30-päevase perioodi jooksul. Stressiolukorras võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutada oma likviidseid varasid likviidsete vahendite netoväljavoolu katmiseks.“

294 Pealegi kajastuvad need erinevad asjaolud, nagu märgib kriisilahendusnõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve 6. augusti 2015. aasta suunistes erinevate asjaolude tõlgendamise kohta, mille puhul peetakse krediidiasutust või investeerimisühingut direktiivi 2014/59 artikli 32 lõike 6 kohaselt maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks (EBA/GL/2015/07) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve suunised“).

295 Nende 1. jaanuarist 2016 kohaldatavate suuniste eesmärk on tuua esile kõik sellised objektiivsed asjaolud, mille abil saab kindlaks teha, kas ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, lähtudes direktiivi 2014/59 artikli 32 lõike 4 punktides a–c sätestatud tingimustest. Direktiivi 2014/59 artikli 32 lõike 4 punkt c on sõnastatud samamoodi nagu määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punkt c.

296 Määruse nr 806/2014 artikli 5 lõike 2 teises lõigus on sätestatud, et kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon teevad kõik endast oleneva, et järgida kõiki Euroopa Pangandusjärelevalve välja antud suuniseid ja soovitusi, mis puudutavad neile antud ülesandeid.

297 Euroopa Pangandusjärelevalve suuniste kohaselt tuleb ettevõtjat käsitada direktiivi 2014/59 artikli 32 lõike 4 punkti c tähenduses maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana, kui ta ei vasta õigusaktidest tulenevatele likviidsusnõuetele, kui ta ei suuda tähtajaks tasuda oma võlgu ja täita kohustusi või kui esinevad objektiivsed asjaolud, mille pinnalt saab järeldada, et see juhtub lähitulevikus.

298 Arvesse võetavate asjaoludena on Euroopa Pangandusjärelevalve suunistes eelkõige mainitud järgmisi asjaolusid: esiteks olulised ebasoodsad sündmused, mis mõjutavad ettevõtja likviidsuspositsiooni muutumist ja selle rahastamise profiili jätkusuutlikkust ning selle vastavust määruses nr 575/2013 kehtestatud likviidsuse miinimumnõuetele ja kõnealuse määruse artikli 105 alusel kehtestatud täiendavatele nõuetele või mis tahes riiklikele likviidsuse miinimumnõuetele; teiseks ettevõtja praeguste ja tulevaste kohustuste oluline ebasoodne muutumine, mille hindamisel tuleb vajaduse korral arvesse võtta eeldatavaid ja erakorralisi likviidsuse väljavoogusid, sealhulgas märke pankadest hoiuste massilise väljavõtmise kohta; kolmandaks muutused, mis võivad oluliselt kahjustada ettevõtja mainet, eelkõige olulised reitingu alandamised ühe või mitme reitinguagentuuri poolt, kui need põhjustavad olulise kapitali väljavoolu või suutmatuse saada uut rahastamist või välisreitingutel põhinevate lepingutingimuste aktiveerimise.

299 Erinevad asjaolud, mida EKP ja kriisilahendusnõukogu vastavalt Euroopa Pangandusjärelevalve suunistele arvesse võtsid ja mida hageja liiati ei vaidlusta, lubasid järeldada, et kriisilahendusskeemi vastuvõtmise ajal oli Banco Popular määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punkti c tähenduses maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

300 Seega leiab hageja ekslikult, et kriisilahendusnõukogu on tuginenud Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist puudutavas EKP hinnangus esitatud puudulikule analüüsile, võttes aluseks asjaolud, mis likviidsusprobleemi ei kinnita.

301 Samuti leiab hageja ekslikult, et likviidsusprobleemid ei kuulu määruse nr 806/2014 artiklis 18 nimetatud olukordade hulka, mil ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv. Viimaks, kuivõrd kriisilahendusskeemis on sõnaselgelt viidatud EKP hinnangule, milles viimane sedastas, et Banco Popular on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punktile c, siis ei saa hageja väita, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud põhjendamiskohustust, jättes selgitamata, mis põhjusel kuulub likviidsusprobleem selle määruse artikli 18 lõikes 4 nimetatud juhtude hulka.

302 Pealegi tuleneb neist asjaoludest samuti, et vastupidi hageja väidetule ei saanud Banco Populari likviidsusprobleeme pidada ühekordseks. Seda kinnitab liiati tõsiasi, et pank ise teatas EKP-le, et ta on likviidsusprobleemide tõttu maksejõuetu.

303 Viimaks ei ole vaidlustatud otsuste õiguspärasuse hindamise seisukohast asjasse puutuv hageja argument, mille kohaselt olid Banco Populari likviidsusprobleemid tingitud kriisilahendusnõukogu presidendi avaldustega kaasnevatest sündmustest ega ole ette heidetavad Banco Popularile. Vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktile a sedastas kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 2, et EKP hinnangul oli Banco Popular maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv. Asjaolud ja põhjused, mille tõttu EKP Banco Populari maksejõuetuse osas sellisele järeldusele jõudis, ei olnud asjasse puutuvad.

304 Seega ei ole hageja ära näidanud, et kriisilahendusnõukogu ei ole tõendanud, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis a sätestatud tingimus oli täidetud, ning esimene etteheide tuleb niisiis tagasi lükata.

b) Teine etteheide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti b

305 Hageja leiab, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud hoolsuskohustust ja ületanud oma kaalutlusõiguse piire, jättes käsitlemata muud olemasolevad järelevalvemeetmed, mis võimaldanuks Banco Populari likviidsusprobleemid lahendada, ning teise võimalusena rikkunud põhjendamiskohustust.

306 Ühelt poolt väidab hageja, et mitu asjaolu kinnitavad, et Banco Popularil oli võimalik saada erakorralist likviidsusabi, ent kriisilahendusskeemist ei nähtu, et kriisilahendusnõukogu oleks neid asjaolusid käsitlenud. Teiselt poolt on kriisilahendusnõukogu tähelepanuta jätnud kapitali suurendamisest teatamise kavatsuse ning asjaolu, et Barclays Bank ja Deutsche Bank oleksid taganud kapitali suurendamise märkimise kogu ulatuses.

307 Esiteks väidab hageja, et kuivõrd Banco Popular andis piisavad tagatised, kiideti erakorralise likviidsusabi andmine heaks ning sellest abisummast sai ta kätte vaid ühe osa, kusjuures täiendava abi saamine oli jätkuvalt võimalik. Seda summat saanuks pidada Banco Populari likviidsuskriisi ületamiseks piisavaks. Hageja väidab, et Banco Popular oli andnud piisavad tagatised ning nende tagatiste väärtus ulatus ajakirjanduse andmetel 40 miljardi euroni, mis oli õigusaktidest tulenevaid kriteeriume silmas pidades piisav summa.

308 Siinkohal tuleb märkida, et Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist puudutavas hinnangus märkis EKP, et kuigi Banco Popular oli selle hinnangu andmisele eelnenud nädalatel välja töötanud mitu täiendava likviidse vara leidmisele suunatud meedet ning asunud neid ellu viima, ei olnud juba sisenenud ja eeldatavalt veel sisenevate rahavoogude maht hinnangu andmise ajaks Banco Populari likviidsuspositsiooni parandamiseks piisav. Samuti märkis ta, et isegi juhul, kui kasutada erakorralist likviidsusabi, millele EKP juhatus 5. juunil 2017 vastuväiteid ei esitanud, ei oleks likviidsuspositsioon selleks ajaks piisavalt soodne, et tagada Banco Populari suutlikkus täita oma kohustusi hiljemalt 7. juunil 2017.

309 Kriisilahendusskeemi põhjenduse 26 punktis c on kriisilahendusnõukogu sedastanud, et Banco Popular sai esimese erakorralise likviidsusabi 5. juunil 2017, pärast seda, kui EKP sellele vastuväiteid ei esitanud, ent täiendavat likviidsusabi ei olnud Hispaania Pangal talle võimalik anda.

310 Siinkohal tuleb märkida, et 5. juuni 2017. aasta kirjas palus Hispaania Pank EKP-lt nõusolekut erakorralise likviidsusabi andmiseks Banco Popularile kuni 14. juunini 2017, et viimane tuleks toime teda vaevanud tõsise likviidsuskriisiga. Samal päeval saatis Hispaania Pank EKP-le uue kirja, milles taotleti Banco Popularile erakorralise likviidsusabi andmise tähtaja pikendamist kuni

21. juunini, kuna viimane oli teatanud väga suuremahulistest likviidse vara liikumistest. Need kaks EKP-le samal päeval edastatud kirja näitavad seda, kui kiiresti Banco Populari likviidsusposition halvenes.

311 Seetõttu sedastas kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artikli 3.2 punktis d, et Banco Populari likviidsete vahendite mahu vähenemise kiirust arvestades oleks erakorraline likviidsusabi olnud ebapiisav.

312 Tuleb märkida, et esimese erakorralise likviidsusabi saamisele järgneval päeval ehk 6. juunil 2017 saavutasid EKP ja Banco Populari juhatus likviidsete vahendite väljavõtmise ulatusest ja kiirusest tingituna üksmeele selles, et alates 7. juunist ei ole pank suuteline tähtajaks oma võlgu tasuma ega muid kohustusi täitma. Kuna oli tuvastatud, et Banco Popular on maksejõuetu, ei olnud täiendava erakorralise likviidsusabi andmine enam mõeldav.

313 Lisaks sellele tuleb meenutada, et erakorralise likviidsusabi andmisel, mis kuulub liikmesriikide keskpankade pädevusse, ei ole kriisilahendusnõukogul mis tahes rolli. Seega, nagu leiab kriisilahendusnõukogu, ei saa tema esitada põhjendusi, mis puudutavad erakorralise likviidsusabi saamise võimaluse puudumist või asjaolu, et ettenähtud tähtaja jooksul täiendavat likviidsusabi saada võimalik ei olnud.

314 Seega sai kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis üksnes sedastada ühelt poolt, et EKP oli Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist puudutavas hinnangus leidnud, et tema heakskiidu saanud erakorraline likviidsusabi ei võimaldanuks Banco Populari likviidsuskriisi lahendada, ning teiselt poolt, et Hispaania Pank Banco Popularile täiendavat likviidsusabi ei andnud.

315 Seega ei saa hageja ette heita seda, et kriisilahendusnõukogu jättis kriisilahendusskeemis käsitlemata küsimuse, kas Banco Popularil oli võimalik saada täiendavat erakorralist likviidsusabi.

316 Teiseks heidab hageja ette, et kriisilahendusnõukogu jättis tähelepanuta selle, et kavas oli teatada kapitali suurendamisest ning et Barclays Bank ja Deutsche Bank oleksid taganud kapitali suurendamise kogu ulatuses. Hageja väitel oleks see meede võimaldanud taastada kaotatud usalduse ning koos laenu või likviidsusabi andmisega selle ühekordse kriisi lahendada. Ta lisab, et mõned Banco Populari aktsionärid olid võimalikuks kapitali suurendamiseks valmis.

317 Mis puudutab Barclays Banki ja Deutsche Banki kirju, mille väljavõtted on lisatud repliigile, siis neis ei ole need pangad võtnud ühtki siduvat kohustust Banco Populari kapitali suurendamises osalemiseks, vaid need kajastavad üksnes võimalikku tulevast kapitali suurendamist puudutanud arutelusid. Neist kirjadest ilmneb, et nende saatmise ajal oli Banco Populari kapitali suurendamise kava väljatöötamine alles päris algusjärgus.

318 Banco Popularile 3. juunil 2017 saadetud kirjas viitab Barclays Bank üksnes hiljutistele aruteludele seoses kapitali suurendamisega, mille eesmärgiks Banco Populari jaoks oli täiendava rahastamisvajaduse rahuldamine ning märksa suurema kapitaliseerituse saavutamine selleks, et vähendada väljakutseid, mis tulenesid tema jaoks kinnisvara ja muude halbade varadega seotud riskide võimalikust realiseerumisest. Seega ühelt poolt ei viita selles kirjas miski sellele, et Barclays Bank oli valmis kapitali suurendamises osalema, ning teiselt poolt ei ole seal mainitud Banco Populari likviidsuskriisi ega pakutud välja ühtki lahendust selle leevendamiseks.

319 Deutsche Bank viitab 5. juunil 2017 Banco Popularile saadetud kirjas üksnes oma huvile tagada 50% võimalikust kapitali suurendamisest 4 miljardi euro võrra. Deutsche Bank märgib üksnes, et „on mõistagi teatud tingimused, ent see kiri tugineb meie veendumusele, et asjaoludel, mis meie arvates on realistlikult saavutatavad, võiks olla teostatav kapitali suurendamine, mis panga stabiliseeriks“. Seda kirja ei saa niisiis tõlgendada Deutsche Banki poolt siduva kohustuse võtmisena ning see ei puuduta lahendust, mille eesmärk olnuks Banco Populari likviidsuskriisi lahendamine.

320 Lisaks sellele ilmneb Banco Populari teatud aktsionäride avaldustest, mis on esitatud Hispaania Kuningriigi menetlusse astuja seisukoha lisas, et Banco Populari aktsionäride poolne kapitali suurendamise kava oli kriisilahendusskeemi vastuvõtmise ajal alles ettevalmistamise staadiumis. Siinkohal tuleb viidata väljavõttele A. Del Valle Ruízi avaldusest, milles ta märgib, et 2. juunil 2017 arutasid tema ja üks teine investor nõupidamise korraldamist ühe investeerimispangaga, et arutada, kuidas kapitali suurendamist kõige paremini struktureerida, ning et selle nõupidamise toimumise ajaks määrati 5. juuni 2017.

321 Tuleb märkida, et hageja argument tugineb puhtalt teoreetilisele hüpoteesile, et selline kapitali suurendamine oleks olnud võimalik reaalselt läbi viia piisavalt kiiresti, et vältida Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist. Pealegi tuleb märkida, et hageja ei ole selgitanud, mil määral oleks kapitali suurendamine lahendanud Banco Popularil tekkinud likviidsusprobleemid, ning ta tunnistab isegi, et sellest meetmest võinuks olla kasu üksnes koos laenu või erakorralise likviidsusabi saamisega. Viimaks tuleb tõdeda, et pank ise, tõdedes 6. juunil 2017, et on maksejõuetu, leidis, et nende meetmete võtmisest ei oleks kasu.

322 Seega, nagu kriisilahendusnõukogu leiab, ei olnud kriisilahendusskeemis vajalik nende tagasi lükkamise eesmärgil käsitleda selliseid meetmeid, mille tulemusena ei oleks Banco Popular saanud hoiuste väljavooluga toimetulemiseks vajalikku likviidset vara ning mida ei oleks maksejõuetuse vältimiseks olnud võimalik võtta piisavalt kiiresti. Vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktile b võis kriisilahendusnõukogu piirduda hinnangu andmisega sellistele meetmetele, mida oleks ettenähtud tähtaegu ja asjaolusid arvesse võttes reaalselt olnud võimalik võtta.

323 Kolmandaks heidab hageja ette seda, et kriisilahendusnõukogu ei käsitlenud muid direktiivi 2013/36 artiklis 86 sätestatud järelevalvemeetmeid.

324 Tuleb märkida, et direktiivi 2013/36 artikli 86 lõikes 1 on sätestatud, et „[p]ädevad asutused tagavad, et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on asjakohaseks ajavahemikuks (sealhulgas päevasiseselt) likviidsusriski väljaselgitamise, mõõtmise, juhtimise ja jälgimise kindlad strateegiad, põhimõtted, protsessid ja süsteemid, et tagada, et krediidiasutused ja investeerimisühingud säilitavad piisaval tasemel likviidsuspuhvrid“. Selle artikli lõikes 3, mida hageja mainib, on sätestatud, et „[p]ädevad asutused tagavad, et krediidiasutustel ja investeerimisühingutel on oma tegevuse laadi, ulatust ja keerukust arvestades olemas likviidsusriski profiilid, mis on kooskõlas toimiva ja tugeva süsteemi jaoks vajaliku profiiliga ega ületa seda“.

325 Piisab, kui komisjoni eeskujul tõdeda, et seda sätet ei saa käsitada võimaliku lahendusena Banco Populari likviidsusprobleemidele. Nimelt tulenes Banco Populari maksejõuetus või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämine asjaolust, et ta ei suutnud täita likviidsusnõudeid.

326 Seega ei ole hageja ära näidanud ei seda, et jättes muud hageja osutatud järelevalvemeetmed käsitlemata, rikkus kriisilahendusnõukogu hoolsuskohustust või põhjendamiskohustust, ega seda, et kriisilahendusnõukogu ei ole tõendanud, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis b sätestatud tingimus oli täidetud.

327 Seetõttu tuleb teine etteheide ja kaheksas väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

5. Esimene väide, mis puudutab ELTL artiklites 15 ja 296 ning harta artiklites 42 ja 47 sõnastatud põhjendamiskohustuse ja kaitseõiguste rikkumist

328 Hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu rikkus ELTL artiklites 15 ja 296 ning harta artiklites 42 ja 47 sõnastatud põhjendamiskohustust ja kaitseõigusi, kuna kriisilahendusskeemi põhjendused on ebapiisavad ja vastuolulised ning kuna hagejale ei ole antud võimalust nende põhjendustega tutvuda osas, milles need tunnistati konfidentsiaalseks.

329 See väide jaguneb sisuliselt kaheks etteheiteks, millest esimene puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist ning teine kaitseõiguste ja tõhusa kohtuliku kaitse õiguse rikkumist.

a) Esimene etteheide, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist

330 Vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikale peab ELTL artiklis 296 nõutud põhjendus vastama asjaomase akti laadile ning sellest peab selgelt ja üheselt nähtuma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, et huvitatud isikutel oleks võimalik mõista võetud meetme põhjendusi ja pädeval kohtul teostada oma kontrolli. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks esile toodud kõik asjasse puutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna kontrollides akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjasse puutuvaid õigusnorme (vt 8. mai 2019. aasta kohtuotsus Landeskreditbank Baden-Württemberg *vs.* EKP, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punktid 85 ja 87 ning seal viidatud kohtupraktika, ja 21. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus EKP *vs.* Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:845, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

331 Veel peab akti põhjenduse täpsuse aste olema proportsionaalne materiaalsete võimaluste ja tehniliste tingimuste või tähtaegadega, millest kinni pidades see tuleb teha (vt 6. novembri 2012. aasta kohtuotsus Éditions Odile Jacob *vs.* komisjon, C-551/10 P, EU:C:2012:681, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 23. mai 2019. aasta kohtuotsus KPN *vs.* komisjon, T-370/17, EU:T:2019:354, punkt 139 ja seal viidatud kohtupraktika; 27. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus KPN *vs.* komisjon, T-691/18, ei avaldata, EU:T:2021:43, punkt 162).

332 Hageja väidab, et kriisilahendusskeemi põhjendused on ebapiisavad ja vastuolulised.

333 Esiteks leiab ta, et omavahel on vastuolus kriisilahendusskeemi põhjendus 24, mis puudutab Banco Populari likviidsusprobleeme, ning põhjendus 26, mis puudutab maksevõimeprobleemiga seotud meetmeid.

334 Neis kahes põhjenduses on kirjeldatud Banco Populari olukorda enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist. Kriisilahendusskeemi põhjenduses 24 on kriisilahendusnõukogu üles loetlenud Banco Populari likviidsuskriisini viinud asjaolud. Põhjendus 26 puudutab meetmeid, mida Banco Popular kavandas enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist võtta selleks, et püüda lahendada oma likviidsusprobleeme. Need kaks põhjendust ei saa seega olla omavahel vastuolus.

335 Pealegi, vastupidi sellele, mida näib leidvat hageja, ei puuduta põhjendus 26 kriisilahendusnõukogu poolt kriisilahendusskeemis Banco Populari likviidsusprobleemide lahendamiseks välja pakutud lahendusi. Asjaolu, et kriisilahendusskeemi põhjenduses 26 mainitud meetmed, mille võtmise nägi Banco Popular ette kriisilahendusele eelnevatel nädalatel, puudutasid hageja arvates maksevõimeprobleemi, mitte likviidsusprobleemi, ei ole asjasse puutuv.

336 Teiseks leiab hageja, et kriisilahendusnõukogu ei ole selgitanud, miks on ettevõtte võõrandamise vahend likviidsusprobleemi lahendamiseks sobiv ja proportsionaalne.

337 Nagu märgib kriisilahendusnõukogu, on määruse nr 806/2014 artiklis 24 ette nähtud ettevõtte võõrandamise vahend kohaldatav kõigil juhtudel, kui ettevõtjat saab pidada maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks. Miski ei luba arvata, et see vahend ei sobiks likviidsuskriisi korral.

338 Pealegi on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklites 4 ja 5 selgitanud ettevõtte võõrandamise vahendi vajalikkust ja proportsionaalsust, lähtudes kriisilahenduse eesmärkidest, ning märkinud, et muud määruse nr 806/2014 artiklis 22 sätestatud kriisilahendusvahendid ei võimaldaks samavõrra saavutada neid eesmärke.

339 Konkreetsemalt asus kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 5.3 seisukohale, et teiste määruse nr 806/2014 artikli 22 lõikes 2 sätestatud kriisilahendusvahenditega ei oleks kriisilahenduse eesmärke samavõrra saavutada võimalik. Kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi osas leidis kriisilahendusnõukogu, et isegi varade eraldamise vahendiga kombineerimise korral ei saaks tagada, et see võimaldab viivitamatult tõhusalt parandada Banco Populari likviidsuspositsiooni ning seega taastada kaugemas perspektiivis tema finantsilise usaldusväärsuse ja elujõulisuse. Sildasutuse vahendi osas leidis kriisilahendusnõukogu, et võttes arvesse seda, et selle vahendi eesmärk on kriitiliste funktsioonide täitmise jätkamine ja Banco Populari müük põhimõtteliselt kahe aasta jooksul ning et ettevõtte võõrandamise vahend võimaldaks sama tulemuse saavutada kiiremini, võimaldaks viimati nimetatud vahend saavutada kriisilahenduse eesmärgid tõhusamalt kui sildasutuse vahend isegi viimase kombineerimise korral varade eraldamise vahendiga.

340 Niisiis on kriisilahendusnõukogu põhjendanud, miks oli ettevõtte võõrandamise vahend Banco Populari maksejõuetuse ehk likviidsuskriisi korral sobiv kriisilahendusvahend.

341 Kolmandaks väidab hageja, et hinnangust 2 ilmneb ka teine vastuolu: kriisilahendusnõukogu asus seisukohale, et Banco Popular oli maksevõimeline, ent tema väärtus 8,2 miljardi euro ulatuses negatiivne.

342 Sellega seoses tuleb märkida, et hinnangus 2 märkis Deloitte, et tema hinnangu tulemus jääb vahemikku 1,3 miljardit ja –8,2 miljardit eurot ning parimaks hinnanguks selles vahemikus on –2 miljardit eurot.

343 See hinnang puudutab Banco Populari võõrandamisväärtust, mis vastab hinnale, mida potentsiaalne omandaja oleks valmis maksma Banco Populari kriisilahendusskeemi vastuvõtmise ajal valitsenud olukorras. Tegemist on seega Banco Populari majandusliku väärtuse, mitte aga raamatupidamisliku väärtusega.

344 Seega tõdemus, et Banco Popular oli raamatupidamislikus tähenduses maksevõimeline, ei ole vastuolus hinnanguga, et tema võõrandamisväärtus oli negatiivne.

345 Neljandaks väidab hageja, et konfidentsiaalsed andmed olid arutluskäigu mõistmise seisukohast olulised ning talle ei ole teada, milles seisnes Banco Populari likviidsuskriis. Ta märgib, et kriisilahendusskeemi põhjenduses 25 on pelgalt mainitud, et „eelnimetatud asjaolud on tinginud suures mahus hoiuste väljavoolu […]“.

346 Piisab, kui sedastada, et asjaolusid, mis tingisid Banco Populari likviidsuskriisi 2017. aasta veebruari ja kriisilahenduse kuupäeva vahelisel ajal, on selgitatud kriisilahendusskeemi põhjenduses 24.

347 Peale selle on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi põhjenduses 23 EKP hinnangule viidates sedastanud, et Banco Populari likviidsusolukord halvenes kõigis kliendisegmentides toimunud hoiuste väljavoolu tõttu märkimisväärselt alates 2016. aasta oktoobrist. Ta järeldas sellest, et pangal ei ole piisavalt võimalusi oma likviidsuspositsiooni taastamiseks, et tagada stabiilne võimalus kohustuste täitmiseks tähtajaks.

348 Samuti sedastas kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi põhjenduse 26 punktis c, et pärast EKP heakskiidu andmist sai Banco Popular 5. juunil 2017 esimese erakorralise likviidsusabi, ent täiendavat erakorralist likviidsusabi ei olnud Hispaania Pangal võimalik talle anda.

349 Tuleb asuda seisukohale, et need asjaolud on piisavad mõistmaks, kui tõsine oli likviidsuskriis, millesse Banco Popular oli sattunud.

350 EKP tõdemus, et likviidsusolukorra halvenemise tõttu on Banco Popular maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, on kriisilahendusnõukogu poolt vastu võetud meetmete põhjenduste mõistmiseks piisav, ilma et oleks vajalik täpselt teada, kui suures summas hoiuseid pangast välja võeti.

351 Nagu kriisilahendusskeemi põhjenduse 25 esimeses lauses märgitud, sisaldab see konfidentsiaalseid andmeid väljavõetud hoiuste summa kohta. Hageja ei ole selgitanud, miks on need andmed kriisilahendusskeemi põhjenduste mõistmiseks olulised.

352 Hageja viitab seejuures repliigi lisale C.7, mis on esitatud selgitamaks andmete puudumist. See lisa sisaldab aga võrdlustabelit, mis puudutab kolme järjestikku avaldatud kriisilahendusskeemi versiooni ning kust nähtub üksnes, et põhjenduse 25 osas seda ei täiendatud.

353 Kõigest eeltoodust tuleneb, et hageja ei ole põhjendamiskohustuse rikkumist tõendanud ning esimene etteheide tuleb tagasi lükata.

b) Teine etteheide, mis puudutab kaitseõiguste ja tõhusa kohtuliku kaitse õiguse rikkumist

354 Hageja väidab, et tal ei olnud võimalik kriisilahendusskeemiga tervikuna tutvuda, kuna olulisi osasid sellest ei avaldatud ning tema taotlused sellega tutvumiseks jäeti rahuldamata. Seetõttu ei tea ta ka, mis põhjustel kriisilahendusnõukogu temalt omandiõiguse ära võttis, millega on rikutud harta artiklis 47 nimetatud kaitseõigusi ning õigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Ta leiab, et tal oli oma kaitseõiguste teostamiseks vaja võimalust tutvuda kriisilahendusskeemi terviktekstiga ning et kriisilahendusskeemi konfidentsiaalsus ei ole põhjendatud.

355 Tuleb meenutada, et tõhusa kohtuliku kontrolli põhimõttega seoses on harta artikli 47 esimeses lõigus sätestatud, et igaühel, kelle liidu õigusega tagatud õigusi või vabadusi rikutakse, on nimetatud artiklis kehtestatud tingimuste kohaselt õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus. Euroopa Kohtu kohtupraktikast tuleneb, et selle sättega tagatud kohtuliku kontrolli tõhusus nõuab eelkõige, et huvitatud isik saaks kaitsta oma õigusi parimatel võimalikel tingimustel ja otsustada täielikult teavitatuna, kas teatava üksuse vastu on otstarbekas esitada hagi pädevasse kohtusse (vt 29. aprilli 2021. aasta kohtuotsus Banco de Portugal jt, C-504/19, EU:C:2021:335, punkt 57 ning seal viidatud kohtupraktika).

356 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on harta artikliga 47 tagatud kohtuliku kontrolli tõhususe eelduseks see, et asjasse puutuv isik saab tutvuda tema suhtes tehtud otsuse põhjendustega, lugedes kas otsust ennast või saades oma sellekohase taotluse põhjal teada selle põhjendused, kusjuures pädev kohus võib asjaomaselt ametiasutuselt nõuda kõnealuste põhjenduste teatavakstegemist, et võimaldada asjaomasel isikul kaitsta oma õigusi parimates võimalikes tingimustes ja otsustada täielikult teavitatuna, kas on otstarbekas pöörduda pädevasse kohtusse, ning täielikult võimaldada viimati nimetatud kohtul kontrollida käsitletava riigisisese otsuse seaduslikkust (vt 26. aprilli 2018. aasta kohtuotsus Donnellan, C-34/17, EU:C:2018:282, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika; 24. novembri 2020. aasta kohtuotsus Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 ja C-226/19, EU:C:2020:951, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 3. veebruari 2021. aasta kohtuotsus Ramazani Shadary *vs.* nõukogu, T-122/19, ei avaldata, EU:T:2021:61, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).

357 Mis puudutab kriisilahendusskeemi teatavakstegemist, siis tuleb meenutada, et hageja ei ole selle adressaat, kuna see on adresseeritud FROBile. Hagejat tuleb käsitada kolmanda isikuna ning seega ei ole tal õigust kriisilahendusskeemi teatavakstegemisele.

358 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja tugineb ekslikult piiravaid meetmeid puudutavale kohtupraktikale, mille kohaselt on otsuse põhjenduste teatavakstegemise kohustuse täitmine vajalik selleks, et nende meetmete adressaatidel oleks võimalik oma õigusi kõige paremini kaitsta ning et neile oleks tagatud õigus tõhusale kohtulikule kaitsele.

359 Erinevalt piiravatest meetmetest, millega kohaldatakse isiku suhtes individuaalset majandusliku või finantssanktsiooni meedet (varade külmutamine), ei ole kriisilahendusskeem käsitatav Banco Populari aktsionäride ega seega hageja suhtes võetud individuaalse meetmena. Seega ei ole käesoleval juhul kohaldatav hageja osutatud kohtupraktika, mille kohaselt tuleb isikule, kelle suhtes võetakse piiravad meetmed, kui sellise otsuse adressaadile põhjendused teatavaks teha.

360 Mis puudutab kriisilahendusskeemi avalikustamist, siis vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 29 lõikele 5 avaldab kriisilahendusnõukogu oma ametlikul veebisaidil kriisilahendusskeemi koopia või kokkuvõtva teate kriisilahenduse meetme mõju kohta, eelkõige selle mõju kohta jaeklientidele.

361 Käesoleval juhul avaldas kriisilahendusnõukogu 7. juunil 2017 oma veebisaidil teatise, milles teavitati kriisilahendusskeemi vastuvõtmisest ning millele oli lisatud kriisilahenduse mõjusid kokkuvõttev dokument vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 29 lõikele 5. Kriisilahendusnõukogu avaldas 11. juulil 2017 kriisilahendusskeemi mittekonfidentsiaalse versiooni. Lisaks sellele avaldas kriisilahendusnõukogu oma veebisaidil 2. veebruaril 2018 ja seejärel 31. oktoobril 2018 kriisilahendusskeemi ning hinnangu 1 ja hinnangu 2 vähem tsenseeritud mittekonfidentsiaalsed versioonid.

362 Lisaks sellele on määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 5 sätestatud:

„Enne mis tahes teabe avalikustamist tagab kriisilahendusnõukogu, et see ei sisalda konfidentsiaalset teavet, eelkõige hinnates mõju, mida avalikustamine võib avaldada avalikele huvidele seoses finants-, rahandus- ja majanduspoliitikaga, füüsiliste ja juriidiliste isikute ärihuvidele ning kontrollimiste, uurimiste ja auditite eesmärgile. Teabe avalikustamise mõju kontrollimise menetlusega tagatakse, et eraldi hinnatakse sisu ja üksikasjade avalikustamise mõju artiklites 8 ja 9 osutatud kriisilahenduse kavade, artikli 10 kohaste hindamiste tulemuste ja artiklis 18 osutatud kriisilahendusskeemi puhul.“

363 Selles sättes on sõnaselgelt sätestatud kriisilahendusnõukogu kohustus enne kriisilahendusskeemi avaldamist või kolmandatele isikutele teatavakstegemist tagada, et see ei sisaldaks konfidentsiaalset teavet. See kohustus kohaldub ka hinnangu 2 suhtes, mis on kriisilahendusskeemi lisa ning kriisilahendusskeemi artikli 12.2 kohaselt selle lahutamatu osa.

364 Hageja leiab, et määrusest nr 806/2014 ei tulene, et kriisilahendusskeem oleks konfidentsiaalne, ning selle konfidentsiaalsus on vastuolus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) ning ELTL artikliga 15 ja harta artikliga 42 tagatud läbipaistvuse põhimõttega.

365 Siinkohal tuleb märkida, et vastavalt ELTL artiklile 339, harta artikli 41 lõike 2 punktile d ning määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikele 5 on kriisilahendusnõukogul kohustus kaitsta kõigi ettevõtjate konfidentsiaalseid andmeid, sealhulgas ärisaladusi.

366 Esiteks leiab hageja, et vastavalt määruse nr 806/2014 põhjendusele 116 kohalduvad konfidentsiaalsuskohustused kuni kriisilahendusotsuse avalikustamiseni.

367 Määruse nr 806/2014 põhjenduses 116 on märgitud:

„Kriisilahenduse meetmetest peaks nõuetekohaselt teatama ja need tuleb avalikustada, välja arvatud käesolevas määruses nimetatud piiratud erandjuhtudel. Arvestades aga, et teave, mida kriisilahendusnõukogu, liikmesriikide kriisilahendusasutused ja nende kutselised nõustajad kriisilahenduse käigus saavad, on tõenäoliselt tundlik, tuleks enne kriisilahendusotsuse avalikustamist sellise teabe suhtes kohaldada ametisaladuse hoidmise nõudeid. Tuleb arvesse võtta, et kriisilahenduse kava sisu ning üksikasju puudutav teave ja nende kavade hindamise tulemused võivad avaldada kaugeleulatuvat mõju, eriti asjaomastele ettevõtjatele. Tuleb eeldada, et mis tahes teave otsuse kohta enne selle tegemist, olenemata sellest, kas see puudutab kriisilahenduse eeltingimuste täitmist, konkreetse vahendi kasutamist või menetluses võetavat mis tahes meedet, mõjutab selle meetmega seotud avalikke ja erahuve. Juba pelgalt teave selle kohta, et kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused uurivad konkreetset ettevõtjat, võib avaldada sellele ettevõtjale kahjulikku mõju. Seetõttu tuleb sellise teabe puhul, nagu kriisilahenduse kavade sisu ja üksikasjad ning nendega seoses tehtavate hindamiste tulemused, tagada asjakohane konfidentsiaalsuse säilitamise kord.“

368 Ühelt poolt ilmneb sellest põhjendusest, et osa kriisilahendusnõukogu valduses olevast teabest, mis sisaldub kriisilahendusskeemis, hinnangus 2 ja selle aluseks olevates dokumentides, on ametisaladuse esemeks ning konfidentsiaalne.

369 Seejuures tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 34 lõikest 1, et kõnealuses määruses osutatud ülesannete täitmiseks võib kriisilahendusnõukogu liikmesriikide kriisilahendusasutuste kaudu või – pärast nende teavitamist, kasutades kogu EKP-le või liikmesriikide pädevatele asutustele

kättesaadavat teavet – vahetult nõuda, et eelkõige kriisilahenduse meetme subjektiks olevad ettevõtjad esitaksid kogu teabe, mis on vajalik selle määrusega kriisilahendusnõukogule pandud ülesannete täitmiseks. Selle artikli lõikes 2 on täpsustatud, et ametisaladuse hoidmise nõuded ei vabasta neid ettevõtjaid ega isikuid kohustusest esitada sellist teavet. Määruse nr 806/2014 artikli 34 lõikes 4 on sätestatud, et kriisilahendusnõukogul peab olema võimalik saada igasugust teavet – sealhulgas pidevalt –, mida tal on vaja oma käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmiseks, eelkõige sellise krediidiasutuse või investeerimisühingu kapitali, likviidsuse, vara ja kohustuste kohta, kelle puhul tal on kriisilahendusõigused.

370 Euroopa Kohus on seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT 2004, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263), leidnud, et liikmesriigisisesel järelevalvel ja eri liikmesriikide pädevate asutuste omavahelisel teabevahetusel põhineva investeerimisühingute tegevuse kontrollisüsteemi tõhus toimimine eeldab, et nii kontrollitavad äriühingud kui ka pädevad asutused saavad olla kindlad, et jagatud konfidentsiaalne teave jääb põhimõtteliselt konfidentsiaalseks (vt 19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

371 Euroopa Kohus on leidnud, et kui taoline usaldus puudub, kahjustab see pädevale asutusele järelevalve teostamiseks vajaliku konfidentsiaalse teabe sujuvat üleandmist. Seega näeb direktiivi 2004/39 artikli 54 lõige 1 ette ametisaladuse hoidmise kohustuse kui üldreegli mitte ainult asjaomaste äriühingute erihuvide, vaid ka liidu finantsinstrumentide turu nõuetele vastavas toimimises seisneva üldise huvi kaitseks (19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punktid 32 ja 33 ning seal viidatud kohtupraktika).

372 Tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 1, mis puudutab kriisilahendusnõukogu liikmete ametisaladuse nõuet, sisaldub samasugune säte nagu direktiivi 2004/39 artikli 54 lõikes 1.

373 Teiselt poolt on määruse nr 806/2014 põhjenduses 116 muidugi mainitud kriisilahendusnõukogu töötajate ametisaladusega seotud kohustusi enne kriisilahendusotsuse vastuvõtmist. Seal on märgitud, et kuivõrd osa kriisilahendusnõukogu valduses olevast teabest on tundlik ja hõlmatud ärisaladusega, ei tohi seda enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist avalikkusele teatavaks teha. Teabe teatavakstegemine selle kohta, et ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv ning et tema suhtes võidakse võtta mõni kriisilahenduse meede, võib nimelt ajendada aktsionäre oma aktsiaid turul müüma ja tuua kaasa ka hoiuste massilise väljavoolu, mille tagajärjel muutuks panga finantsolukord veelgi raskemaks ning mis seetõttu kahjustaks kriisilahendusnõukogu tegevuse tõhusust ning turu toimimist.

374 Selles põhjenduses on siiski ka sõnaselgelt märgitud, et kriisilahenduse meetmetest „peaks nõuetekohaselt teatama ja need tuleb avalikustada, välja arvatud käesolevas määruses nimetatud piiratud erandjuhtudel“. Tuleb aga meenutada, et eespool punktis 362 osutatud määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 5 on sõnaselgelt sätestatud kriisilahendusnõukogu kohustus tagada enne kriisilahendusskeemi avalikustamist, et see ei sisaldaks konfidentsiaalset teavet.

375 Sellest tuleneb, et määruse nr 806/2014 põhjendust 116 ei saa tõlgendada nii, et konfidentsiaalsust ja töötajate ametisaladust puudutavad eeskirjad kohalduvad üksnes kuni kriisilahendust puudutava otsuse avalikustamiseni.

376 Teiseks viitab hageja määruse nr 806/2014 artikli 88 lõike 1 teisele lõigule, mille kohaselt „[a]metisaladuse hoidmise nõuetega hõlmatud teavet ei tohi avaldada ühelegi avaliku ega erasektori ettevõtjale, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kohtumenetluse otstarbel“.

377 See säte ei tähenda aga seda, et hetkest, kui kohtumenetlus on alanud, on kriisilahendusnõukogul kohustus avaldada kriisilahendust puudutava otsuse terviktekst. Selles sättes on viidatud kohtu võimalusele nõuda dokumentide, sealhulgas konfidentsiaalset teavet sisaldavate dokumentide esitamist.

378 Kodukorra artikli 91 punkti b ja artikli 92 lõike 3 alusel on Üldkohtul vastavalt kas menetlust korraldava meetme või menetlustoiminguga õigus nõuda kriisilahendusnõukogult kõiki dokumente, mida ta peab vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuvaks. Kodukorra artikli 103 lõike 1 kohaselt võib Üldkohus siiski võtta seisukoha, et neis dokumentides sisalduv teatav teave on konfidentsiaalne, ning otsustada, et seda teavet ei avaldata teistele pooltele, eelkõige hagejatele.

379 Sellest järeldub, et Üldkohtu otsus nõuda dokumentide esitamist ei taga hagejatele õigust kõigi nende dokumentidega tutvuda, kui Üldkohus leiab, et need sisaldavad konfidentsiaalseid andmeid.

380 Tuleb märkida, et käesolevas menetluses pani Üldkohus 12. mail 2021 menetlustoimingu määrusega kriisilahendusnõukogule kohustuse esitada teatud dokumendid, sealhulgas kriisilahendusskeemi, hinnangu 2 ning Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist puudutava EKP hinnangu konfidentsiaalsed versioonid. Kodukorra artikli 103 alusel leidis Üldkohus, et need osad neist dokumentidest, mis olid kriisilahendusnõukogu ja EKP veebisaitidel avaldatud versioonis varjatud, ei ole vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuvad. Seetõttu eemaldas Üldkohus 9. juuni 2021. aasta kohtumäärusega nende dokumentide konfidentsiaalsed versioonid toimikust.

381 Kolmandaks väidab hageja ühtki konkreetset argumenti esitamata, et kriisilahendusskeemi konfidentsiaalsus on vastuolus läbipaistvuse põhimõttega ning dokumentidele üldsuse juurdepääsu puudutava määruse nr 1049/2001 sätetega.

382 Piisab aga, kui tõdeda, et ühelt poolt ei ole määrus nr 1049/2001 asjasse puutuv küsimuse osas, kas kriisilahendusnõukogul oli kohustus kriisilahendusskeemi terviktekst avaldada, ning teiselt poolt on selle määrusega kehtestatud dokumentide üldsusele kättesaadavaks tegemise normid, kus on ette nähtud erandid, mille eesmärk on tagada teatud andmete konfidentsiaalsus.

383 Seoses direktiivi 2004/39 artikliga 54, kus on kehtestatud pädevate asutuste valduses oleva konfidentsiaalse teabe avalikustamise keelu üldpõhimõte ning ammendav loetelu erijuhtudest, mil see üldine keeld ei takista erandkorras teabe edastamist või kasutamist, on Euroopa Kohus leidnud, et selle artikli eesmärk ei ole anda üldsusele õigust tutvuda pädevate asutuste valduses oleva teabega või reguleerida üksikasjalikult selle õiguse kasutamist, mis on olenevalt olukorrast tunnustatud liikmesriigi õiguses (19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punktid 38 ja 39).

384 Tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artiklis 88 on sätestatud ametisaladusega seotud nõuded ning seal on samamoodi nagu direktiivi 2004/39 artiklis 54 kehtestatud kriisilahendusnõukogu valduses oleva konfidentsiaalse teabe avalikustamise keelu üldpõhimõte ja sätestatud juhud, mil see üldine keeld ei takista erandkorras teabe edastamist.

385 Euroopa Kohus on aga leidnud, et direktiivi 2004/39 artikli 54 eesmärk erineb määrusega nr 1049/2001 taotletavast eesmärgist. Viimati nimetatud määruse eesmärk on nimelt anda üldsusele võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda liidu institutsioonide dokumentidega (vt 19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punktid 40 ja 41 ning seal viidatud kohtupraktika).

386 Euroopa Kohtu hinnangul on sellest eesmärgist lähtuvalt pandud määrusega nr 1049/2001 liidu institutsioonile, kes kavatseb keelduda dokumendiga tutvumise võimaldamisest, põhimõtteliselt kohustus esitada selgitused selle kohta, kuidas dokumendiga tutvumine võib konkreetselt kahjustada huve, mida kaitseb mõni tutvumise õiguse kohta ette nähtud erand, ilma et see piiraks institutsiooni võimalust tugineda selles osas teatava dokumendikategooria suhtes kohaldatavale üldisele konfidentsiaalsuse eeldusele, kui sama laadi dokumentide avalikustamise taotluste suhtes saab kohaldada sarnaseid üldist laadi kaalutlusi (vt 19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punkt 42 ning seal viidatud kohtupraktika).

387 Euroopa Kohus leidis, et seevastu juhul, kui pädevad asutused lahendavad isiku taotlust tutvuda järelevalve all olevat ettevõtjat puudutava teabega ja leiavad, et taotletav teave on direktiivi 2004/39 artikli 54 lõike 1 tähenduses konfidentsiaalne, saavad nad taotluse rahuldada üksnes artiklis 54 ammendavalt loetletud juhtudel (19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punkt 43).

388 Tuleb asuda seisukohale, et see kohtupraktika on analoogia alusel kohaldatav ka kriisilahendusnõukogu valduses oleva konfidentsiaalse teabe suhtes määruse nr 806/2014 artikli 88 tähenduses.

389 Neljandaks osutab hageja repliigis kriisilahendusnõukogu apellatsioonikomisjoni 28. novembri 2017. aasta ja 19. juuni 2018. aasta otsustele, mis tehti vastuseks tema taotlustele tutvuda dokumentidega vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 90 lõikele 1 ja määrusele nr 1049/2001, mille järel avaldas kriisilahendusnõukogu 2018. aasta veebruaris ja oktoobris oma veebisaidil kriisilahendusskeemi ning hinnangu 1 ja hinnangu 2 vähem tsenseeritud versioonid. Hageja leiab, et need kriisilahendusnõukogu apellatsioonikomisjoni otsused kinnitavad, et kriisilahendusskeemi ühe olulise osaga tutvumise võimaluse andmisest keelduti põhjendamatult ning 2018. aasta veebruaris avaldatud versioon oli konfidentsiaalseks tunnistatud liialt suures ulatuses.

390 Tuleb märkida, et Euroopa Kohus on leidnud, et pädevad asutused on põhimõtteliselt kohustatud täitma ametisaladuse hoidmise kohustust, mis on neile pandud direktiivi 2004/39 artikli 54 lõikega 1, kogu ajavahemiku kestel, mil teavet, mis on nende valduses selle direktiivi alusel, tuleb pidada konfidentsiaalseks, vastasel korral satuvad ohtu nimetatud sättega taotletavad eesmärgid. Aja möödumine on samas asjaolu, mis võib tavaliselt mõjutada analüüsi, kas tingimused, millest sõltub asjaomase teabe konfidentsiaalsus, on teataval ajahetkel täidetud (vt 19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, punktid 48 ja 49 ning seal viidatud kohtupraktika).

391 Kuna määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 1 sisalduv säte on, nagu juba märgitud, samasugune nagu direktiivi 2004/39 artikli 54 lõikes 1, on see kohtupraktika analoogia alusel kohaldatav ka käesoleval juhul.

392 Need kaks apellatsioonikomisjoni otsust on tehtud vastavalt enam kui pool aastat ja aasta pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist. Mitme kuu möödumine kriisilahendusskeemi vastuvõtmisest võis mõjutada hinnangut sellele, kas või millised kriisilahendusskeemis ning hinnangus 1 ja

hinnangus 2 sisalduvad andmed on konfidentsiaalsed. Sellest järeldub, et apellatsioonikomisjoni 28. novembri 2017. aasta ja 19. juuni 2018. aasta otsustes antud hinnang, et teatud andmete konfidentsiaalsena käsitamine ei ole põhjendatud, ei lükka ümber seda, et vahetult pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist oli nende konfidentsiaalsetena käsitamine põhjendatud. Pealegi ei nõudnud apellatsioonikomisjon kriisilahendusskeemi ega hinnangu 2 terviktekstide avaldamist ning mõned andmed jäid konfidentsiaalseks.

393 Sellest järelduvalt leiab hageja ekslikult, et kriisilahendusskeemi teatud andmete konfidentsiaalsena käsitamine oli põhjendamatu.

394 Lisaks sellele tuleb meenutada, et kriisilahendusnõukogu avaldas 11. juulil 2017 oma veebisaidil kriisilahendusskeemi mittekonfidentsiaalse versiooni. Hageja, kellel oli võimalik sellega tutvuda, sai selle käesoleva, ELTL artikli 263 alusel esitatud hagiga Üldkohtus vaidlustada, mis kinnitab, et ta sai kasutada õigust tõhusale õiguskaitsevahendile.

395 Pealegi avaldas kriisilahendusnõukogu pärast käesoleva hagi esitamist ja eespool punktis 389 mainitud kriisilahendusnõukogu apellatsioonikomisjoni otsuste tegemist 2. veebruaril ja 31. oktoobril 2018 – ehk enne repliigi esitamist – oma veebisaidil kriisilahendusskeemi ning hinnangu 1 ja hinnangu 2 vähem tsenseeritud mittekonfidentsiaalsed versioonid. Seega oli hagejal võimalus esitada oma argumendid nende versioonide kohta.

396 Hageja väidab, et kuigi pärast kriisilahendusskeemi ning hinnangu 1 ja hinnangu 2 vähem tsenseeritud versioonide avaldamist 2. veebruaril ja 31. oktoobril 2018 sai ta tutvuda suurema hulga teabega, ei saa põhjenduste puudumist heastada pärast kohtumenetluse alustamist.

397 Siinkohal piisab, kui tõdeda, et kriisilahendusnõukogu veebisaidil järk-järgult avaldatu puudutas kriisilahendusskeemi ning hinnangu 1 ja hinnangu 2 algseid versioone. Sellise avaldamise eesmärk oli võimaldada üldsusel tutvuda dokumentide osadega, mida algul käsitati konfidentsiaalsena. Küsimus ei olnud selles, et kriisilahendusnõukogu avaldas teavet, mis ei sisaldunud kriisilahendusskeemis, hinnangus 1 või hinnangus 2 algusest peale ning mille eesmärk oli põhjenduste täiendamine.

398 Viimaks tuleb märkida, et Euroopa Kohus on juba leidnud, et komisjoni otsus, milles tehakse järeldus kaebuse esitaja poolt teatatud väidetava riigiabi puudumise kohta, võib ärisaladuse hoidmise kohustust silmas pidades olla piisavalt põhjendatud ka ilma, et see sisaldaks kõiki arvandmeid, millele tugineb selle institutsiooni arutluskäik (vt selle kohta 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus Chronopost ja La Poste *vs.* UFEX jt, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punktid 108–111). Seega piisab sellel institutsioonil lasuva põhjendamiskohustuse täitmiseks sellise otsuse mittekonfidentsiaalsest versioonist, kui sellest ilmneb selgelt ja üheselt kõnealuse institutsiooni arutluskäik ning tema poolt kasutatud metoodika, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista selle põhjuseid ja Üldkohtul neid kontrollida (vt selle kohta 21. detsembri 2016. aasta kohtuotsus Club Hotel Loutraki jt *vs.* komisjon, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punkt 55).

399 Lisaks sellele, mis puudutab majanduslikke andmeid, mida Deloitte kasutas hinnangus 2 ja mida kriisilahendusnõukogu võttis arvesse kriisilahendusskeemis, ei saa eitada, et need on seotud keeruliste tehniliste hinnangute andmisega. Kuna kriisilahendusskeemist nähtub selgelt kriisilahendusnõukogu arutluskäik, mis võimaldab seda hiljem tõhusalt pädevas kohtus vaidlustada, oleks ülemäärane nõuda, et eraldi oleks põhjendatud iga tehnilist valikut või iga

arvnäitajat, millele tugineb see arutluskäik (vt analoogia alusel 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus Chronopost ja La Poste *vs.* UFEX jt, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkt 108 ning seal viidatud kohtupraktika).

400 Ühelt poolt tuleneb aga esimest etteheidet puudutavast käsitlusest, et hageja ei ole tõendanud, et kriisilahendusnõukogu veebisaidil avaldatud kriisilahendusskeemi ning hinnangu 2 versioonid, millega tal oli võimalik tutvuda, olid ebapiisavalt põhjendatud. Teiselt poolt ei ole hageja täpsustanud, kuidas olid need majanduslikud andmed, mis jäid varjatuks kriisilahendusskeemi ja hinnangu 2 mittekonfidentsiaalsetes versioonides, vajalikud kriisilahendusskeemi mõistmiseks ja tõhusa kohtusse pöördumise õiguse teostamiseks.

401 Seega tuleb asuda seisukohale, et hageja ei saa väita, et õigus tutvuda kriisilahendusskeemi terviktekstiga oli vajalik selleks, et ta saaks teostada oma kaitseõigusi või õigust tõhusale õiguskaitsevahendile.

402 Kõigest eeltoodust tuleneb, et teine etteheide ja seega esimene väide tervikuna tuleb tagasi lükata.

6. Teine väide, mis puudutab põhimõtte nemo auditur propriam turpitudinem allegans ***ning määruse nr 806/2014 artikli 88 rikkumist***

403 Hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud põhimõtet *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* ning määruse nr 806/2014 artiklis 88 ja ELTL artiklis 339 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust, võttes vastu Banco Populari ja selle aktsionäride õigusi piirava akti tingituna kriisist, mille ta ise põhjustas.

404 Ta väidab, et kriisilahendusnõukogu presidendi poolt Bloomberg TVs 23. mail 2017 antud intervjuus ja Reutersi 31. mail 2017 avaldatud artiklis tehtud avaldused olid vastuolus määruse nr 806/2014 artikliga 88, kus on sätestatud kriisilahendusnõukogu liikmete ja töötajate ametisaladuse hoidmise kohustus. Hageja leiab, et need avaldused tekitasid paanika inimestes, kes võtsid Banco Popularist massiliselt raha välja, mis tõi kaasa hoiuste kaotamise. Hageja tugineb mitmesugustele asjaoludele, mis kinnitavad põhjuslikku seost nende avalduste ja Banco Populari kriisi vahel. Sellest kriisilahendusnõukogu presidendi 23. ja 31. mai 2017. aasta avaldustes sisaldunud teabest sai alguse Banco Populari likviidsuskriis, millega põhjendati Banco Populari kriisilahendust.

405 Peale selle väidab hageja, et põhimõtte *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* kohaselt ei või institutsioon isiku õigusi piirava akti vastuvõtmist põhjendada iseenda vigadega.

406 Komisjon leiab, et asjaolud, mis võisid ettevõtja raskustesse viia, on kriisilahendusskeemi õiguspärasust puudutava hagi seisukohast tähtsusetud ning ainus asjasse puutuv küsimus on see, kas kriisilahendusskeemi vastuvõtmise õiguslikud tingimused olid täidetud. Ka kriisilahendusnõukogu leiab, et kriisilahendusskeemi kehtivus eeldab, et ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ning et selle vastuvõtmise ajal on täidetud määruses nr 806/2014 sätestatud tingimused, olenemata sellise olukorrani viinud põhjustest.

407 Mis puudutab kõigepealt hageja poolt osutatud põhimõtet *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, mille kohaselt ei saa keegi nõuda eelist, viidates omaenese õigusrikkumisele teise isiku suhtes, siis tuleb komisjoni ja kriisilahendusnõukogu eeskujul märkida, et see põhimõte ei kuulu käesoleval juhul kohaldamisele.

408 Nagu kriisilahendusnõukogu märgib, kuulub see põhimõte kohaldamisele siis, kui üks pool püüab põhjendamatult saada kasu enda õigusvastasest käitumisest. Hageja ei ole aga näidanud, millise eelise on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemist saanud.

409 Ka ükski hageja viidatud kohtupraktikast pärinev näide ei kinnita seda, et see põhimõte oleks asjasse puutuv liidu institutsiooni või asutuse poolt vastu võetud akti tühistamise nõude põhjendamisel. 11. detsembri 1996. aasta kohtuotsuse Barraux jt *vs.* komisjon (T-177/95, EU:T:1996:187) punktis 55 leidis Üldkohus, et asjasse puutuv ei ole argument, mille kohaselt keelab see põhimõte nõukogul tagasiulatuva jõuga akti vastuvõtmise. 10. juuli 2003. aasta kohtuotsuse komisjon *vs.* Fresh Marine (C-472/00 P, EU:C:2003:399) punktis 63 osutas Euroopa Kohus üksnes Üldkohtu poolt sedastatule, et Fresh Marine soodustas omaenese hooletusega kahju tekkimist. 9. veebruari 1984. aasta kohtuotsuse Kohler *vs.* kontrollikoda (316/82, EU:C:1984:49) punktis 13 märkis Euroopa Kohus, et Euroopa Kontrollikoja argument, mille kohaselt ei olnud vaidlustatud akt kirjalikus vormis ja millele tugineti väitmaks, et hagi on vastuvõetamatu, ei olnud põhjendatud, sõltumata asjaolust, et sellise argumentatsiooniga nõustumine tähendaks seda, et kontrollikoda saaks iseenda rikkumisele tuginedes jätta hageja ilma õigusest õiguskaitsevahendile.

410 Seetõttu tuleb käesolevat väidet käsitleda osas, milles hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu rikkus ELTL artiklis 339 ja määruse nr 806/2014 artiklis 88 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust.

411 Tuleb märkida, et isegi kui hageja oleks tõendanud, et kriisilahendusnõukogu avaldas ajakirjandusele konfidentsiaalset teavet, tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et sedalaadi rikkumine võib kaasa tuua asjaomase otsuse tühistamise ainult siis, kui tõendatakse, et ilma rikkumiseta oleks otsusel olnud erinev sisu (vt 6. juuli 2000. aasta kohtuotsus Volkswagen *vs.* komisjon, T-62/98, EU:T:2000:180, punkt 283 ja seal viidatud kohtupraktika; 5. aprilli 2006. aasta kohtuotsus Degussa *vs.* komisjon, T-279/02, EU:T:2006:103, punkt 416; vt ka 3. märtsi 2011. aasta kohtuotsus Siemens *vs.* komisjon, T-110/07, EU:T:2011:68, punkt 402 ja seal viidatud kohtupraktika).

412 Nagu leiavad komisjon ja kriisilahendusnõukogu, on kriisilahendusskeemi vastuvõtmine õiguspärane, kui määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud tingimused on täidetud sõltumata sellest, mis põhjustas selle, et asjaomane ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

413 Tuleb aga meenutada, et määruse nr 806/2014 artikli 18 rikkumist puudutanud hageja argumendid said kaheksandat väidet käsitledes tagasi lükatud.

414 Tuleb märkida, et kriisilahendusnõukogu, olles leidnud, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud kriteeriumid on täidetud, võttis Banco Populari kriisilahendusskeemi vastu ning komisjon, olles asunud seisukohale, et kriisilahendusskeem on määruse nr 806/2014 sätetega kooskõlas, kiitis selle heaks. Asjaolud, mis viisid selleni, et Banco Popular vastas kriisilahendusskeemi vastuvõtmist õigustavatele tingimustele, eelkõige tingimusele, et ta on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ei ole asjasse puutuvad.

415 Seetõttu on tähtsusetu, kas 23. ja 31. mai 2017. aasta avalduste ja Banco Populari likviidsuskriisi vahel esineb põhjuslik seos, millele tugineb hageja, ning see ei saa kaasa tuua vaidlustatud otsuste tühistamist.

416 Hageja argument, mille kohaselt ei saanud kriisilahendusnõukogu õiguspäraselt kriisilahendusskeemi vastu võtta, kuivõrd Banco Populari likviidsuskriis sai alguse kriisilahendusnõukogu presidendi poolt konfidentsiaalsuskohustust ja hea halduse põhimõtet rikkudes tehtud avaldustest, tuleb seega tagasi lükata, kuna see on kriisilahendusskeemi õiguspärasuse hindamise seisukohast tulemusetu.

417 Pealegi ei saa hageja põhjendatult väita, et Banco Populari raske likviidsuskriisi vallandas 23. ja 31. mail 2017 aset leidnud teabe avaldamine. Hageja argumentide aluseks on võetud puudulikult ja ekslikult esitatud asjaolud Banco Populari likviidsuskriisi tekitanud ning tema maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kaasa toonud põhjustest.

418 Tuleb meenutada, et eespool punktides 53–61 osutatud hinnangus sellele, kas Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, mainis EKP erinevaid Banco Populari likviidsuspositsiooni halvenemise tinginud sündmusi.

419 Kriisilahendusskeemi põhjenduses 24 on kriisilahendusnõukogu nimetanud muid asjaolusid, mis tõid kaasa Banco Populari likviidsusolukorra kiire halvenemise, nimelt:

– 2017. aasta veebruaris teatas Banco Popular vajadusest kasutada 5,7 miljardi euro ulatuses erakorralisi reserve, mis tõi kaasa 3,485 miljardi euro suuruse konsolideeritud kahjumi, ning nimetas ametisse uue presidendi;

– 10. veebruaril 2017 alandas DBRS Banco Populari reitingut;

– 3. aprillil 2017 avaldas Banco Popular *ad hoc* avaliku pöördumise, teatades siseauditi tulemusest, mis võib märkimisväärselt mõjutada finantsaruandlust, ning kinnitas, et vahetab vähem kui aasta pärast tema ametisse asumist välja oma peadirektori;

– 7. aprillil ja 21. aprillil 2017 alandasid Banco Populari reitingut vastavalt Standard & Poor's ja Moody's;

– 12. mail 2017 ei vastanud Banco Popular enam 80protsendilise likviidsuskatte nõudele ega olnud seejärel enam suuteline taastama enda vastavust sellele õigusaktidest tulenevale lävendile;

– pidev negatiivne meediakajastus, mis puudutas Banco Populari finantstulemusi ja väidetavalt peatselt realiseeruvat maksejõuetuse või likviidsuse kaotamise riski, põhjustas hoiuste väljavoolu suurenemise;

– 6. juunil 2017 alandasid DBRS ja Moody's Banco Populari reitingut.

420 Kriisilahendusnõukogu märkis, et kõik need asjaolud põhjustasid olulises mahus hoiuste väljavoolu.

421 Neist asjaoludest, mida hageja vaidlustanud ei ole, ilmneb, et Banco Populari olukord oli oluliselt halvenenud juba enne 23. maid 2017 ning et Banco Populari likviidsuskriisi põhjustasid mitmed tegurid, mis olid tingitud panga halbadest majandustulemusest, millest teatati 2017. aasta veebruaris ja aprillis. Eelkõige ei vastanud Banco Popular likviidsuskatte nõude osas alates 12. maist 2017 enam õigusaktidest tulenevatele nõuetele.

422 Tuleb märkida, et hageja ei saa tähelepanuta jätta nende objektiivsete asjaolude kogumit, mis põhjustas Banco Populari likviidsusprobleemid eelkõige alates 2017. aasta aprillist. Ta ei saa põhjendatult väita, et Banco Populari likviidsuskriisi tingisid 23. mai 2017. aasta avaldus ja 31. mai 2017. aasta artikkel, isegi kui nende puhul oli tegemist kriisilahendusnõukogu poolse konfidentsiaalsuspõhimõtte rikkumisega.

423 Hageja ülejäänud argumendid seda järeldust ümber ei lükka.

424 Hageja väidab, et Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist puudutavas hinnangus märkis EKP, et iseäranis palju hoiuseid kaotati alates 31. maist 2017, pärast seda, kui ajakirjanduses oli avaldatud, et pank võib minna likvideerimisele, kui käimasolev eraõiguslik müük kiiresti teoks ei saa.

425 EKP hinnangust tuleneb, et tema meelest suurendas teade eraõigusliku müügiprotsessi luhtumisest ja ettevõtja likvideerimise riskist Banco Populari hoiuste kaotust. Siiski on tegu ühega paljudest EKP nimetatud asjaoludest, mis selle hoiuste väljavoolu põhjustasid. Hageja ei saa väita, nagu oleks EKP tunnistanud, et Banco Populari likviidsuskriisi põhjustas Reutersi 31. mai 2017. aasta artikkel.

426 EKP on esile toonud Banco Populariga seotud olulise negatiivse meediakajastuse sel perioodil ning nimetanud näidetena eespool punktides 40 ja 41 mainitud 11. ja 15. mail 2017 avaldatud artikleid. Hageja ei saa kõigi nende ajakirjandusartiklite hulgast võtta välja ühte artiklit, kus on mainitud üht liidu ametnikku, ning väita, et Banco Populari likviidsete vahendite väljavoolu põhjustas üksnes see artikkel.

427 Samuti leiab hageja, et 23. ja 31. mai 2017. aasta avaldused mõjutasid Banco Populari aktsiakursi langust ning mitmesuguste finantsinstrumentide noteeringuid.

428 Tuleb märkida, et Banco Populari aktsia kurss oli 2016. juuni ja 2017. aasta juuni vahelisel ajal pidevas languses. Vastupidi hageja väidetule ei kajasta kursi muutumine mis tahes seost 2017. aasta 23. mai avalduse ja 31. mai artikli ning Banco Populari aktsia kursi vahel. Banco Populari aktsiate kursi langus on selgitatav panga halva finantsolukorraga ning seda tuleb seostada eespool punktides 32, 38 ja 46 mainituga, et erinevad reitinguagentuurid alandasid üksteise järel Banco Populari reitingut.

429 Pealegi nõustus hageja kohtuistungil sellega, et 15. mail 2017 kustutati Banco Popular MSCI (Morgan Stanley Capital International) indeksinimekirjast. See kustutamine tõi kaasa selle, et olulised investeerimisfondid müüsid oma Banco Populari aktsiad, mis soodustas Banco Populari aktsiahinna langust.

430 Mis puudutab veel Banco Populari tingimusega vahetusvõlakirju, siis piisab, kui märkida, et 23. mail 2017 kriisilahendusnõukogu presidenti küsitlenud ajakirjanik mainis nende kokkukukkumist väljamaksete tegemata jätmise riski tõttu. Seega ei saa hageja väita, et tingimusega vahetusvõlakirjade väärtus langes selle intervjuu tagajärjel.

431 Igal juhul tuleb märkida, et hageja ei ole esitanud ühtki argumenti, milles ta näitaks ära, millised olid need 23. ja 31. mai 2017. aasta avaldustes sisaldunud asjaolud, mille tõttu oli tegemist kriisilahendusnõukogu presidendi poolse ametisaladuse hoidmise kohustuse rikkumisega, ning ta ei ole tõendanud, et viimane rikkus konfidentsiaalsuskohustust või ametisaladuse hoidmise kohustust.

432 Esiteks, mis puudutab kriisilahendusnõukogu presidendi intervjuud telekanalis Bloomberg 23. mail 2017, siis küsis ajakirjanik järgmise küsimuse:

„Kas ma võin Teid viia Hispaaniasse? Tahaksin meie vaatajatele näidata midagi, mis on siin Bloombergis vägagi meie radariekraanil: jutt on Banco Popularist ja tingimusega vahetusvõlakirjadest, mis on praegu mõningase surve all. Tegemist on asutusega, mille CET 1 on õige pisut üle 7%. On see ka Teie radariekraanil?“ („Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on our radar screen here at Bloomberg and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well?“)

433 Kriisilahendusnõukogu president vastas:

„Ma ei räägi kunagi konkreetsetest pankadest. Meie radariekraanil on rohkem kui üks pank ning loomulikult on Banco Popular üks neist, mida me jälgime, ent mitte ainus.“ („Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching.“)

434 Ühelt poolt tuleb tõdeda, et nagu märgib kriisilahendusnõukogu, on tegemist üldsõnalise väljaütlemisega, kuna koostöös EKPga tehtav asutuste järelevalve on osaks kriisilahendusnõukogu ülesannetest. Teave, mille kohaselt Banco Populari kui ühtsele järelevalvemehhanismile alluvat krediidiasutust „jälgitakse“, ei ole konfidentsiaalne.

435 Lisaks ilmneb eespool punktis 41 mainitud 15. mai 2017. aasta artiklist, mis avaldati portaalis elconfidencial.com, et teave selle kohta, et EKP viib Banco Populari suhtes läbi järelevalvet, oli juba avalik.

436 Teiselt poolt ei maini kriisilahendusnõukogu president selle intervjuu käigus Banco Populari võimalikku kriisilahendust. Nendest väljaütlemistest ei saa teha mingisugust järeldust selle kohta, et Banco Populari suhtes rakendatakse edaspidi kriisilahendust, või veel vähem selle kohta, milliseid kriisilahendusvahendeid kriisilahendusnõukogu rakendada võib.

437 Pealegi, kuna neid väljaütlemisi ei saa tõlgendada nii, et need tähendavad seda, et Banco Populari suhtes algatatakse kriisilahendusmenetlus, ei ole need hõlmatud määruse nr 806/2014 põhjendusega 116, mis puudutab kriisilahendusotsusega seotud mis tahes teabe andmist enne selle otsuse vastuvõtmist.

438 Seega tuleb asuda seisukohale, et kriisilahendusnõukogu presidendi väljaütlemised 23. mai 2017. aasta intervjuus ei sisaldanud konfidentsiaalset teavet ega ole käsitatavad konfidentsiaalsuse põhimõtte ega määruse nr 806/2014 artiklis 88 ja ELTL artiklis 339 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustuse rikkumisena.

439 Teiseks, mis puudutab 31. mail 2017 Reutersi poolt avaldatud artiklit „ELi hoiatati Banco Populari kriisilahenduse ohu eest“ („La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular“), siis selles artiklis on märgitud, et ühe anonüümseks jääva kõrge liidu ametniku sõnul hoiatas üks põhilisi Euroopa pangandusjärelevalve teostajaid liidu ametnikke, et Banco Popular võib vajada kriisilahendust, kui tal ei õnnestu leida omandajat, ning et kriisilahendusnõukogu president oli hiljuti andnud „eelhoiatuse“. Selle artikli kohaselt märkis nimetatud kõrge ametnik

samuti, et kriisilahendusnõukogu president oli avaldanud, et kriisilahendusnõukogu jälgib võimaliku sekkumise eesmärgil (Banco Populariga) toimuvat iseäranis tähelepanelikult, ning lisas, et panga ühinemispakkumine ei pruugi anda tulemust.

440 Sellest Reutersi artiklist nähtub veel, et ühe teise – ja samuti anonüümse – allika sõnul olid käimas üldised ettevalmistused, kuigi ühtki konkreetset meedet ei olnud veel vastu võetud. Selle artikli kohaselt oli Banco Populari kõneisik avaldanud, et pank töötab mitme plaani kallal, mille hulgas on ühinemine, kapitali suurendamine ja varade müük.

441 Tuleb ka märkida, et selles artiklis on mainitud kriisilahendusnõukogu sama päeva pressiteadet, kus kriisilahendusnõukogu märkis, et ta ei kommenteeri ühegi panga konkreetseid raskusi, ei saa kinnitada tema presidendi poolt väidetavalt öeldule antud tõlgendusi ega anna kunagi pankade suhtes hoiatusi.

442 Tuleb märkida, et hageja ei täpsusta, milline selles artiklis sisalduv teave oli konfidentsiaalne ja millises ulatuses oli selle avaldamine käsitatav kriisilahendusnõukogu ametisaladuse hoidmise kohustuse rikkumisena. Hageja väidab, et selles artiklis kajastatud avaldused on teinud kriisilahendusnõukogu president ning et kriisilahendusnõukogu ega komisjon ei ole esitanud tõendeid, mis kinnitaksid vastupidist. Tuleb aga märkida, et selles artiklis mainitud liidu ametniku poolt välja öeldu ei puudutanud konfidentsiaalset teavet, mis sai olla teada üksnes kriisilahendusnõukogu liikmetele ja veel vähem üksnes selle presidendile.

443 Esiteks on see ametnik maininud väidetavalt kriisilahendusnõukogu presidendi antud „eelhoiatust“. Tuleb aga märkida, et see väide ei ole kooskõlas kriisilahendusnõukogu pädevusega, millele viimane pealegi juhtis tähelepanu 31. mai 2017. aasta pressiteates.

444 Teiseks, mis puudutab selle ametniku väidet, et „kriisilahendusnõukogu president avaldas, et kriisilahendusnõukogu jälgib võimaliku sekkumise eesmärgil (Banco Populariga) toimuvat iseäranis tähelepanelikult“, siis piisab, kui tõdeda, et sisuliselt kordab see sedasama, mida kriisilahendusnõukogu president kinnitas avalikult telekanalile Bloomberg 23. mail 2017 antud intervjuus, ehk seda, et Banco Populari „jälgitakse“. Pealegi lükkas kriislahendusnõukogu oma pressiteates ümber sellele väljaütlemisele omistatud kaugeleulatuva tõlgenduse.

445 Kolmandaks, mis puudutab selle ametniku väidet, et panga ühinemispakkumine ei pruugi tulemust anda, siis tuleneb samast artiklist, et Banco Popular oli ise märkinud, et ta peab edasi lükkama eraõigusliku müügiprotsessi raames pakkumuste esitamise tähtpäeva, milleks oli algul määratud 10. juuni 2017.

446 Neljandaks, mis puudutab väidet, et ühe liidu anonüümseks jääva kõrge ametniku sõnul hoiatas üks põhilistest pangandusjärelevalve teostajatest Euroopas liidu ametnikke, et Banco Popular võib vajada kriisilahendust, kui tal omandajat leida ei õnnestu, siis tuleb märkida, et mitmes ajakirjandusartiklis mainiti juba maikuu jooksul, et Banco Popular on raskustes ja alustanud eraõiguslikku müügiprotsessi.

447 Veebisaidil elconfidencial.com 11. mail 2017 avaldatud artiklist, millele on osutatud eespool punktis 40, ilmneb, et Banco Populari president oli pankrotiohu tõttu andnud korralduse pank kiiresti müüa. 31. mai artiklis tehtud viide sellele, et liidu ametnikke teavitas „üks põhilisi pangandusjärelevalve teostajaid Euroopas“, näib olevat kooskõlas selles artiklis antud teabega selle kohta, et tõsisest maksejõuetuks jäämise ohust, eelkõige jätkuvast hoiuste väljavoolust tingituna oli Banco Populari president sunnitud ette võtma müügiprotsessi, et täita EKP poolt seatud

nõuded. Lisaks märgiti veebisaidil elconfidencial.com 15. mail 2017 avaldatud artiklis, mida on mainitud eespool punktis 41, et Banco Populari president rakendas müügiplaani pärast EKP-poolse kontrolli teostamist.

448 Asjaolu, et juhul kui Banco Popular ei leia alustatud müügiprotsessi tulemusena omandajat, on ta silmitsi maksejõuetuks jäämise ohuga, oli niisiis avalikult teada juba 2017. aasta maikuu keskel.

449 Sellest tuleneb, et vastupidi hageja väidetule ei ole selles artiklis kajastatud anonüümse liidu ametniku öeldu käsitatav Banco Populari kriisilahendusmenetluse läbiviimist puudutava konfidentsiaalse teabena määruse nr 806/2014 põhjenduse 116 tähenduses.

450 Lisaks sellele leiab hageja ekslikult, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon peavad tõendama, et selles artiklis kajastatud avalduste tegijaks ei olnud kriisilahendusnõukogu president.

451 Nagu väidab kriisilahendusnõukogu, siis pidades silmas eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 88 lõikes 6 sätestatud teabevahetuse võimalusi, võisid seda öelda paljud muud isikud peale kriisilahendusnõukogu liikmete või komisjoni ametnike.

452 Isegi kui eeldada, et selles artiklis kajastatud väljaütlemised pärinesid mõne liidu ametniku poolt lekitatud teabest, siis kuivõrd ei ole tõendatud, et hageja viidatud ajakirjandusartiklites esitatud teabe lekitamise eest on vastutav kriisilahendusnõukogu president, tuleneb kohtupraktikast, et ei saa eeldada lekke sellist päritolu (vt selle kohta 15. märtsi 2006. aasta kohtuotsus BASF *vs.* komisjon, T-15/02, EU:T:2006:74, punkt 605).

453 Peale selle tuleb märkida, et isegi juhul, kui oleks tõenäoline, et leke pärines kriisilahendusnõukogust, ei ole see võimalus piisav, nagu väidab hageja, et panna kriisilahendusnõukogule kohustust tõendada vastupidist (vt selle kohta 5. aprilli 2006. aasta kohtuotsus Degussa *vs.* komisjon, T-279/02, EU:T:2006:103, punkt 412).

454 Asjaolu, et selles artiklis kajastatakse väidetavalt kriisilahendusnõukogu presidendi öeldut, ei saa seega olla piisav tõendamaks, et ta seda tõepoolest ütles, seda enam, et öeldut väidetavalt vahendanud isik ise ei ole tuvastatav. Lisaks sellele on kriisilahendusnõukogu vastupidi hageja väidetule oma 31. mai 2017. aasta pressiteates, mille sisule on osutatud eespool punktis 441, ümber lükanud selles artiklis sisalduva teabe.

455 Lisaks sellele ei saa hageja tugineda asjaolule, et kriisilahendusnõukogu presidendi väidetavaid avaldusi on korratud hagiavalduse lisas esitatud 1. juuni 2017. aasta ajakirjandusartiklites. Need artiklid ei kinnita, et kriisilahendusnõukogu president need avaldused 31. mail 2017 tegi. Piisab, kui tõdeda, et hageja tsiteeritud bolsamania.com-i 1. juuni 2017. aasta artiklis korratakse üksnes kriisilahendusnõukogu presidendi poolt telekanalile Bloomberg 23. mail antud intervjuu sisu ning Financial Timesi 1. juuni 2017. aasta artikli väljavõttes on kajastatud Reutersi 31. mai 2017. aasta artikli sisu.

456 Kuna ei saa eeldada, et 31. mai 2017. aasta avalduses nimetatud teave pärines kriisilahendusnõukogu presidendilt, ei pea komisjon ega kriisilahendusnõukogu tõendama, et tema ei teinud sellist avaldust.

457 Lisaks sellele esitas hageja Üldkohtu kantseleisse 2. oktoobril 2020 saabunud kirjaga kodukorra artikli 85 lõike 3 alusel taotluse uute tõendite kogumiseks. Nendeks tõenditeks on kaks kriisilahendusnõukogu-sisest e-kirja 10. ja 18. augustist 2017, mis puudutavad

kriisilahendusnõukogu tegevust Banco Populari kriisilahendusega seotud teabe ajakirjandusse lekkimise uurimisel. Hageja põhjendab nende dokumentide esitamisega viivitamist sellega, et talle said need dokumendid kättesaadavaks pärast kriisilahendusnõukogu 24. augusti 2020. aasta otsust need dokumendid avaldada, mis tehti, lähtudes kriisilahendusnõukogu apellatsioonikomisjoni 15. aprilli 2020. aasta otsusest, mis puudutas ühe kolmanda isiku taotlust dokumentidega tutvumiseks. Ta täpsustab, et talle said need dokumendid kättesaadavaks 2020. aasta septembris. Hageja märgib, et nende uute tõendite eesmärk on toetada teise väite raames esitatud argumentatsiooni ning et need dokumendid tõendavad seda, et 23. mail 2017 aset leidnud teabe ajakirjandusele lekitamist ei uuritud.

458 Komisjon, kriisilahendusnõukogu, Hispaania Kuningriik ja nõukogu leiavad, et need dokumendid ei ole vaidlustatud otsuste õiguspärasuse hindamise seisukohast asjasse puutuvad.

459 Piisab, kui tõdeda, et asjaolust, et kriisilahendusnõukogu oma presidendi 23. mai 2017. aasta avalduse või 31. mai 2017. aasta artikli aluseks olnud avalduse osas sisejuurdlust läbi ei viinud, ei saa ühelgi juhul järeldada, et kriisilahendusnõukogu president rikkus konfidentsiaalsuskohustust. Seega tuleb asuda seisukohale, et asjaolu, et kriisilahendusnõukogu ei viinud pärast kriisilahendusotsuse vastuvõtmist läbi neid avaldusi puudutanud sisejuurdlust, ei ole vaidlustatud otsuste õiguspärasuse hindamise seisukohast asjasse puutuv.

460 Seetõttu tuleb taotlus nende uute tõendite vastuvõtmiseks rahuldamata jätta, kuna need tõendid ei ole vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuvad.

461 Kõigest eeltoodust tuleneb, et teine väide tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

7. Kuues väide, mis puudutab harta artikliga 17 tagatud omandiõiguse rikkumist ja ELL artikli 5 lõike 4 rikkumist

462 Hageja kui Banco Populari endine aktsionär leiab, et kriisilahendusskeemis tehtud kriisilahendusnõukogu otsus Banco Populari aktsiad alla hinnata ja konverteerida ning müüa viimane Banco Santanderile on käsitatav talle harta artikliga 17 tagatud omandiõiguse piiranguna, mille puhul ei ole täidetud harta artikli 52 lõikes 1 ja ELL artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse tingimus.

463 Tuleb märkida, et vastavalt harta artikli 52 lõikele 1, mida on tsiteeritud eespool punktis 158, ning kohtupraktikale, mida on meenutatud eespool punktis 159, võib omandiõigust piirata, kui piirangud on kehtivas õigusaktis ette nähtud, vajalikud üldist huvi pakkuvate eesmärkide saavutamiseks ning nende eesmärkide suhtes proportsionaalsed.

464 Kuuenda väitega ei vaidlusta hageja seda, et tema omandiõiguse piiramine, mis tulenes kriisilahendusskeemis sisaldunud otsusest Banco Populari kapitaliinstrumendid alla hinnata ja konverteerida ning viimane Banco Santanderile müüa, oli kehtivates õigusaktides ette nähtud ning üldist huvi pakkuva eesmärgi saavutamiseks vajalik. Ta vaidlustab üksnes nende meetmete proportsionaalsuse, pidades silmas, et Banco Popularil oli likviidsusprobleem, ning heidab ette seda, et kriisilahendusnõukogu ei püüdnud leida muid, aktsionäride omandiõigust vähem piiravaid lahendusi.

465 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale, millele on osutatud juba eespool punktis 176, nõuab liidu õiguse üldpõhimõtete hulka kuuluv proportsionaalsuse põhimõte seda, et liidu institutsioonide tegevus ei läheks kaugemale sellest, mis on asjaomaste õigusnormidega

taotletavate õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks sobiv ja vajalik, kusjuures olukorras, kus on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb valida kõige vähem piirav meede ning tekitatud piirangud peavad olema vastavuses seatud eesmärkidega (vt 30. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Itaalia *vs.* nõukogu (Vahemere mõõkkala püügikvoot), C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 6. mai 2021. aasta kohtuotsus Bayer CropScience ja Bayer *vs.* komisjon, C-499/18 P, EU:C:2021:367, punkt 166 ja seal viidatud kohtupraktika).

466 Tuleb märkida, et Banco Populari kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigus, mis on ette nähtud määruse nr 806/2014 artiklis 21, kaasneb määruse artikli 15 lõike 1 punktis a sätestatud põhimõtte kohaldamisega, mille kohaselt katavad kahjumi esimeses järjekorras kriisilahendusmenetluses oleva ettevõtja aktsionärid. Banco Populari müümine Banco Santanderile on määruse nr 806/2014 artiklis 22 sätestatud ettevõtte võõrandamise vahendi kohaldamise tulemus.

467 Siinkohal tuleb meenutada, et neljandat väidet puudutavast analüüsist ilmneb, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 ei kujuta endast ülemäärast ega lubamatut sekkumist, mis kahjustaks kriisilahenduse subjektiks oleva ettevõtja aktsionäride omandiõiguse põhisisu, vaid neid tuleb käsitada sätetena, milles on kooskõlas harta artikli 17 lõikega 1 ja artikli 52 lõikega 1 kehtestatud põhjendatud ja proportsionaalsed piirangud nende omandiõigusele.

468 Peale selle on Üldkohus varem leidnud, et meede, milleks oli ühe Küprose panga aktsiate nimiväärtuse vähendamine, oli selle meetmega taotletava eesmärgi suhtes proportsionaalne. Kõigepealt märkis Üldkohus, et selle meetme eesmärk oli aidata kaasa panga rekapitaliseerimisele ning see meede oli sobiv, et saavutada eesmärk tagada Küprose finantssüsteemi ja kogu euroala stabiilsus. Seejärel sedastas Üldkohus, et see meede ei läinud kaugemale sellest, mis oli selle eesmärgi saavutamiseks sobiv ja vajalik, võttes arvesse, et vähem piiravad alternatiivid ei olnud kas realiseeritavad või ei võimaldanud saavutada loodetud tulemusi. Viimaks leidis ta, et taotletava eesmärgi tähtsust arvestades ei tekitanud kõnealune meede ebaproportsionaalselt negatiivseid tagajärgi. Seejuures osutas ta sellele, et panga aktsionärid võtavad oma investeeringute puhul põhimõtteliselt täisriski (13. juuli 2018. aasta kohtuotsus K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt, T-680/13, EU:T:2018:486, punkt 330).

469 Neil asjaoludel asus Üldkohus seisukohale, et selle panga aktsiate nimiväärtuse vähendamist ei saa käsitada ebaproportsionaalse ja lubamatu sekkumisena, mis kahjustab aktsionäride omandiõiguse põhisisu (13. juuli 2018. aasta kohtuotsus K. Chrysostomides & Co. jt *vs.* nõukogu jt, T-680/13, EU:T:2018:486, punkt 331).

470 Käesoleval juhul aga tuleb meenutada, et kriisilahendusskeemis sedastas kriisilahendusnõukogu, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud tingimused olid täidetud, ehk esiteks oli Banco Popular maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, teiseks puudus põhjendatud väljavaade, et mõni muu erasektoripoolne meede või järelevalvemeede aitaks tema maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida, ning kolmandaks oli kriisilahenduse meede, mis seisnes Banco Populari kui ettevõtte võõrandamises, vajalik avalikes huvides. Seejuures märkis kriisilahendusnõukogu, et kriisilahendus oli vajalik ja proportsionaalne, et saavutada kaks määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 sätestatud eesmärki ehk tagada panga kriitiliste funktsioonide jätkuvus ja vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele. Otsuses 2017/1246 märkis komisjon, et nõustub kriisilahendusskeemiga, eelkõige põhjustega, millele osutades põhjendas kriisilahendusnõukogu seda, et kriisilahenduse meetme võtmine on avalikes huvides vajalik.

471 Kuna hageja ei ole tõendanud, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused ei olnud käesoleval juhul täidetud, ning kuna Banco Populari aktsionärina pidi ta kandma oma investeeringutega seotud täisriski, tuleb asuda seisukohale, et kriisilahendusskeemis tehtud otsus Banco Populari kapitaliinstrumendid alla hinnata ja konverteerida ei kujuta endast ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis kahjustaks hageja omandiõiguse põhisisu, vaid seda tuleb käsitada põhjendatud ja proportsionaalse omandiõiguse piiranguna, mis on kooskõlas harta artikli 17 lõikega 1 ja artikli 52 lõikega 1.

472 Hageja argumendid seda järeldust ümber ei lükka.

473 Esimesena väidab hageja, et aktsiate allahindamine ja Banco Populari müük olid ebaproportsionaalsed, võttes arvesse, et Banco Popular oli maksevõimeline ning likviidsusprobleemi lahendamiseks ei olnud need meetmed sobivad. Ta ei nõustu sellega, et alternatiiviks kriisilahendusele oleks olnud maksejõuetusmenetlus, kuna Banco Popular oli maksevõimeline.

474 Esiteks tuleb meenutada, et kaheksanda väite esimest etteheidet puudutavast analüüsist ilmneb, et Banco Populari maksevõimetus ei olnud kriisilahendusskeemi vastuvõtmise eeltingimuseks. Olukord, kus ettevõtja ei ole võimeline tasuma oma võlgu või täitma muid kohustusi tähtajaks, mille puhul on tegemist eelkõige likviidsuskriisiga, on üks neist juhtudest, mil seda ettevõtjat käsitatakse maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävana määruse nr 806/2014 artikli 4 punkti c tähenduses.

475 Argumendid, mis puudutavad asjaolu, et Banco Popular oli maksevõimeline, on niisiis tulemusetud, kuna EKP tuvastas, et Banco Popular oli likviidsusolukorra halvenemisest tingituna määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a ja lõike 4 punkti c kohaselt maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

476 Teiseks tuleb meenutada, et asjaolu, et Banco Popular oli maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ning asjaolu, et puudusid muud meetmed maksejõuetuse mõistliku aja jooksul ärahoidmiseks, olid Banco Populari kriisilahenduse tingimusteks määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 tähenduses. Seega oli kriisilahenduse ainsaks alternatiiviks vastupidi hageja väidetule maksejõuetusmenetlus.

477 Kolmandaks on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 5 põhjendanud, miks valiti kriisilahendusvahendiks ettevõtte võõrandamise vahend. Kriisilahendusnõukogu on märkinud, et see vahend oli määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 sätestatud eesmärkide saavutamiseks vajalik ja proportsionaalne ning sellega sooviti peamiselt kaitsta reaalmajanduse toimimise seisukohast kriitilisi funktsioone ja tagada finantsstabiilsus.

478 Eespool punktis 339 mainitud kriisilahendusskeemi artikli 5 lõikest 3 ilmneb eelkõige, et vastupidi hageja väidetule on kriisilahendusnõukogu märkinud põhjused, miks oli ettevõtte võõrandamise vahend Banco Populari likviidsusprobleemide lahendamiseks kõige sobivam.

479 Hageja ei ole aga esitanud aga ühtki argumenti, mis kriisilahendusnõukogu hinnangu ümber lükkaks, piirdudes väitega, et tema hinnangul oleksid likviidsusprobleemide lahendamiseks ja turu usalduse taastamiseks sobinud varade eraldamine ja sildasutuse vahend.

480 Teisena väidab hageja, et lahenduseks likviidsusprobleemile olnuks täiendava likviidse vara andmine. Ta viitab hagiavalduse ja repliigi lisades esitatud ekspertide aruannetele, mille kohaselt oli Banco Populari likviidsusprobleemi lahendamiseks võimalik võtta järelevalvemeetmeid, anda erakorralist likviidsusabi või laenu või muud liiki likviidsusabi. Ta leiab, et nende aruannete kohaselt oli muid, aktsionäride õigusi vähem piiravaid meetmeid, mis oleksid võimaldanud neil täielikult või osaliselt oma investeeringu säilitada, ning viitab kaheksanda väite raames esitatud argumentidele.

481 Ühelt poolt tuleb meenutada, et kaheksandat väidet puudutavast analüüsist ilmneb, et kriisilahendusskeemi vastuvõtmise ajal ei olnud erakorralise likviidsusabi andmine mõeldav ning kuna kriisilahendusnõukogul ei ole liikmesriikide keskpankade pädevusse kuuluval erakorralise likviidsusabi andmisel mis tahes rolli, ei pidanud ta sellise võimalusega arvestama. Lisaks sellele ei ole hageja selgitanud, millistele järelevalvemeetmetele või muud liiki laenudele või likviidsusabidele ta viitab. Kaheksandat väidet puudutavast analüüsist ilmneb samuti, et hageja ei ole tõendanud, et tema poolt välja pakutud alternatiivsed lahendused olnuks mõeldavad.

482 Teiselt poolt, mis puudutab hagiavalduse lisas esitatud 16. septembri 2017. aasta eksperdi aruande „Õiguslik ja majanduslik hinnang“ lehekülgi, millele on viidanud hageja, siis piisab, kui tõdeda, et seal on puhtteoreetiliselt analüüsitud meetmeid, mida kriislahendusnõukogu oleks eksperdi hinnangul saanud Banco Populari kriisi vältimiseks kasutada, nagu koostöö tegemine teiste pädevate asutustega või järelevalveasutuste hoiatamine. Eelkõige on see ekspert lähtunud ekslikust seisukohast, et kriisilahendusnõukogul olnuks võimalik kohustada Hispaania Panka andma erakorralist likviidsusabi.

483 Viimaks, mis puudutab hageja üldist viidet repliigi lisaks olevale 2. detsembri 2018. aasta eksperdi aruandele „Õiguslik ja majanduslik hinnang väärtuse hindamise aruannete ja kriisilahendusnõukogu kaitseargumentide kohta“, siis piisab, kui märkida, et vastavalt kohtupraktikale ei ole lisadest hagi alusena käsitletavate väidete ja argumentide väljaotsimine ja kindlakstegemine Üldkohtu ülesanne, kuna lisadel on üksnes tõenduslik ja abistav funktsioon (vt 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus MasterCard jt *vs.* komisjon, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika; 17. septembri 2007. aasta kohtuotsus Microsoft *vs.* komisjon, T-201/04, EU:T:2007:289, punkt 94 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 24. septembri 2019. aasta kohtuotsus Madalmaad jt *vs.* komisjon, T-760/15 ja T-636/16, EU:T:2019:669, punkt 114 ja seal viidatud kohtupraktika).

484 Kolmandana leiab hageja, et kriisilahendusskeemis ei ole soovitud leida tasakaalu avalike huvide ja tema omandiõiguse vahel ega ole kindlaks tehtud, kas esines avalik huvi temalt omandiõiguse äravõtmise vastu või kas oli muid omandiõigust vähem piiravaid meetmeid.

485 Tuleb meenutada, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 5 on sätestatud:

„Käesoleva artikli lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahenduse meedet avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui see on vajalik ühe või mitme artiklis 14 viidatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja see on nende eesmärkidega proportsionaalne ning ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks kriisilahenduse eesmärke samavõrra saavutada.“

486 Sellest tuleneb, et hageja argumendid tuginevad määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud avaliku huvi tingimuse väärale tõlgendusele. Vastupidi hageja väidetule ei pidanud kriisilahendusnõukogu käsitlema küsimust, kas esineb „avalik huvi hagejalt omandiõiguse äravõtmise vastu“. Lisaks sellele ei pidanud kriisilahendusnõukogu kaaluma omavahel avalikku huvi ja aktsionäride erahuve.

487 Siinkohal tuleb meenutada, et eespool punktis 164 osundatud kohtupraktikas on võetud seisukoht, et ehkki on olemas selge üldine huvi tugeva ja järjepideva investorite kaitse vastu kogu liidus, ei saa seda huvi pidada kõikides olukordades tähtsamaks üldisest huvist finantssüsteemi stabiilsuse tagamise vastu.

488 Repliigis lisab hageja, et kriisilahendusnõukogu ei olnud teinud eeltööd kooskõlas hea halduse põhimõtte ja hoolsuskohustusega, mistõttu ei saanud ta analüüsida teisi võimalikke lahendusi ega valida kõige sobivamat ja kõige vähem koormavat. Hageja hinnangul ei kontrollitud kriisilahendusnõukogu poolt välja töötatud 2016. aasta kriisilahenduskava puhul seda, kas kavandatud kriisilahenduse strateegia oli elujõuline, muude lahenduste hindamiseks vajalik eeltöö ja teave olid puudulikud ning see tulnuks tagasi lükata.

489 Piisab, kui tõdeda, et nende argumentidega heidab hageja kriisilahendusnõukogule ette seda, et viimane rikkus kriisilahenduse meetme ettevalmistamisel hea halduse põhimõtet ja hoolsuskohustust.

490 Nagu komisjon märgib, tuleb neid esimest korda repliigis esitatud argumente pidada kodukorra artikli 84 lõike 1 kohaselt vastuvõetamatuks.

491 Igal juhul on need argumendid tulemusetud selle kindlakstegemisel, kas kriisilahenduse meede, mille kriisilahendusnõukogu võttis vastu siis, kui määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimused olid täidetud, piiras hageja omandiõigust ebaproportsionaalselt.

492 Seega tuleb kuues väide tagasi lükata.

8. Seitsmes väide, mis puudutab harta artiklitega 17 ja 41 tagatud ärakuulamisõiguse rikkumist

493 Hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu rikkus harta artikleid 17 ja 41, võttes Banco Populari aktsiatega seotud hageja omandiõiguse rikkumise tinginud kriisilahendusskeemi vastu ilma hagejat enne ega pärast selle vastuvõtmist ära kuulamata. Ärakuulamine oleks andnud võimaluse kontrollida, kas on või ei ole võimalik kasutada teisi alternatiivseid eraõiguslikke meetmeid, nagu kapitali suurendamine. Ta lisab, et seaduses ei ole sellist piirangut ette nähtud ning see ei ole proportsionaalne, kuna ära kuulamata jätmine ei ole põhjendatav kiireloomulisusega.

494 Esmalt ilmneb viiendat väidet puudutavast analüüsist, et asjaolu, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 ei ole ette nähtud kriisilahenduse meetme subjektiks oleva ettevõtja aktsionäride ärakuulamist, kujutab endast ärakuulamisõiguse piirangut, mis on vastavalt harta artikli 52 lõikele 1 ühelt poolt põhjendatav üldist huvi pakkuva eesmärgiga ehk määruse nr 806/2014 artiklis 14 nimetatud eesmärgiga tagada finantsturgude stabiilsus, mida aitab saavutada ka eesmärk kindlustada ettevõtja kriitiliste funktsioonide jätkuvus, ja vajadusega teha – juhul, kui kriisilahenduse tingimused on täidetud – otsus kiiresti ning teiselt poolt kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega.

495 Eespool punktides 225 ja 226 osundatud kohtupraktikast tuleneb siiski, et ärakuulamisõiguse tagamise kohustus kohaldub kõigis menetlustes, mis võivad lõppeda isiku õigusi piirava akti andmisega, ka siis, kui kohaldatavates õigusaktides ei ole sellist vorminõuet sõnaselgelt ette nähtud.

496 Kõigepealt tuleb meenutada, et kriisilahendusnõukogu poolt määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud menetluse tulemusel vastu võetud kriisilahendusskeem käsitleb Banco Populari kriisilahendust. Kriisilahendusskeemi ainsaks adressaadiks on FROB ning Banco Populari tuleb käsitada isikuna, kelle suhtes on võetud üksikmeede ning kellele on harta artikli 41 lõike 2 punktiga a tagatud õigus olla ära kuulatud.

497 Arvesse tuleb võtta seda, et hageja kui Banco Populari aktsionär ei ole adressaadiks ei kriisilahendusskeemi puhul, mis ei ole tema suhtes tehtud üksikotsus, ega otsuse 2017/1246 puhul, millega kiideti see kriisilahendusskeem heaks.

498 Tuleb siiski märkida, et vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 21 lõikele 1 kasutas kriisilahendusnõukogu Banco Populari kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise õigust.

499 Kuigi menetlus, mille tulemusel kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi vastu võtab, ei ole seega käsitatav isiklikult hageja suhtes algatatud menetlusena, võib see lõppeda tema kui Banco Populari aktsionäri huve kahjustada võiva meetme vastuvõtmisega.

500 Eespool punktis 225 tsiteeritud Euroopa Kohtu kohtupraktikas on aga ärakuulamisõigust tõlgendatud laialt ehk nii, et see on tagatud igaühele menetluses, mis võib lõppeda tema õigusi piirava aktiga.

501 Tuleb siiski meenutada, et vastavalt eespool punktis 158 tsiteeritud harta artikli 52 lõikele 1 ja eespool punktis 235 mainitud kohtupraktikale võib – eeldusel, et hageja võib Banco Populari kriisilahendusmenetluses tugineda hartaga tagatud ärakuulamisõigusele – seda õigust piirata. Eelkõige võib olla põhjendatud see, et kriisilahendusnõukogu või komisjon jätab hageja kui Banco Populari aktsionäri kriisilahendusmenetluses ära kuulamata.

502 Käesoleval juhul on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 4.2 märkinud, et Banco Populari kriisilahendus oli vajalik ja proportsionaalne, et saavutada kaks määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 sätestatud eesmärki ehk vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele ning tagada Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvus.

503 Sellega seoses on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 4.4.2 selgitanud, et asus erinevatele asjaoludele tuginedes seisukohale, et Banco Populari olukord tekitaks järjest suurema ohu, et Hispaania finantsstabiilsusele avalduvad olulised negatiivsed mõjud. Nende asjaolude hulgas on esiteks Banco Populari suurus ja olulisus, kuna see on Hispaania kuuenda panganduskontserni emaettevõtja, kelle varade kogumaht on 147 miljardit eurot ning kelle Hispaania Pank määras 2017. aastal süsteemselt oluliseks ettevõtjaks. Kriisilahendusnõukogu on eelkõige märkinud, et Banco Popular oli üks Hispaania peamisi turuosalisi, kellel oli märkimisväärne turuosa väikeste ja keskmiste ettevõtjate (VKE) segmendis ning suhteliselt suur hoiuste turuosa (umbes 6%) ja suur hulk jaekliente (umbes 1,4 miljonit) üle kogu Hispaania. Teiseks võttis kriisilahendusnõukogu arvesse Banco Populari tegevuse laadi, mille keskmes olid kommertspanga tegevused ja mis keskendus peamiselt finantseerimisteenuste pakkumisele, varahaldusele ning üksikisikutele, perekondadele ja ettevõtjatele (eelkõige VKEd) pakutavatele

teenustele. Kriisilahendusnõukogu hinnangul võis asjaolu, et Banco Populari ettevõtlusmudel sarnanes teiste Hispaania kommertspankade omaga, soodustada võimalikku raskuste kaudset ülekandumist pankadele, keda oleks võidud näha pankadena, kellel tekivad samasugused raskused.

504 Kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi artiklis 4.4 määratlenud kolm Banco Populari kriitilist funktsiooni delegeeritud määruse 2016/778 artikli 6 tähenduses, milleks on hoiuste võtmine majapidamistelt ja mittefinantsettevõtjatelt, laenude andmine VKEdele ning sularahamaksete teenused.

505 Tuleb märkida, et hageja ei vaidlusta asjaolu, et kriisilahendusskeem oli vajalik avaliku huvi seisukohast määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti c tähenduses, ehk seda, et Banco Populari kriisilahendus oli vajalik, saavutamaks proportsionaalsete vahenditega üht või mitut selle määruse artiklis 14 nimetatud kriisilahenduse eesmärki, samas kui ettevõtja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei oleks seda samavõrra võimaldanud. Sellest järeldub, et hageja ei vaidlusta seda, et kriisilahendusskeem oli vajalik ja proportsionaalne selleks, et vältida Banco Populari maksejõuetuse olulist negatiivset mõju liidu finantsstabiilsusele, ning selleks, et tagada viimase kriitiliste funktsioonide jätkuvus.

506 Seega, kuivõrd kriisilahendusskeemi eesmärk oli Banco Populari finantsolukorra stabiliseerimine ja kuivõrd see oli alternatiiviks tema likvideerimisele, vastas see tegelikult üldist huvi pakkuvale eesmärgile, milleks oli finantsturgude stabiilsuse tagamine ning millega saab viiendat väidet puudutava analüüsi kohaselt olla põhjendatav hageja ärakuulamisõiguse piiramine.

507 Peale selle ilmneb viiendat väidet puudutavast analüüsist, et juhul, kui ettevõtja vastab kriisilahenduse meetme vastuvõtmise eelduseks olevatele tingimustele, tuleb vastav otsus määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatu kohaselt vastu võtta väga lühikese aja jooksul.

508 Käesoleval juhul tuli kriisilahendusskeem seega vastu võtta võimalikult kiiresti pärast seda, kui EKP oli tuvastanud, et Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, ning kui kriisilahendusnõukogu oli leidnud, et määruse nr 806/2014 artiklis 18 sätestatud tingimused on täidetud.

509 Otsuse kiire vastuvõtmine oli põhjendanud vajadusega tagada Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvus ja vältida viimase olukorra olulist negatiivset mõju finantsturgudele, ennetades eelkõige edasikandumise riske. Kuna käesoleval juhul tekkis Banco Populari maksejõuetus nädala sees, oli menetlus vaja lõpule viia ja otsus vastu võtta enne turgude avamist 2017. aasta 7. juuni hommikul.

510 Nagu kohtujurist Campos Sánchez-Bordona liidetud kohtuasjades ABLV Bank jt *vs.* EKP esitatud ettepaneku (C-551/19 P ja C-552/19 P, EU:C:2021:16) punktis 80 esile tõi, on kiirus, millega need liidu institutsioonid ja asutused peavad otsuseid tegema, vajalik selleks, et vältida pangandusasutuse kriisilahenduse negatiivset mõju finantsturgudele, ning selle kiiruse tõttu peab neil olema *de facto* otsus „valmis“ enne menetluse käivitamist, et kasutada ära väärtpaberiturgude sulgemist.

511 Tuleb aga märkida, et hageja ei vaidlusta asjaolu, et kriisilahendusskeem tuli vastu võtta kiiresti.

512 Peale selle tuleb märkida, et hageja ja teiste Banco Populari aktsionäride eelnev ärakuulamine, teavitades neid eesootavast kriisilahenduse meetmest, oleks kaasa toonud ohu, et nad kohandavad oma käitumist turul nii, et see muudab Banco Populari finantsolukorra veel raskemaks. Ärakuulamine võinuks niisiis kahjustada kavandatava kriisilahenduse meetme tõhusust.

513 Seega tuleb asuda seisukohale, et hageja ärakuulamisega enne kriisilahendusskeemi või otsuse 2017/1246 vastuvõtmist oleks kaasnenud menetluse oluline aeglustumine ning seega ei oleks see võimaldanud saavutada kriisilahendusskeemiga taotletavaid eesmärke ja oleks kahjustanud selle tõhusust.

514 Käesoleval juhul ilmneb kaheksandat väidet puudutavast analüüsist aga, et hageja ei ole tõendanud, et kriisilahendusnõukogu rikkus määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkte a ja b. Eelkõige ilmneb, et hageja ei ole tõendanud, et tal oleks olnud võimalik pakkuda välja alternatiivseid meetmeid, millega oleks olnud võimalik lahendada Banco Populari likviidsusprobleemid ning seega vältida Banco Populari kriisilahendust. Seejuures tuleb meenutada, et tuvastamist leidis, et hageja poolt mainitud kapitali suurendamine ei kujutanud endast mõeldavat alternatiivi, mis oleks saanud Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist mõistliku aja jooksul ära hoida.

515 Seega ei saa hageja väita, et kui tal oleks olnud võimalik esitada menetluse käigus oma seisukohad alternatiivsete eraõiguslike meetmete kohta, siis ei oleks kriisilahendusskeemi vastu võetud.

516 Peale selle tuleb tagasi lükata hageja argument, mille kohaselt oleks ärakuulamine võinud toimuda ka pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist. Selline ärakuulamine ei oleks nimelt saanud mõjutada kriisilahendusskeemi sisu, kuna selleks ajaks oleks see juba olnud jõustunud.

517 Eeltoodust tuleneb, et vaidlustatud otsuste vastuvõtmisega lõppenud menetlustes hageja ära kuulamata jätmise näol oli tegemist ärakuulamisõiguse piiranguga, mis oli vastavalt harta artikli 52 lõikele 1 üldist huvi pakkuva eesmärgi seisukohast põhjendatud ja vajalik ning kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega.

518 Seetõttu tuleb seitsmes väide tagasi lükata.

9. Üheksas väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artiklite 14 ja 20, hoolsuskohustuse ja ELTL artikli 296 rikkumist

519 Hageja väidab, et kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemiga rikkunud määruse nr 806/2014 artikleid 14 ja 20, hoolsuskohustust ning ELTL artiklit 296 esiteks seetõttu, et müügiprotsess viidi läbi nii, et kõrgeimat võimalikku müügihinda ei saadud, ja teiseks seetõttu, et hinnangu 2 andmisel ei lähtutud turu kriteeriumidest. See väide jaguneb kaheks osaks.

a) Esimene osa, mis puudutab müügiprotsessi

520 Hageja leiab, et Banco Populari müügiprotsess ei võimaldanud saada kõrgeimat võimalikku müügihinda, mis on vastuolus määruse nr 806/2014 artikliga 14. Ta väidab esiteks, et müügiprotsess ei olnud konkurentsile avatud, ning teiseks, et selle käigus rikuti õigusnorme.

521 Kõigepealt tuleb märkida, et hageja väitel rikkus asjaolu, et müügiprotsessi tulemusena ei saadud maksimaalset müügihinda, määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 teist lõiku, kus on sätestatud:

„Esimeses lõigus osutatud eesmärkide täitmisel püüavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon ning asjakohasel juhul liikmesriikide kriisilahendusasutused hoida kriisilahenduse kulud võimalikult väikesed ja vältida väärtuse hävitamist, välja arvatud juhul, kui see on vajalik kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks.“

522 Komisjoni ja Banco Santanderi eeskujul tuleb tõdeda, et määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 teises lõigus sätestatud eesmärkide hulgas ei ole nimetatud „kõrgeima võimaliku müügihinna saamist“. Seega ei ole võimalikult suure müügihinna saamisega seotud hageja argumendi seisukohast tegemist asjasse puutuva sättega.

523 Tuleb siiski märkida, et vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 24 lõike 2 punktile d määratakse ettevõtte võõrandamise vahendi puhul kriisilahendusskeemis kindlaks:

„kord, mille kohaselt liikmesriigi kriisilahendusasutus turundab kõnealust ettevõtjat või instrumente, vara, õigusi ja kohustusi vastavalt direktiivi [2014/59] artikli 39 lõigetele 1 ja 2“.

524 Direktiivi 2014/59 artikli 39 lõike 2 punktis f on sätestatud, et ettevõtte võõrandamise vahendi kohaldamisel kriisilahendusasutuse poolt läbi viidava müügi eesmärk on saavutada asjaomaste aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustuste võimalikult kõrge võõrandamishind.

525 Niisiis tuleb käsitleda hageja argumente, mille kohaselt ei rakendatud protsessi läbi viimisel kõiki vajalikke tagatisi selleks, et saada Banco Populari eest võimalikult kõrge müügihind.

526 Kõigepealt tuleb märkida, et võttes arvesse Banco Populari likviidsusolukorra kiiret halvenemist, tema aktsiate väärtuse märkimisväärset langust ja panga maksejõuetuse võimalikku negatiivset mõju finantsstabiilsusele, asus kriisilahendusnõukogu 3. juunil 2017 vastu võetud turundamist käsitlevas otsuses seisukohale, et tuleb võtta kõik vajalikud meetmed selleks, et vajaduse korral võtta vastu kriisilahenduse meede, ning et kriisilahenduse eesmärkide saavutamise tagamiseks tuleb tagada ettevõtte võõrandamise vahendi tõhusus. Seega kiitis kriisilahendusnõukogu heaks Banco Populari müügiprotsessi viivitamatu läbiviimise FROBi poolt ning seadis viimasele turundamisega seotud nõuded vastavalt direktiivi 2014/59 artiklile 39.

527 Turundamist käsitleva otsuse artikli 2 punktis b on kriisilahendusnõukogu märkinud, et müügiprotsessi eesmärk peab olema kriisilahenduse kiire läbiviimise vajadust arvesse võttes võimalikult kõrge müügihinna saamine. Ka oli seal täpsustatud, et pakkumuste hindamisel on peamine kriteerium pakutav hind.

528 Seejärel viis FROB vastavalt direktiivile 2014/59 ja seadusele 11/2015 läbi Banco Populari müügiprotsessi. Seejuures tegi FROB 6. juuni 2017. aasta müügiprotsessi puudutavas kirjas Banco Populari võimaliku kriisilahenduse kontekstis potentsiaalsetele omandajatele ettepaneku müügiprotsessis osaleda ning esitada talle pakkumus Banco Populari 100% kapitali omandamiseks selles kirjas kirjeldatud tingimustel. FROB märkis müügiprotsessi puudutavas kirjas, et pakkumustes peab pakutavaks hinnaks olema vähemalt 1 euro.

529 Viimaks on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 6.6 võtnud seisukoha, et pingutused, mille FROB enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist Banco Populari müümiseks tegi, vastasid määruse nr 806/2014 artikli 24 ja direktiivi 2014/59 artikli 39 koosmõjust tulenevatele nõuetele.

530 Kriisilahendusnõukogu märkis, et kriisilahendusele vahetult eelnenud perioodil oli Banco Popular läbi viinud eraõigusliku müügiprotsessi ning 29. maiga 2017 alanud nädalal ilmnes, et see protsess on luhtunud. Ta märkis, et otsus piirduda müügitegevustes üksnes nende pankadega, kes olid juba üles näidanud üldist huvi Banco Populari omandamise vastu eraõigusliku müügiprotsessi raames, oli direktiivi 2014/59 artikli 39 nõuetega kooskõlas.

531 Samuti märkis kriisilahendusnõukogu, et FROBi läbi viidud müügiprotsessi tulemusena tehti lõpuks ettepanek müügis osaleda kahele pangale. Ta mainis, et kõigi potentsiaalsete omandajatega võeti ühendust samal päeval, nad pääsesid samasse virtuaalsesse andmeruumi, nende pakkumustele olid seatud ühesugused tingimused ning need tuli esitada samaks tähtpäevaks.

532 Viimaks tõdes kriisilahendusnõukogu, et kahe potentsiaalse omandaja kohta saadi üks kehtiv pakkumus, ning asus seisukohale, et võttes arvesse, et see omandaja oli ainus, kes pakkumuse esitas, oli mõistlik tema tingimustega nõustuda ning takistada seeläbi Banco Populari kontrollimatut maksejõuetust, mis oleks eelkõige võinud kahjustada tema kriitilisi funktsioone.

533 Esimesena väidab hageja, et protsess ei väldanud piisavalt kaua ning tegemist ei olnud konkurentsile avatud protsessiga, kuna see viidi läbi ilma reklaami tegemata ja läbipaistmatult ning ilma piisava hulga potentsiaalsete omandajateta. Tegemist oli lihtsalt eraõigusliku müügiprotsessi „taaskasutusega“, ilma et seda kriisilahendusskeemis selgitatud oleks. Teiste liikmesriikide pangad jäeti kõrvale ning neid diskrimineeriti.

534 Esmalt tuleb märkida, et müüki puudutavad nõuded ja eelkõige otsus piirata müügiprotsessis osalejate arvu ei sisaldu kriisilahendusskeemis, vaid kriisilahendusnõukogu poolt enne seda – 3. juunil 2017 – vastu võetud turundamist käsitlevas otsuses.

535 Selle kohta tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast, et vahemeetmed, mille eesmärk on valmistada ette lõppotsus, ei kujuta endast üldjuhul akte, mille peale võib esitada tühistamishagi (vt 6. mai 2021. aasta kohtuotsus ABLV Bank jt *vs.* EKP, C-551/19 P ja C-552/19 P, EU:C:2021:369, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 3. juuni 2021. aasta kohtuotsus Ungari *vs.* parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

536 Samuti tuleneb kohtupraktikast, et vaheakti ei saa edasi kaevata ka juhul, kui on tõendatud, et selle akti õigusvastasusele võib viidata hagis, mis esitatakse selle lõpliku otsuse peale, mille koostamise etapp see akt on. Sel juhul tagab menetlust lõpetava otsuse peale esitatav hagi piisava kohtuliku kaitse (vt 15. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Stichting Woonpunkt jt *vs.* komisjon, C-415/15 P, EU:C:2017:216, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).

537 Käesoleval juhul asus kriislahendusnõukogu kriisilahendusskeemis seisukohale, et FROBi algatatud müügiprotsess vastas direktiivi 2014/59 artikli 39 nõuetele. Tuleb aga märkida, et FROB lähtus neist nõuetest, mille kriisilahendusnõukogu oli kehtestanud turundamist käsitlevas otsuses. Sellest järeldub, et kaudselt kiitis kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis heaks need turundamist puudutavad nõuded, mille ta ise turundamist käsitlevas otsuses kehtestanud oli.

538 Peale selle tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 13 lõikes 3, mis käsitleb varast sekkumist, on sätestatud:

„Kriisilahendusnõukogul on õigus nõuda, et krediidiasutus või investeerimisühing või emaettevõtja võtaks krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse ettevalmistamiseks ühendust võimalike omandajatega, järgides direktiivi [2014/59] artikli 39 lõikes 2 sätestatud kriteeriume ja käesoleva määruse artiklis 88 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõudeid.

[…]“.

539 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et turundamist käsitlev otsus on kriisilahendusnõukogu poolt Banco Populari võimaliku kriisilahenduse eesmärgil vastu võetud vaheakt ning et hageja võib kriisilahendusskeemi peale esitatud hagis tugineda selles otsuses sisalduvate hinnangute õigusvastasusele.

540 Mis puudutab Banco Populari müügiprotsessi läbipaistvust, siis tuleb märkida, et turundamist käsitleva otsuse põhjenduses 4 on kriisilahendusnõukogu märkinud, et vältimaks negatiivset mõju finantsstabiilsusele tuleb viivitada üldsuse teavitamisega panga müümisest.

541 Selline võimalus on sõnaselgelt ette nähtud direktiivi 2014/59 artikli 39 lõike 2 viimases lõigus, kus on sätestatud, et ettevõtja turundamise kohta teabe avalikustamisega, mida tavaliselt nõutaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT 2014, L 173, lk 1), artikli 17 lõike 1 alusel, võib kooskõlas kõnealuse määruse artikli 17 lõigetega 4 või 5 viivitada.

542 Direktiivi 2014/59 põhjenduses 64 on seejuures märgitud:

„Enne ettevõtte võõrandamise rakendamist maksejõuetu krediidiasutuse või investeerimisühingu turundamist ning võimalike omandajatega peetavaid läbirääkimisi käsitlev teave on tõenäoliselt süsteemse olulisusega. Selleks et tagada finantsstabiilsus on oluline, et selle teabe avalikustamisega, mis on nõutav vastavalt [määrusele nr 596/2014], saaks viivitada nii kaua, kui on vajalik krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse kavandamiseks ja struktureerimiseks kooskõlas viivitamise sätetega turukuritarvitusi käsitleva korra raames.“

543 Sellest järeldub, et direktiivi 2014/59 artikli 39 lõike 2 punktis a sätestatud läbipaistvuse nõuet tuleb tõlgendada nii, et see puudutab müügiprotsessi käiku, mitte aga sellest protsessist teavitamisele suunatud reklaamimeetmeid.

544 Mis puudutab seda, et müügiprotsessis piirduti üksnes asutustega, kes olid osalenud Banco Populari poolt läbi viidud eraõiguslikus müügiprotsessis, mida on mainitud eespool punktis 33, siis on kriisilahendusnõukogu turundamist käsitleva otsuse artikli 2 punkti a alapunktis i esitanud rea põhjusi, põhjendamaks oma otsust teha FROBile ettepanek võtta ühendust üksnes nende viie osalejaga.

545 Kriisilahendusnõukogu on selle kohta märkinud:

„Mis puudutab seda, kuidas valitakse konkreetsed omandajad, kelle poole pöörduda, siis võtab FROB igal juhul ühendust piisava arvu ostjatega, olles enne välja selgitanud turul valitseva huvi panga aktsiatesse investeerimise vastu. Võttes arvesse vajadust viia müügiprotsess läbi äärmiselt

lühikese aja jooksul, näitab turul valitsevat huvi see, millist huvi näidati üles eraõiguslikus müügiprotsessis. Eraõigusliku müügiprotsessi käigus võeti ühendust mitme Hispaania ja rahvusvahelistel turgudel tegutseva potentsiaalse pakkujaga. Üksnes viis neist väljendasid oma esialgset huvi ning neile tehti ettepanek esitada eraõigusliku müügiprotsessi raames mittesiduvad pakkumused.

FROB võtab ühendust nende viiega, kellele tehti eraõigusliku müügiprotsessi raames ettepanek pakkumuse esitamiseks.

Nende viiega ühenduse võtmine on põhjendatud finantsstabiilsuse kaalutlustel ning selleks, et müügiks pakkumisega laiemas potentsiaalsete ostjate ringis, riske ja hinnanguid puudutava teabe levitamise ning panga kriitiliste ja mittekriitiliste funktsioonide teatavaks saamisega ei kaasneks täiendavat ebakindlust ja turu usalduse kaotust. Lisaks sellele võiks suurema hulga ostjatega ühenduse võtmine suurendada teabe lekkimise tõenäosust ning seega ohtu, et panga suhtes võidakse kriisilahendus läbi viia äärmiselt lühikese aja jooksul.

Tingituna kiireloomulisusest ja sellest, et ostja leidmise protsess tuleb läbi viia väga piiratud aja jooksul, muudaks suurema hulga osalejate kutsumine pealegi selle protsessi keerukamaks. Lisaks sellele on pangast saadud teabe kohaselt kaheldav, et pakkumusi esitaksid pakkujad, kes eraõigusliku müügiprotsessi vastu huvi üles ei näidanud.

Kriisilahendusnõukogu püüab kooskõlas määruse artikli 24 lõikega 3 leida tasakaalu turundamist käsitlevate nõuete ja kriisilahenduse eesmärkide saavutamise vajaduse vahel. Eelkõige kaldub kriisilahendusnõukogu turundamist käsitlevatest nõuetest osaliselt kõrvale, mis on tingitud asjaolude kiireloomulisusest ja eelkõige panga maksejõuetusega kaasnevast reaalsest ohust finantsstabiilsusele ning sellest, et see, kui lähtuda vajadusest võtta ühendust suurema ostjate hulgaga, kahjustaks ka ettevõtte võõrandamise vahendi tõhusust.“

546 Tuleb märkida, et direktiivi 2014/59 artikli 39 lõike 2 teisest lõigust tuleneb, et selles lõikes osutatud põhimõtted ei takista kriisilahendusasutust võtmast ühendust konkreetsete võimalike omandajatega, tingimusel et ühtki võimalikku omandajat ei asetata teistega võrreldes põhjendamatult soodsamasse ega ebasoodsamasse olukorda.

547 Kriisilahendusnõukogu otsus paluda FROBil võtta ühendust üksnes viie asutusega, kes olid osalenud eraõiguslikus müügiprotsessis, on niisiis selle sättega kooskõlas.

548 Hageja ei ole esitanud ühtki argumenti näitamaks, et potentsiaalsete omandajate hulga piirdumine üksnes viie eraõiguslikus müügiprotsessis osalenud potentsiaalse omandajaga ei võimaldanud tegeliku hinnakonkurentsi tekkimist nende vahel.

549 Seejuures ei saa kriisilahendusnõukogule teha etteheiteid seoses protsessi käigus aset leidnud asjaoludega ehk sellega, et neli neist viiest osalejast loobusid siduva pakkumuse esitamisest ning et ainsana esitatud siduvas pakkumuses pakuti ostuhinnaks üks euro.

550 Peale selle lähtus see otsus objektiivsest kriteeriumist ehk nende ettevõtjate poolt juba Banco Populari ostmise vastu üles näidatud huvist ning oli põhjendatav sellega, et tähtaeg, mille jooksul tuli müügiprotsess lõpule viia, oli väga lühike. Nagu kriisilahendusnõukogu märkis, oleks suurema hulga osalejate protsessi kaasamise korral olnud oht, et protsess aeglustub, ning suurenenud oleks ka Banco Populari olukorda puudutava teabe lekkimise oht ja seega oht finantsstabiilsusele.

551 Seetõttu leiab hageja ekslikult, et see protsess oli diskrimineeriv. Otsus pöörduda üksnes nende asutuste poole, kes olid üles näidanud huvi Banco Populari omandamise vastu eraõigusliku müügiprotsessi raames, ei välistanud põhimõtteliselt teiste liikmesriikide asutusi.

552 Siinkohal tuleb märkida, et eraõiguslikus müügiprotsessis oli võimalik osaleda kõigil Hispaania ja rahvusvahelistel turuosalistel. Hageja ei ole selgitanud, millistel põhjustel olnuks teised Hispaania või välisriikide asutused, kes eraõigusliku müügiprotsessi ajal Banco Populari omandamise vastu huvi üles ei näidanud, sellest huvitatud mõni nädal hiljem FROBi poolt käivitatud protsessis. Pealegi, kuivõrd igasugune müügiprotsessi puudutav avalik teavitamine oli välistatud, ei ole hageja selgitanud, millistest mittediskrimineerivatest kriteeriumidest lähtudes oleks teiste turuosalistega saanud ühendust võtta.

553 Sellest järeldub, et hageja ei ole tõendanud, et müügiprotsess ei olnud konkurentsile avatud.

554 Teisena väidab hageja, et müügiprotsessi läbiviimisel pandi toime rikkumisi, mis moonutasid müügihinda. FROB allkirjastas potentsiaalsete ostjatega konfidentsiaalsuskokkulepped enne seda, kui Banco Popular oli tunnistatud maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, ning seega algas kriisilahendusmenetlus enne, kui tingimused olid täidetud. Ta märgib, et Banco Santander esitas oma pakkumuse 7. juunil 2017 kell 3.12, mil konkurentsile avatud protsess oli lõppenud.

555 Mis puudutab protsessi kulgu, siis tuleb meenutada, et viiest potentsiaalsest omandajast, kellega FROB ühendust võttis, otsustasid kaks müügiprotsessis mitte osaleda ning ühe välistas EKP usaldatavusega seotud põhjustel. Need kaks potentsiaalset omandajat, kes müügiprotsessis osaleda otsustasid, ehk Banco Santander ja BBVA, allkirjastasid 4. juunil 2017 saladuse hoidmise kokkuleppe ning said 5. juunil 2017 juurdepääsu virtuaalsele andmeruumile. 6. juunil 2017 edastas FROB neile müügiprotsessi puudutava kirja ning müügilepingu (*Sale and Purchase Agreement*). 6. juuni 2017. aasta kirjas teatas BBVA FROBile, et on otsustanud pakkumust mitte esitada.

556 FROB teatas müügiprotsessi tulemustest kriisilahendusnõukogule 7. juuni 2017. aasta kirjaga ja märkis, et Banco Santander esitas pakkumuse 7. juunil kell 3.12 ning hinnaks, mida Banco Santander Banco Populari aktsiate müügi eest pakkus, oli üks euro. FROB tegi ettepaneku määrata kriisilahendusskeemis Banco Populari omandajaks Banco Santander kui Banco Populari konkurentsile avatud müügiprotsessis osalenud pakkuja.

557 Kriisilahendusnõukogu leidis kriisilahendusskeemis, et FROBi poolt läbi viidud Banco Populari müügiprotsess vastas määruse nr 806/2014 artikli 24 ja direktiivi 2014/59 artikli 39 koosmõjust tulenevatele nõuetele, ning nõustus FROBi ettepanekuga määrata Banco Populari omandajaks Banco Santander.

558 Lisaks sellele oli FROB müügiprotsessi puudutavas kirjas kehtestanud Banco Populari müügiprotsessi läbiviimise ajakava. Selles ajakavas oli ette nähtud, et siduvad pakkumused tuli esitada hiljemalt 2017. aasta 6. juuni südaööl. Samuti oli selles ajakavas märgitud, et hiljemalt 7. juunil 2017 kell 1.00 võetakse pakkujatega ühendust, et protsess lõpetada ja edukas pakkumine valida, seejärel kell 5.30 pidi kriisilahendusnõukogu esitama kriisilahendusskeemi (vajaduse korral) ja toimuma müügilepingu täitmine, kell 6.30 pidi FROB andma täitmist puudutava akti ning kell 7.00 pidi toimuma tehingu lõpuleviimine ja tehingust teatamine.

559 Tuleb märkida, et hageja ei ole selgitanud, millise sättega oli vastuolus see, et FROB alustas müügiprotsessi enne, kui Banco Popular oli tunnistatud maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, ega seda, millist mõju avaldas see müügihinnale.

560 Lisaks sellele, kui FROB oleks pidanud müügiprotsessiga alustamiseks ootama Banco Populari tunnistamist maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, ei oleks jäänud selle protsessi läbiviimiseks piisavalt aega, et ära hoida Banco Populari likvideerimist, ning kriisilahenduse eesmärke poleks olnud võimalik saavutada.

561 Nagu Banco Santander märgib, oli müügiprotsessi puudutavas kirjas kehtestatud menetluse ajakava eesmärk võimaldada täita kõik formaalsused 7. juunil 2017 kella 7.00ks, et Banco Popular saaks pärast turgude avamist normaalselt tegutseda, vältimaks eelkõige tema kriitiliste funktsioonide katkemist.

562 Võttes arvesse, et Banco Santander oli protsessis osalenutest ainus, kes siduva pakkumuse esitas, ning et pärast BBVA teadet oli kindel, et ükski teine müügiprotsessis osalema kutsutud asutustest pakkumust ei esita, võttis FROB selle pakkumuse vastu, olgugi et see esitati pärast müügiprotsessi puudutavas kirjas määratud tähtaja lõppemist.

563 Lisaks sellele on määruse nr 806/2014 artikli 24 lõikes 3 sätestatud:

„Ettevõtte võõrandamisel ei pea kriisilahendusnõukogu järgima lõike 2 punktis e sätestatud turundamisnõudeid, kui ta otsustab, et kõnealuste nõuete järgimine seaks tõenäoliselt ohtu ühe või enama kriisilahenduse eesmärgi saavutamise, ning eelkõige kui kriisilahendusnõukogu leiab, et:

a) kriisilahendusmenetluses oleva krediidiasutuse või investeerimisühingu maksejõuetusest või tõenäolisest maksejõuetusest tuleneb oluline oht finantsstabiilsusele või maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus suurendab sellist ohtu, ning

b) kõnealuste nõuete järgimine kahjustaks tõenäoliselt ettevõtte võõrandamise vahendi tulemuslikkust sellise ohu leevendamisel või takistaks artikli 14 lõike 2 punktis b sätestatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamist.“

564 Siinkohal tuleb meenutada, et nagu eespool punktis 533 näidatud, märkis kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 6.6, et kuna omandaja oli ainus, kes pakkumuse esitas, oli mõistlik tema tingimustega nõustuda ning vältida seeläbi Banco Populari kontrollimatut maksejõuetust, mis oleks eelkõige võinud kahjustada selle kriitilisi funktsioone.

565 Kui kriisilahendusnõukogu ei oleks nõustunud FROBi ettepanekuga määrata Banco Santander Banco Populari omandajaks, oleks viimane tulnud likvideerida. Nagu aga viiendat väidet puudutavas analüüsis vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikele 5 sedastatud, ei oleks Banco Populari likvideerimise korral tavalises maksejõuetusmenetluses olnud sama määruse artiklis 14 sätestatud eesmärkide saavutamine võimalik samavõrra kui kriisilahenduse korral. Eelkõige leidis tuvastamist, et kriisilahendus oli vajalik selleks, et saavutada eesmärk tagada Banco Populari kriitiliste funktsioonide jätkuvus ning vältida olulist negatiivset mõju finantsstabiilsusele.

566 FROB edastas Banco Populari müügiprotsessi tulemused kriisilahendusnõukogule piisavalt aegsasti selleks, et viimasel oli võimalik võtta vastu kriisilahendusskeem ning edastada see 7. juunil 2017 kell 5.13 komisjonile. Seejärel võttis komisjon vastu oma otsuse, millega sai võimalikuks kriisilahendusskeemi jõustumine samal päeval kell 6.30. Niisiis kulges menetlus selliselt, et FROB sai kõik formaalsused täidetud ja müügi lõpule viidud oma müügiprotsessi puudutavas kirjas määratud tähtaja jooksul ehk 7. juunil 2017 kella 7.00ks.

567 Viimaks, mis puudutab hageja argumenti, mille kohaselt pakkus Banco Santander madalaima võimaliku hinna, teades, et ta on ainus, kes pakkumuse esitab, siis piisab, kui tõdeda, et see argument tugineb tõendamata väitel, et Banco Santanderi teavitati sellest, et ta on ainus pakkuja, enne FROBi korraldatud müügiprotsessi lõppu.

568 Eeltoodust tuleneb, et hageja ei ole tõendanud, et müügiprotsess viidi läbi õigusvastaselt, ja ta ei saa väita, et menetluse kulgemisest tingituna ei kujunenud hind võimalikult kõrgeks.

569 Seetõttu tuleb väite esimene osa tagasi lükata.

b) Teine osa, mis puudutab hinnangut 2

570 Sisuliselt leiab hageja, et hinnang 2 on väär ning et kriisilahendusnõukogu on rikkunud määruse nr 806/2014 artiklit 20 ja põhjendamiskohustust.

571 Teine osa jaguneb sisuliselt viieks etteheiteks. Esiteks väidab hageja, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud põhjendamiskohustust, kuna hinnangut 2 ei ole kriisilahendusskeemile lisatud. Teiseks leiab ta, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud ka määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 1, kuna hinnang 2 ei ole „õiglane, hoolikas ega realistlik“. Seejuures leiab ta, et hinnang 2 ei olnud usaldusväärne, kuna Deloitte tunnistas, et lähtus ebapiisavast teabest. Ta leiab, et hinnang 2 saab usaldusväärne olla vaid selle täiendamise korral lõpliku hinnanguga. Kolmandaks vaidlustab ta hinnangu 2 andmisel kasutatud meetodi. Neljandaks väidab ta, et hinnang 2 oli vastuolus hinnanguga 1 ja asjaoluga, et Banco Populari käsitati maksevõimelisena, et selles ei võetud arvesse Banco Populari turuväärtust ning et see sisaldas kahjumi puhvrit ilma põhjendusteta. Viiendaks väidab hageja, et hinnangu 2 kohta antud 2. detsembri 2018. aasta eksperdi aruande kohaselt, mis on lisatud repliigile (edaspidi „eksperdi aruanne“), sisaldab hinnang 2 ilmseid hindamisvigu.

572 Käesoleval juhul tuleb meenutada, et Banco Populari väärtuse hindamisel, mis viidi läbi enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist, koostati kaks aruannet, mis on lisatud kriisilahendusskeemile.

573 Hinnangu 1, mis kannab 5. juuni 2017. aasta kuupäeva, koostas kriisilahendusnõukogu vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktile a ning selle eesmärk oli esile tuua andmed, mille põhjal saab kindlaks teha, kas määruse nr 806/2014 artikli 18 lõikes 1 määratletud kriisilahenduse eeltingimused on täidetud.

574 Hinnangu 2, mis kannab 6. juuni 2017. aasta kuupäeva, koostas Deloitte kui sõltumatu ekspert vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 10.

575 Kriisilahendusskeemis on märgitud, et kiireloomulisust silmas pidades oli määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 kohaselt koostatud hinnangu 2 eesmärgiks hinnata Banco Populari varade ja kohustuste väärtust, anda hinnang sellele, kuidas koheldaks aktsionäre ja võlausaldajaid Banco Populari suhtes tavalise maksejõuetusmenetluse läbiviimise korral, ning anda teavet, mis

võimaldab teha otsuse üleantavate aktsiate ja omandiõiguse instrumentide kohta ning mis võimaldab kriisilahendusnõukogul kindlaks määrata, mida peetakse ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamise korral äris tavalisteks tingimusteks.

576 Hinnangus 2 märkis Deloitte, et tugines direktiivi 2014/59 artiklis 36 (mis vastab määruse nr 806/2014 artiklile 20) sätestatud nõuetele ning kriisilahenduse eesmärgil läbi viidavat hindamist ja direktiivis 2014/59 ette nähtud kriisilahenduse tulemusena erineva kohtlemise kindlaksmääramiseks läbi viidavat hindamist käsitlevate Euroopa Pangandusjärelevalve 23. mai 2017. aasta regulatiivsete tehniliste standardite 2017/05 ja 2017/06 (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve tehnilised standardid“) lõpliku eelnõu 3. peatükile.

577 Direktiivi 2014/59 artikli 36 lõige 15 lubab Euroopa Pangandusjärelevalvel välja töötada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada kriteeriumid, mille alusel tuleb kriisilahendusmenetluse käigus teostatavad hindamised läbi viia.

578 Euroopa Pangandusjärelevalve tehniliste standardite 3. peatükk puudutab kriisilahenduse eesmärgil väärtuse hindamist käsitlevat regulatiivsete tehniliste standardite 2017/05 eelnõud (edaspidi „regulatiivsed tehnilised standardid“) ja sisaldab vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõikele 15 eelkõige komisjoni delegeeritud määruse eelnõud, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks krediidiasutuste ja investeerimisühingute või üksuste varade ja kohustuste väärtuse hindamise lähtealused.

579 Lisaks tuleb märkida, et kriisilahendusskeemi vastuvõtmise ajal ei olnud regulatiivsed tehnilised standardid siduvad, kuna määruse nr 806/2014 artikli 5 lõike 2 teises lõigus on sätestatud, et kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon on kohustatud Euroopa Pangandusjärelevalve poolt välja töötatud siduvaid regulatiivseid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid järgima siis, kui komisjon on need vastu võtnud. Need regulatiivsed tehnilised standardid lisati komisjoni 14. novembri 2017. aasta delegeeritud määrusesse (EL) 2018/345, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks krediidiasutuste ja investeerimisühingute või üksuste varade ja kohustuste väärtuse hindamise lähtealused (ELT 2018, L 67, lk 8).

580 Kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi artiklis 6.3 märkinud, et Banco Populari kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise üle otsustamisel võttis ta aluseks hinnangu 2, mida täiendasid ja toetasid FROBi poolt läbi viidud müügiprotsessi tulemused.

581 Kuna hinnang 2 hõlmab keerulisi tehnilisi ja majanduslikke hinnanguid, oli kriisilahendusnõukogul avar kaalutlusõigus asumaks seisukohale, et hinnang 2 on nõuetekohaseks aluseks kriisilahenduse meetmete üle otsustamisel.

582 Lähtudes eespool punktides 114–119 viidatud kohtupraktikast, teostab Üldkohus seega piiratud kontrolli, kontrollides üksnes, ega kriisilahendusnõukogu ei ole teinud ilmset hindamisviga, asudes seisukohale, et hinnang 2 vastas määruse nr 806/2014 artikli 20 nõuetele. Hageja peab esitama tõendid, mis on piisavad, et muuta hinnang 2 ebausutavaks.

1) Esimene etteheide, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist

583 Hageja leiab, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud põhjendamiskohustust, kuna hinnangut 2 ei olnud kriisilahendusskeemile lisatud ning selle tsenseeritud versiooni hilisema kättesaadavaks tegemisega see rikkumine ei lõppenud. Hageja leiab, et pärast hagi esitamist ei saa põhjenduste puudumist heastada.

584 Tuleb meenutada, et hinnang 2 avaldati kriisilahendusnõukogu veebisaidil 2. veebruaril ja 31. oktoobril 2018, kusjuures järgmine avaldatud versioon oli eelmisest vähem tsenseeritud.

585 Siinkohal tuleb märkida, et pärast neid avaldamisi esitatud repliigis ei ole hageja esitanud ühtki argumenti, mis puudutaks hinnangu 2 ebapiisavat põhjendamist. Ta väidab üksnes, et hinnangu 2 mittekonfidentsiaalse versiooniga tutvumise võimaldamine ei muuda põhjendamiskohustuse rikkumist olematuks.

586 Pealegi tuleb tõdeda, et kriisilahendusnõukogu veebisaidil järk-järgult avaldatu puudutas kriisilahendusskeemi ning hinnangu 1 ja hinnangu 2 algseid versioone. Selliselt avaldamise eesmärk oli teha üldsusele kättesaadavaks nende dokumentide need osad, mida algul käsitati konfidentsiaalsena.

587 Kriisilahendusnõukogu ei avaldanud teavet, mida kriisilahendusskeemi, hinnangu 1 või hinnangu 2 algsed versioonid ei sisaldanud ning mille eesmärk olnuks põhjenduste täiendamine. Selle argumendi puhul ajab hageja segamini otsuse avaldamise ehk põhjenduste avalikustamise ja põhjenduste täiendamise selliste täiendavate asjaoludega, mida põhjendused otsuse vastuvõtmise ajal ei sisaldanud.

588 Seega tuleb esimene etteheide tagasi lükata.

2) Teine etteheide, mis puudutab hinnangu 2 usaldusväärsust

589 Hageja leiab, et hinnang 2 ei ole usaldusväärne, kuna Deloitte on tunnistanud, et lähtus ebapiisavast teabest.

590 Sellega seoses tuleb märkida, et kirjas, millega hinnang 2 kriisilahendusnõukogule edastati, märkis Deloitte, et Banco Populari keerulist likviidsuspositsiooni arvesse võttes paluti tal oma hinnang anda äärmiselt lühikese tähtaja jooksul. Põhitöö vältas üksnes 12 päeva, arvates päevast, mil dokumendid talle kättesaadavaks said, kuigi tavaliselt peaks selline projekt aega võtma kuus nädalat. Deloitte märkis, et kättesaadavates andmetes esines teatud hulk lünkasid ja ebakõlasid. Ta mainis, et hinnangut tuleb käsitada äärmiselt ebakindla ja direktiivi 2014/59 artikli 36 mõistes esialgsena ning et hindamisel on arvesse võetud täiendava kahjumi puhvrit vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõikele 9, mis vastab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 10.

591 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 10 on sõnaselgelt käsitletud olukorda, kus asja kiireloomulisust arvestades ei ole selle artikli lõigetes 7 ja 9 sätestatud nõudeid võimalik täita, eelkõige olukorda, mil väärtuse hindamise tulemusele ei ole võimalik lisada mingisugust raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides esitatud teavet. Veel on selles sättes tõdetud, et igasugune esialgne hinnang on teatud määral ebakindel, ning teises lõigus on sätestatud, et hinnangu andmisel tuleb arvesse võtta täiendava kahjumi puhvrit.

592 Vastavalt sellele sättele märkis Deloitte seega üksnes, et hindamise läbiviimiseks ettenähtud vähest aega arvestades pidi ta tuginema ebatäielikele andmetele. Ta täpsustas, et tema poolt läbi viidud hindamist tuleb käsitada esialgse hindamisena direktiivi 2014/59 artikli 36 lõike 9 tähenduses.

593 Peale selle tuleneb määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikest 13 – ning seda hageja ei vaidlusta –, et asja kiireloomulisust arvestades võis kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel võtta aluseks määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel antud hinnangu 2.

594 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et ajalist survet ning kättesaadavaid andmeid arvesse võttes on teatud ebakindlus ja ligikaudsete hinnangute andmine paratamatu igasuguse määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel antud esialgse hinnangu puhul ning et Deloitte'i sõnastatud reservatsioonid ei saa tähendada seda, et hinnang 2 ei ole antud „õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult" määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 1 tähenduses.

595 Lisaks sellele leiab hageja, et hinnang 2 saab usaldusväärne olla vaid lõpliku hinnanguga täiendamise korral. Kriisilahendusnõukogu on aga kinnitanud, et lõplikku järelhindamist läbi ei viida.

596 Vastuseks menetlust korraldava meetme raames esitatud Üldkohtu küsimustele märkis kriisilahendusnõukogu selle kohta 30. juulil 2018, et hinnangule 2 lõplikku järelhindamist ei järgne. Ta leidis, et käesoleva juhtumi eripäradest tingituna oli ta jõudnud järeldusele, et lõplikust järelhindamisest ei oleks mis tahes praktilist kasu määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 11 kontekstis ning see ei tooks kaasa sama määruse artikli 20 lõikes 12 sätestatud kompenseeriva otsuse tegemist.

597 Tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 11 ette nähtud lõplik järelhindamine toimub põhimõtteliselt pärast kriisilahendusskeemi ja komisjoni otsuse vastuvõtmist.

598 Pealegi, nagu eespool punktis 593 märgitud, võib kriisilahendusskeemi vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 13 vastu võtta sellise esialgse hinnangu alusel nagu hinnang 2.

599 Piisab, kui meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb liidu õigusakti õiguspärasuse hindamisel lähtuda selle akti vastuvõtmise ajal esinenud faktilistest ja õiguslikest asjaoludest (vt 3. septembri 2015. aasta kohtuotsus Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* komisjon, C-398/13 P, EU:C:2015:535, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika). Seetõttu on liidu õigusakti seaduslikkuse hindamisel välistatud selle õigusakti vastuvõtmise kuupäevast hiljem ilmnenud asjaolude arvesse võtmine (vt 17. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Si.mobil *vs.* komisjon, T-201/11, EU:T:2014:1096, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika).

600 Sellest järeldub, et lõpliku järelhindamise läbiviimine või läbi viimata jätmine, mis on ilmselgelt kriisilahendusskeemi vastuvõtmisega võrreldes hilisem asjaolu, ei saa vaidlustatud otsuste kehtivust mõjutada.

601 Seega tuleb teine etteheide tagasi lükata.

3) Kolmas etteheide, mis puudutab hinnangu 2 andmisel kasutatud meetodit

602 Esiteks väidab hageja, et hinnangu 2 andmisel lähtus Deloitte põhimõttest, et Banco Populari väärtust tuli hinnata, lähtudes panga likvideerimise stsenaariumist, mis eeldas määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigetes 16 ja 17 sätestatud kriteeriumide kohaldamist ning mille puhul oli

tegemist ilmse hindamisveaga ja mis oli vastuolus selle määruse artikli 20 lõikega 8. Ta leiab, et hinnangu 2 andmisel ei saanud kohaldada panga likvideerimisväärtuse kriteeriumi, milline kriteerium on asjasse puutuv hinnangu 3 puhul, mis on hinnangust 2 eraldiseisev.

603 Tuleb märkida, et see argument rajaneb hinnangu 2 andmisel kasutatud metoodika vääritimõistmisel. Nimelt koosneb hinnang 2 kahest osast, millest esimeses on antud esialgne hinnang Banco Populari väärtusele ning teises simuleeritud likvideerimisolukorda. Esimese osa eesmärk on kindlaks teha Banco Populari majanduslik väärtus ettevõtte võõrandamise vahendi rakendamise korral. Teise osa eesmärk on kindlaks teha, kas aktsionäre ja võlausaldajaid koheldaks soodsamalt, kui Banco Popular likvideeritaks Hispaania õiguse kohaselt tavalises maksejõuetusmenetluses.

604 Kriisilahendusskeemi vastuvõtmisel on kriisilahendusnõukogu arvesse võtnud hinnangu 2 esimest osa, kus on antud otseses mõttes hinnang Banco Populari varade ja kohustuste väärtusele. Seevastu hinnangu 2 teises osas – mille puhul on Deloitte küll täpsustanud, et selles etapis ei olnud tal kogu vajalikku teavet ega piisavalt aega sellise hinnangu andmiseks, mis oleks täpsem kui lihtsalt väga üldine prognoos – on esitatud esimene simulatsioon vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 9. Hinnang 3, mis on lõplik hinnang ja mille eesmärk on vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 16 kindlaks määrata, kas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud soodsamalt, kui Banco Popular oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, anti pärast kriisilahendust.

605 Likvideerimisväärtus, mille kasutamist Deloitte'i poolt hageja vaidlustab, puudutab hinnangu 2 teist osa. Esimeses osas arvestas Deloitte Banco Populari võõrandamisväärtusega.

606 Kasutatud metoodika kohta on Deloitte hinnangus 2 märkinud, et stsenaarium, mida majandusliku väärtuse kindlakstegemiseks kasutati, oli panga müümine vastavalt ettevõtte võõrandamise vahendile. Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punkti f kohaselt oli väärtuse hindamise eesmärk saada teavet selleks, et teha otsus üleantava vara, õiguste, kohustuste või omandiõiguse instrumentide kohta, ja selleks, et kriisilahendusnõukogu saaks kindlaks määrata, mida peetakse sama määruse artikli 24 lõike 2 punkti b kohaldamisel äris tavalisteks tingimusteks.

607 Deloitte on selgitanud, et „[temapoolse] majandusliku hinnangu andmise eesmärk oli hinnata väärtust, mida võib potentsiaalne omandaja avatud, õiglases ja konkurentsi tingimustes toimuvas enampakkumismenetluses panga kui terviku eest pakkuda (regulatiivsete tehniliste standardite artikli 11 kohane „võõrandamisväärtus“ […])“.

608 Regulatiivsete tehniliste standardite põhjendusest 6 tuleneb, et kriisilahendusasutuse poolt kaalutava konkreetse kriisilahenduse meetme jaoks tuleks valida kõige sobivam mõõtmisalus (hoidmis- või võõrandamisväärtus).

609 Mõõtmisaluse valimisega seoses on regulatiivsete tehniliste standardite artikli 11 lõikes 4, mis vastab delegeeritud määruse 2018/345 artikli 11 lõikele 4, sätestatud:

„Kui artikli 10 lõikes 1 osutatud kriisilahendusmeetmed eeldavad, et tegevust jätkav krediidiasutus või investeerimisühing säilitab varad ja kohustused, peab hindaja kasutama asjakohase mõõtmisalusena hoidmisväärtust. Hoidmisväärtus võib, kui pidada seda õiglaseks, usaldusväärseks ja realistlikuks, ennustada turutingimuste normaliseerumist.

Hoidmisväärtust ei kasutata mõõtmisalusena, kui varad antakse vastavalt direktiivi [2014/59] artiklile 42 üle vara valitsemise ettevõtjale või vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 40 sildasutusele, või kui vastavalt direktiivi [2014/59] artiklile 38 kasutatakse ettevõtte võõrandamise vahendit.“

610 Regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõikes 4, mis vastab delegeeritud määruse 2018/345 artikli 12 lõikele 4, on sätestatud, et „kui üksuse olukord ei võimalda tal vara hoida või tegevust jätkata või kui kriisilahendusasutus peab võõrandamist muul põhjusel vajalikuks, et saavutada kriisilahenduse eesmärgid, seotakse eeldatavad rahavood võõrandamisväärtustega, mida asjaomasel võõrandamisperioodil oodatakse“.

611 Asjaolud, mida ettevõtte võõrandamise vahendi korral võõrandamisväärtuse kindlakstegemisel arvesse võtta tuleb, on sätestatud regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõigetes 5–7, mis vastavad delegeeritud määruse 2018/345 artikli 12 lõigetele 5–7.

612 Sellest järelduvalt ei saa hageja väita, et hinnangus 2 ei olnud võõrandamisväärtus Banco Populari väärtuse hindamiseks õige metoodika.

613 Teiseks väidab hageja, et hinnangus 2 ei ole arvesse võetud Banco Populari turuväärtust enne kriisilahendust.

614 Tuleb märkida, et Banco Populari aktsia väärtus turul enne kriisilahendusotsuse vastuvõtmist ei saanud olla kriteerium, mille järgi hinnata Banco Populari võõrandamisväärtust ettevõtte võõrandamise meetme kohaldamisel.

615 Regulatiivsete tehniliste standardite artikli 2 lõikes 1 on sätestatud:

„Hindamisel kaalub hindaja eeldatavaid rahavoogusid mõjutavaid asjaolusid ning üksuse varade ja kohustuste suhtes kohaldatavat diskontomäära ning püüab õiglaselt esitada üksuse finantsseisundit, võttes arvesse tema võimalusi ja riske.“

616 Konkreetsemalt on võõrandamisväärtuse osas regulatiivsete tehniliste standardite artikli 12 lõikes 5 sätestatud:

„Hindaja määrab võõrandamisväärtuse kindlaks rahavoogude alusel, millest on maha arvatud võõrandamiskulud ja mis tahes antud garantiide eeldatav väärtus, mida üksus võib mõistlikult eeldada hetkel valitsevate turutingimuste alusel varade ja kohustuste nõuetekohase võõrandamise või üleandmise korral. Vajaduse korral, võttes arvesse kriisilahendusskeemi alusel võetavaid meetmeid, võib hindaja määrata võõrandamisväärtuse kindlaks, vähendades võimaliku kiirmüügi allahindlust kõnealuse müügi või üleandmise täheldatava turuhinna puhul. Kui varadel puudub likviidne turg, peab hindaja võõrandamisväärtuse kindlakstegemiseks arvesse võtma täheldatavaid hindu turgudel, kus sarnaste varadega kaubeldakse, või mudelarvutusi, kasutades täheldatavaid turuparameetreid, rakendades mittelikviidsuse puhul vajaduse korral diskonteerimist.“

617 Hinnangu 2 eesmärk oli kindlaks teha, kui palju oleks potentsiaalne omandaja valmis maksma Banco Populari eest kriisilahendusskeemi vastuvõtmise ajal esinenud asjaoludel. Deloitte on seejuures hinnangu 2 andmisel kasutatud metoodika kohta märkinud, et ta hindas väärtusi kategooriate kaupa, korrigeerides kasumi ja kahjumi hindamiseks iga varade ja kohustuste rühma raamatupidamisväärtusi ning tehes muid korrektsioone, mida iga omandaja väärtuse suhtes kohaldaks. Ta koostas iga varade ja kohustuste rühma kohta hinnanguvahemiku.

618 Ühelt poolt tuleb asuda seisukohale, et panga võõrandamisväärtuse kindlaksmääramise kriteeriumiks ei saanuks olla Banco Populari turuväärtus enne seda, kui ta maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks tunnistati. Nagu komisjon märgib, ei olnud turud teadlikud Banco Populari viivitamatust kriisilahendusest, kavandatavate meetmete ulatusest ega asjaolust, et ilma kriisilahenduseta oleks Banco Populari suhtes läbi viidud maksejõuetusmenetlus, mis tähendab, et selle asutuse aktsia kurss enne kriisilahendust ei vastanud tingimata selle tegelikule majanduslikule väärtusele.

619 Teiselt poolt ei andnuks Banco Populari aktsia väärtus turul piisavat teavet hinnangu andmiseks varaliikide või rühmade kaupa.

620 Vastupidi eksperdi aruandes märgitule ei saanuks neil põhjustel hinnangu 2 andmisel käsitada Banco Populari väärtuse indikaatorina tema turuväärtust.

621 Lisaks sellele on Deloitte hinnangus 2 selgitanud, miks ei ole Banco Populari turuväärtus viimase võõrandamisväärtuse hindamiseks sobiv metoodika. Eelkõige on Deloitte märkinud, et panga olukorda arvesse võttes oli aktsia hind väga kõikuv.

622 Eksperdi aruandes on selle kohta märgitud, et „sõltumata kõikumisest on kehtiv aktsia hind otsene tõend selle kohta, millist hinda on ostja valmis väikese aktsiapaki eest maksma“. Piisab aga, kui meenutada, et võõrandamisväärtus, mida Deloitte hindama pidi, puudutas kogu Banco Populari, mitte aga üksnes mõnede aktsiate omandamist.

623 Kolmandaks väidab hageja, et hinnangus 2 on ilma põhjendusteta arvesse võetud puhvreid, mis on vastuolus määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikega 10.

624 Siinkohal tuleb meenutada, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 teises lõigus on märgitud, et esimeses lõigus nimetatud väärtuse esialgne hindamine peab sisaldama täiendava kahjumi puhvrit koos asjakohaste põhjendustega.

625 Väärtuse esialgsel hindamisel täiendava kahjumi puhvri arvutamiseks ja arvesse võtmiseks kasutatav meetod on kindlaks määratud regulatiivsete tehniliste standardite artiklis 13, kus on sätestatud:

„1. Et kõrvaldada ebakindlus seoses direktiivi 2014/59/EL artikli 36 lõike 4 [punktide b–g] kohase esialgse hindamisega, peab hindaja kasutama hindamisel puhvrit, et peegeldada andmeid ja asjaolusid, mis toetavad selliste täiendavate kahjumite olemasolu, mille suurus või aeg ei ole kindel. Et vältida ebakindluse topelt arvessevõtmist, peab hindaja puhvri arvutust toetavaid eeldusi asjakohaselt selgitama ja põhjendama.

2. Selleks et määrata kindlaks puhvri suurus, peab hindaja tuvastama tegurid, mis võivad tõenäoliselt võetavate kriisilahendusmeetmete tõttu mõjutada eeldatavaid rahavoogusid.“

626 Siinkohal tuleb tähele panna, et hinnangu 2 kaaskirjas on Deloitte sõnaselgelt märkinud, see hinnang sisaldab täiendava kahjumi puhvrit vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõikele 9 ning et ta kohaldas regulatiivseid tehnilisi standardeid, kus on sätestatud, et hinnang peab täiendava kahjumi puhvrit sisaldama. Deloitte on maininud, et täiendava kahjumi puhver on hinnangu 2 lahutamatu osa ning üksikasjad on esitatud hinnangut 2 käsitlevas aruandes ja selle lisas.

627 Puhvri põhjenduste osas tuleb niisiis märkida, et hinnangus 2 on Deloitte iga varaliigi puhul esitanud selgitused erinevate asjaolude kohta, mis võivad täiendava kahjumi kaasa tuua, ning maininud nende hindamist puudutavad ebakindlad asjaolud. Seega on Deloitte põhjendanud täiendava kahjumi puhvri lisamist vastavalt regulatiivsete tehniliste standardite nõuetele.

628 Tuleb märkida, et hageja ei esita ühtki argumenti nende hinnangus 2 sisalduvate selgituste vaidlustamiseks. Eksperdi aruandes piirdub ekspert üksnes väitega, et Deloitte ei ole täiendava kahjumi puhvri suurust välja arvutanud, selgitanud ega põhjendanud.

629 Seetõttu tuleb kolmas etteheide tagasi lükata.

4) Neljas etteheide, mis puudutab vastuolu hinnanguga 1

630 Hageja leiab, et hinnang 2 on vastuolus asjaoluga, et hinnangus 1 ja Banco Populari maksejõuetust või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämist käsitlevas EKP hinnangus peeti Banco Populari maksevõimeliseks, ning asjaoluga, et Hispaania Pank tunnistas 5. juunil 2017 Banco Populari maksevõimeliseks.

631 Tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktile a kinnitas kriisilahendusnõukogu 5. juunil 2017 hinnangu 1, mille eesmärk oli saada teavet selleks, et teha kindlaks, kas kriisilahenduse eeltingimused või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused on täidetud. Eelkõige märkis kriisilahendusnõukogu, et hinnangu 1 eesmärk oli aidata kindlaks teha, kas Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a tähenduses.

632 Euroopa Pangandusjärelevalve tehnilised standardid, mis võeti vastu 23. mail 2017, ei olnud tõepoolest siduvad, ent olid hinnangu 2 andmise ajal kättesaadavad. Hinnangus 2 on Deloitte sõnaselgelt märkinud, et tegutses Euroopa Pangandusjärelevalve tehniliste standardite nõuetest lähtudes.

633 Euroopa Pangandusjärelevalve tehniliste standardite sissejuhatavas kokkuvõttes on täpsustatud vajadust eristada kahte liiki enne kriisilahendust läbi viidavaid hindamisi ehk hinnangu 1 andmist, mis viiakse läbi vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõike 4 punktile a, mis vastab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktile a, ning hinnangu 2 andmist, mis viiakse läbi vastavalt direktiivi 2014/59 artikli 36 lõike 4 punktidele b–g, mis vastab määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktidele b–g.

634 Regulatiivsete tehniliste standardite põhjenduses 1, mida on korratud delegeeritud määruse 2018/345 põhjenduses 1, on juhitud tähelepanu vajadusele vahet teha ühelt poolt esmasel hindamisel, mille käigus hinnatakse, kas kriisilahenduse eeltingimused või kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimise tingimused on täidetud, ja teiselt poolt hilisemal hindamisel, mille alusel otsustatakse kriisilahenduse ühe või mitme vahendi kasutamise üle. Regulatiivsetes tehnilistes standardites on hinnangu 1 ja hinnangu 2 andmiseks ette nähtud erinevad kriteeriumid.

635 Lisaks sellele tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 teise lõigu kohaselt hindab selle tingimuse täitmist EKP või kriisilahendusnõukogu.

636 Mis puudutab hageja argumenti, mille kohaselt on hinnangu 1 ja hinnangu 2 järeldused vastuolus, siis piisab, kui tõdeda, et see argument on tulemusetu.

637 Nimelt 5. juunil 2017 kinnitatud hinnang 1, mille eesmärk oli kindlaks teha, kas Banco Popular on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, et tuvastada, kas kriisilahenduse eeltingimused või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise tingimused on täidetud, ei olnud enam ajakohane pärast seda, kui EKP oli 6. juunil 2017 andnud oma hinnangu Banco Populari maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kohta.

638 Hinnangus 1 märkis kriisilahendusnõukogu tõepoolest, et hindamisel aluseks võetud päeval ehk 31. märtsil 2017 oli Banco Popular maksevõimeline. Tuleb aga ühelt poolt meenutada, et tuginedes asjaolule, et alates 2017. aasta aprillist ja maist oli Banco Popularist hoiuseid suures mahus välja võetud, ning asjaolule, et viimane ei olnud võimeline uut likviidset vara hankima, asus EKP 6. juunil 2017 seisukohale, et Banco Popular on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks. Teiselt poolt tugines EKP järeldus asjaolule, et Banco Popular ei olnud määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 4 punkti c tähenduses võimeline tähtajaks tasuma oma võlgu ja täitma muid kohustusi, mitte aga asjaolule, et Banco Popular oleks olnud bilansi mõttes maksevõimetu. Hinnangu 1 järeldused ei olnud kriisilahenduse kuupäeval seega enam asjakohased.

639 Lisaks tuleb märkida, et hinnangu 1 ja hinnangu 2 erinevad järeldused on selgitatavad sellega, et erinevate eesmärkide tõttu lähtuti nende andmisel erinevatest Euroopa Pangandusjärelevalve tehnilistes standardites määratletud hindamiskriteeriumidest. Euroopa Pangandusjärelevalve tehniliste standardite kohaselt on hinnangu 1 andmise eesmärk peamiselt kindlaks teha, kas ettevõtja varade koguväärtus on suurem tema kohustuste omast, ehk teisisõnu, kas ettevõtja on bilansi kohaselt maksevõimeline, samas kui hinnangu 2 aluseks on ettevõtja majanduslik, mitte raamatupidamislik väärtus.

640 Viimaks, kuivõrd hinnangus 2 tuli arvesse võtta Banco Populari majanduslikku, mitte raamatupidamisväärtust, siis ei saa hageja väita, et hinnangu 2 järeldus on vastuolus hinnangus 1, EKP hinnangus või Hispaania Panga hinnangus sedastatuga, et Banco Popular oli maksevõimeline.

641 Seega tuleb neljas etteheide tagasi lükata.

5) Viies etteheide, mis puudutab ilmsete hindamisvigade esinemist

642 Hageja väidab, et eksperdi aruande kohaselt sisaldab hinnang 2 ilmseid hindamisvigu.

643 Kõigepealt tuleb märkida, et hageja väidab, et eksperdi aruande kohaselt on hinnangus 2 väärtust alahinnatud, kuna hindamisel ei ole arvesse võetud turu andmeid ega andmeid audiitoritelt, kellel oli Banco Populari hindamiseks piisavalt aega.

644 Turuväärtuse osas tuleb viidata eespool punktides 614–621 sisalduvale analüüsile. Audiitorite andmete osas tuleb märkida, et nende audiitorite poolt Banco Populari varadele antud hinnang vastab raamatupidamisväärtusele. Need andmed ei oleks seega võrreldavad varade majandusliku väärtust puuduvate andmetega, millest pidi Banco Populari võõrandamisväärtuse kindlaksmääramisel lähtuma Deloitte.

645 Esiteks, mis puudutab laenusid ja nõudeid, siis väidab hageja eksperdi aruandele tuginedes, et nende väärtusele antud hinnang ei ole realistlik, kuna see on vastuolus järelevalveasutuse poolt heaks kiidetud kattemäärade ning hinnanguga 1, kus laenuportfelli raamatupidamisväärtust ei vähendatud.

646 Piisab, kui meenutada, et eespool punktist 644 ja neljandat etteheidet puudutavast analüüsist tuleneb, et kuivõrd järelevalveorgani ja hinnangu 1 andmed võtavad arvesse üksnes Banco Populari varade raamatupidamisväärtust, ei ole need hinnanguga 2 võrdlemiseks asjakohased.

647 Lisaks sellele tuleb märkida, et laenud ja nõuded kuuluvad nende elementide hulka, mille osas valitseb suur ebakindlus ja millele peab hindaja eriti keskenduma vastavalt regulatiivsete tehniliste standardite artikli 8 punktile a, kus on sätestatud:

„laenud või laenuportfellid, eeldatavad rahavood, mis sõltuvad vastaspoole võimest, soovist või kavatsusest täita oma kohustust, kui kõnealused ootused on ajendatud eeldustest, mis on seotud maksevõlgnevuse määrade, makseviivituse tõenäosuste, makseviivitusest tingitud kahjumäära või instrumendi tunnustega, eriti kui neid toetab laenuportfelli kahjumuster“.

648 Pealegi on Deloitte hinnangu 2 lisa lehekülgedel 4–11 selgitanud, milliseid kohandusi ta laenude ja nõuete väärtuse hindamisel eelkõige tagasi maksmata jätmise riskist lähtudes tegi. Hageja ei ole neid kohandusi ühegi argumendiga vaidlustanud.

649 Teiseks väidab hageja eksperdi aruandele tuginedes kinnisvara kohta, et selle väärtust on hinnangus 2 põhjendamatult vähendatud, kuna seal ei ole arvesse võetud hinnanguid, mille olid neile varadele antud Hispaania Panga määratud eksperdid. Hinnangus 2 eiratakse väärtust, mille olid neile varadele omistanud Banco Populari audiitorid, ning Hispaania Panga poolt nende väärtuse hindamiseks antud soovitusi.

650 See argument tuleb tagasi lükata, kuna see tugineb võrdlusele audiitorite poolt antud hinnangutega, mis ei ole asjasse puutuvad.

651 Lisaks sellele tuleb märkida, et see argument ei ole piisavalt selge, et mõista selle ulatust. Eelkõige ei ole hageja täpsustanud, milliseid Hispaania Panga määratud eksperte või Hispaania Panga soovitusi Deloitte eiras.

652 Igal juhul ilmneb eksperdi aruandest, et „Hispaania Panga soovituste“ all on silmas peetud viimase ringkirja 4/2016. Ekspert märgib, et arestitud kinnisvara väärtuse hindamisel kasutas Deloitte kohanduste tegemiseks 27. märtsi 2003. aasta standardit ECO/805/2003, millega kehtestatakse teatud finantseesmärkidel kinnisvara ja mõnede õiguste väärtuse hindamise standardid (Orden ECO/805/2003, sobre normas de valoración de bienes inmuebles y de determinados derechos para ciertas finalidades financieras (*BOE* nr 85, 9.4.2003, lk 13678)), mille tulemusel kujunes väärtus madalamaks, kui see oleks olnud ringkirjast 4/2016 lähtumise korral. Siinkohal piisab, kui tõdeda, et ekspert ei vaidlusta standardi ECO/805/2003 kohaldatavust.

653 Lisaks sellele leidis Deloitte hinnangut 2 käsitlevas aruandes, et arestitud kinnisvarale õiglase hinnangu andmine eeldab Banco Populari esitatud hinnangute korrigeerimist 42–47% võrra. Hinnangu 2 lisas on Deloitte märkinud, et enamik ilmnenud ebakõladest oli tingitud sellest, et piisavalt ei olnud arvestatud standardiga ECO/805/2003, millega on kehtestatud Hispaania pangandussektoris kinnisvara väärtuse hindamist puudutavad kohustuslikud eeskirjad. Eelkõige märgib Deloitte, et need ebakõlad puudutavad hinnanguid linnastumist ja ehitustööde edenemisjärku puudutavatele ootustele.

654 Eksperdi aruandes ei ole ekspert esitanud ühtki argumenti, millega ta selle Deloitte'i poolt hinnangu 2 koostamisel antud hinnangu kahtluse alla seaks. Ta on üksnes maininud, et ka Hispaania Panga poolt nimetatud eksperdid olid pädevad Banco Populari kinnisvara väärtust hindama.

655 Sellest järeldub, et Deloitte on selgitanud, millist meetodit ta hinnangu 2 andmisel Banco Populari kinnisvara väärtuse hindamiseks kasutas, ning põhjendanud, miks arestitud kinnisvara väärtusele antud hinnang Banco Populari poolt antust erines.

656 Kolmandaks, mis puudutab edasilükkunud tulumaksu vara, siis leiab hageja, et selle väärtust on Deloitte hinnanud ilma selleks vajalike dokumentideta ning et selline väärtusele antud hinnang on vastuolus hinnanguga 1.

657 Piisab, kui meenutada, et neljandat etteheidet puudutavast analüüsist tuleneb, et hageja argument, mis puudutab vastuolu hinnanguga 1, on tulemusetu.

658 Mis puudutab edasilükkunud tulumaksu vara, siis on Deloitte hinnangu 2 lisas ära märkinud, et sellekohane hinnang on ebakindel, mis on tingitud ajast ja kättesaadavatest dokumentidest ning mis on lahutamatult seotud ka nende varade olemusega. Seejuures on Deloitte selgitanud, millist meetodit ta edasilükkunud tulumaksu vara hindamisel kasutas ning milliste hüpoteesidega arvestas.

659 Hinnangu 2 aruandes on Deloitte näiteks märkinud, et hinnang mittekaitstud edasilükkunud tulumaksu varade väärtusele sõltub ostja eeldatavast maksustatavast tulust (äriplaan) ning juba olemasolevate tagastamisele kuuluvate maksusummade suurusest. Hinnangu 2 lisas on ta eelkõige selgitanud, et hinnang mittekaitstud edasilükkunud tulumaksu varade väärtusele sõltub omandajast ja eelkõige sellest, kas tegemist on Hispaania või välismaa ettevõtjaga, ning et juhul, kui omandajaks on mõni Hispaania pank, sõltub nende sissenõutavus ja bilansis kajastamine Banco Populari ja omandaja äriplaanidest. Hinnangu aruandes on mainitud, et neid erinevaid hüpoteese on Deloitte'i antud hinnangus arvesse võetud.

660 Viimaks tuleb meenutada, et ebakindluse esinemine on igasuguse määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 10 alusel läbi viidud väärtuse esialgse hindamise lahutamatu osa.

661 Hageja ei ole aga esitanud ühtki argumenti, seadmaks kahtluse alla metoodikat, mida Deloitte on edasilükkunud tulumaksu varade väärtuse hindamisel kasutanud ning hinnangu 2 lisa lehekülgedel 27–33 selgitanud.

662 Neljandaks, mis puudutab õiguslike riskide katmiseks vajalikke reserve, siis viitab hageja eksperdi aruandele, mille kohaselt on hinnangus 2 neid reserve põhjendamatult suurendatud.

663 Piisab, kui tõdeda, et eksperdi aruandes on üksnes võrreldud Deloitte'i poolt õiguslike riskide väärtusele antud hinnangut Banco Populari auditiaruandes esitatuga.

664 Need hinnangud ei saa aga kahtluse alla seada Deloitte'i tehtud kohandusi, mille aluseks olid tema enda kogemus ja sektori tendentsid, millest lähtusid erinevad hinnangu 2 lisa lehekülgedel 34–38 selgitatud hüpoteesid.

665 Lisaks sellele leiab hageja, et hinnangus 2 ei ole arvesse võetud märkimisväärset sünergilist mõju, mida Banco Popular Banco Santanderile annab ning mida tõendab Banco Santanderi aktsiate börsihinna oluline tõus 7. juunil 2017 ja sellele järgneval kahel päeval.

666 Siinkohal piisab, kui märkida, et hinnangu 2 eesmärk oli kindlaks teha Banco Populari võõrandamisväärtus mis tahes potentsiaalse omandaja jaoks. Niisiis ei saanud Deloitte teises hinnangus arvesse võtta sünergilist mõju teatud omandaja jaoks, kellest ta teadlik ei olnud. Seetõttu ei ole asjasse puutuv see, milline väärtus omistati Banco Santanderi raamatupidamises Banco Populari varadele ja kohustustele pärast viimase ülevõtmist.

667 Seega ei ole hageja tõendanud hinnangu 2 andmisel ilmsete hindamisvigade tegemist ning viies etteheide tuleb tagasi lükata.

668 Kõigest eeltoodust tuleneb, et üheksanda väite teine osa ja üheksas väide tervikuna tuleb tagasi lükata.

10. Kümnes väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 14, hoolsuskohustuse ja ELTL artikli 296 rikkumist

669 Hageja väidab, et kriisilahendusskeemiga on kriisilahendusnõukogu rikkunud määruse nr 806/2014 artiklit 14, oma hoolsuskohustust ning ELTL artiklit 296, kuna ta ei ole aktsiate allahindamise ning ettevõtte võõrandamise otsustamisel käsitlenud küsimust, kas olnuks võimalik võtta muid meetmeid, mille korral oleks aktsionäride vara väärtuse vähenemine olnud väiksem.

670 Esiteks leiab hageja, et kriisilahendusskeemi põhjendustest ei nähtu, et kriisilahendusnõukogu oleks enne Banco Populari kapitaliinstrumentide allahindamise ja ettevõtte võõrandamise läbiviimist hinnanud muid ja aktsionäride õigusi vähem piiravaid lahendusi. Kriisilahendusnõukogu ei ole põhjendanud, kas muud lahendused oleksid võimaldanud aktsionäride jaoks vältida väärtuse hävitamist vastavalt määruse nr 806/2014 artiklile 14.

671 Tuleb märkida, et hageja argumendid tuginevad eespool punktis 521 tsiteeritud määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 teise lõigu ekslikule tõlgendusele.

672 Sellest sättest tuleneb, et määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 esimeses lõigus nimetatud kriisilahenduse eesmärgid tuleb võimaluse korral saavutada sellise kriisilahenduse meetmega, mille korral hävitatakse väärtust kõige vähem. Nagu selles sättes aga täpsustatud, ei saa kriisilahendust pidada ebaproportsionaalseks juhul, kui valitud kriisilahenduse meetmega kaasnev väärtuse hävitamine on nende eesmärkide saavutamiseks vajalik ja seega avalikes huvides.

673 Pealegi, nagu komisjon rõhutab, ei peeta väärtuse hävitamise puhul määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 teise lõigu tähenduses silmas üksnes aktsionäride ja ettevõtja kapitaliinstrumentide omanike varalisi huve, vaid ka hoiustajate, töötajate ja teiste võlausaldajate omi.

674 Vastupidi hageja väidetule ei nõua see säte kriisilahenduse meetme proportsionaalsuse hindamist aktsionäride omandiõigusele kaasnevate piirangute seisukohast.

675 Tuleb meenutada, et kriisilahendusskeemi artiklis 5.2 on kriisilahendusnõukogu märkinud, et ettevõtte võõrandamise vahend on sobiv, vajalik ja proportsionaalne, et saavutada määruse nr 806/2014 artikli 14 lõikes 2 nimetatud kriisilahenduse eesmärgid, ehk peamiselt selleks, et tagada kriitiliste funktsioonide jätkuvus ja finantsstabiilsus. Eespool punktis 339 mainitud kriisilahendusskeemi artiklis 5.3 on kriisilahendusnõukogu selgitanud, miks ei olnud teised määruses nr 806/2014 sätestatud kriisilahendusvahendid sobivad ega võimaldanud samavõrra saavutada kriisilahenduse eesmärke.

676 Seega on kriisilahendusnõukogu ära näidanud, millistel põhjustel ei oleks määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud eesmärkide saavutamine olnud võimalik teiste kriisilahendusvahenditega, nagu varade eraldamine, mis hageja hinnangul oleks aktsionäride jaoks väärtuse hävitamist vältinud.

677 Kuna kriisilahendusnõukogu on põhjendanud, et ettevõtte võõrandamise vahend oli nende eesmärkide saavutamiseks vajalik, siis vastupidi hageja väidetule ei olnud tal vaja ära näidata seda, kas teised lahendused oleksid lubanud vältida väärtuse hävitamist määruse nr 806/2014 artikli 14 lõike 2 teise lõigu tähenduses.

678 Lisaks sellele tuleb märkida, et kriisilahendusskeemi artiklis 4.5 on kriisilahendusnõukogu asunud seisukohale, et kriisilahendus aitab ka väärtuse hävitamist võimalikult palju vähendada, võttes arvesse, et Banco Populari likvideerimisega oleks võlausaldajatele kaasnenud suurem kahju kui kriisilahenduse korral. Samuti on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi artiklis 4.6 leidnud, et kriisilahenduse meetme vastuvõtmisega kaasnevaid negatiivseid tagajärgi ja kulusid, eelkõige aktsionäridele ja allutatud võlausaldajatele tekkivat kahju, tasakaalustavad sellest tulenevad eelised ehk kriitiliste funktsioonide säilimine, väiksem negatiivne mõju majandusele ja finantsstabiilsusele ning teistele võlausaldajatele tekkida võiva kahju vältimine.

679 Sellest tuleneb, et vastupidi hageja väidetule on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemis võtnud arvesse väärtuse hävitamist, mis ettevõtte võõrandamise vahendiga Banco Populari aktsionäride jaoks kaasneda võib.

680 Teiseks leiab hageja, et kriisilahendusnõukogu ei ole hinnanud seda, kas likviidsusprobleemide lahendamiseks ja turu usalduse taastamiseks oleks sobinud varade eraldamise vahend koos kriisilahendusfondi laenuga ning ületanud seega oma kaalutlusõiguse piire. Hageja leiab, et hagiavalduse lisas sisalduva ja eespool punktis 482 mainitud eksperdi aruande kohaselt oli varade eraldamine koos muude likviidsete vahendite kaasamisele suunatud meetmetega põhimõtteliselt teostatav ning oleks võimaldanud vältida aktsionäride jaoks määruse nr 806/2014 artikliga 14 vastuolus olevat väärtuse hävitamist.

681 Kõigepealt tuleb meenutada, et eespool punktis 339 mainitud kriisilahendusskeemi artiklis 5.3 leidis kriisilahendusnõukogu, et varade eraldamise vahend, olgu siis koos kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi või koos sildasutuse vahendiga, ei võimaldanuks kriisilahenduse eesmärkide saavutamist samavõrra kui ettevõtte võõrandamise vahend.

682 Pealegi ei ole hageja esitanud ühtki argumenti, mis saaks kinnitada, et tema osutatud lahendus ehk varade eraldamine koos likviidsete vahendite kaasamisega oleks tegelikult olnud mõeldav, võttes arvesse Banco Populari likviidsusolukorda ning seda, kui kiiresti tuli kriisilahendusskeem vastu võtta, või et see lahendus oleks saanud anda võimaluse Banco Populari elujõulisuse taastamiseks pikaajaliselt.

683 Hagiavalduses viitab hageja üksnes hagiavalduse lisaks oleva eksperdi aruande osale „Otsuse tegemisel ei ole piisavalt arvestatud alternatiivsete kriisilahendusvahenditega“. Piisab aga, kui tõdeda, et selles aruandes, mis on 16. septembril 2017 koostatud 2017. aasta juulis avaldatud kriisilahendusskeemi versiooni alusel, tunnistavad eksperdid, et nende analüüsis on mitmeid lünkasid tulenevalt sellest, et neile kättesaadav kriisilahendusskeemi versioon oli tsenseeritud ning nad ei olnud teadlikud Banco Populari likviidsusprobleemide ulatusest. Nad märgivad, et Banco Popular oli maksevõimeline, ning lähtuvad mitmest teatud varade müüki puudutavast puhtalt teoreetilisest hüpoteesist. Seevastu ei sisalda see aruanne mingisugust analüüsi

kinnitamaks, et mõni ettevõtte võõrandamise meetmega võrreldes alternatiivne lahendus olnuks Banco Populari likviidsuspositsiooni halvenemist ja kiireloomulisust silmas pidades praktiliselt teostatav. See aruanne ei tõenda, et kriisilahenduse kuupäeval esinenud asjaoludel oleks selline varade müümine olnud kindlalt teostatav.

684 Nagu kriisilahendusnõukogu märgib, ei ole hageja piisavalt selgitanud, kuidas oleks alternatiivne lahendus olnud samavõrra tõhus, õiguslikult teostatav ja vähem kulukas kui varade müük ettevõtte võõrandamise vahendit kasutades. Siinkohal tuleb märkida, et 16. septembri 2017. aasta eksperdi aruande koostanud eksperdid koostasid ka repliigile lisatud ja eespool punktis 483 mainitud eksperdi aruande, kus nad möönavad, et kättesaadava teabe puudumise tõttu ei olnud neil võimalik oma esimeses aruandes detailsemalt selgitada, kuidas see alternatiivne lahendus oleks saanud toimida.

685 Lisaks sellele ei ole hagiavaldusele lisatud eksperdi aruandes arvestatud määruse nr 806/2014 artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärkidega ning seega ei tõenda see, et mõne muu kriisilahendusvahendi, näiteks varade eraldamise kasutamine oleks võimaldanud need eesmärgid saavutada samavõrra tõhusalt kui ettevõtte võõrandamise vahend.

686 Viimaks, nagu komisjon ja kriisilahendusnõukogu rõhutavad, nõuab varade eraldamise vahendi rakendamine aega, ent kriisilahenduse kuupäeval selleks vajalikku aega ei olnud.

687 Sellega seoses leiab hageja repliigis, et kriisilahendusnõukogu oleks varade eraldamise saanud läbi viia kiirkorras. Seejuures viitab ta repliigile lisatud eksperdi aruande 8. jaole. Piisab aga, kui märkida, et selles repliigile lisatud eksperdi aruandes on üksnes märgitud, et selle läbiviimisega seotud põhitegevused oleks olnud võimalik teostada komisjoni mainitud kuuest kuni üheksast kuust oluliselt lühema perioodi jooksul. Need asjaolud ei tõenda, et varade eraldamise vahend oli tegelikult realiseeritav sellises kiireloomulist lahendust vajavas olukorras, milles oli Banco Popular.

688 Hageja väidab ka, et varade eraldamist oleks saanud kohaldada kiiresti, kui 2016. aasta kriisilahenduskava oleks olnud korralikult ette valmistatud.

689 Komisjoni eeskujul tuleb asuda seisukohale, et see argument ei ole asjasse puutuv, kuna 2016. aasta kriisilahenduskava ei saanud puudutada likviidsuskriisi, millesse Banco Popular sattus 2017. aasta aprillis.

690 Sellega seoses on määruse nr 806/2014 artikli 23 kolmandas lõigus sätestatud, et „[k]riisilahendusskeemi vastuvõtmisel võtavad kriisilahendusnõukogu, nõukogu ja komisjon arvesse ja järgivad artiklis 8 osutatud kriisilahenduse kava, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusnõukogu leiab juhtumi asjaolusid arvestades, et kriisilahenduse eesmärke on võimalik tulemuslikumalt saavutada meetmetega, mida kriisilahenduse kavas ei ole ette nähtud“.

691 Käesoleval juhul on kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi põhjendustes 44–46 selgitanud, mis põhjustel 2016. aasta kriisilahenduskavas ette nähtud kriisilahendusvahend kriisilahenduse kuupäeval valitsenud olukorras sobiv ei olnud. Ta on märkinud, et 2016. aasta kriisilahenduskava aluseks oli hüpotees, et Banco Populari maksejõuetus on seotud tema kapitalipositsiooni halvenemisega. Kuivõrd Banco Populari maksejõuetus tulenes likviidsuspositsiooni halvenemisest, ei olnud kriisilahendusnõukogu märgitu kohaselt tagatud, et selles kavas ette nähtud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahend võimaldanuks kohe ja tõhusalt Banco Populari likviidsuskriisi lahendada.

692 Sellest järeldub, et 2016. aasta kriisilahenduskava võimalikud puudused ei saaks kaasa tuua vaidlustatud otsuste tühistamist ning hageja sellekohased argumendid on tulemusetud. Eelkõige ei ole asjasse puutuv hageja mainitud kontrollikoja eriaruanne nr 23/2017 „[Kriisilahendusnõukogu:] keeruka pangandusliiduga seotud töö on alanud, kuid pikk tee on veel ees“.

693 Kolmandaks leiab hageja, et kriisilahendusnõukogu on rikkunud hoolsuskohustust ja hea halduse põhimõtet, jättes hindamata võimalikud lahendused, mida pakub Banco Populari likviidsusprobleemide lahendamiseks määruse nr 806/2014 artikkel 76 ehk kriisilahendusfondist laenu andmine.

694 Siinkohal piisab, kui tõdeda, et määruse nr 806/2014 artikli 76 lõike 1 punkti b kohaselt võib kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi raames kriisilahendusvahendeid kohaldades kasutada fondi üksnes kriisilahendusvahendite tulemusliku kohaldamise tagamiseks vajalikus ulatuses eelkõige kriisilahendusmenetluses olevale ettevõtjale laenu andmiseks. Sellest tuleneb selgelt, et tegemist on võimalusega, mida saab kasutada üksnes kriisilahenduse meetme raames ning mis ei kujuta endast ühelgi juhul selle alternatiivi. Nagu kriisilahendusnõukogu märgib, ei või kriisilahendusfondi kasutada eraldiseisvalt ettevõtja likviidsusprobleemide lahendamiseks.

695 Neljandaks leiab hageja teise võimalusena, et kriisilahendusnõukogu oleks saanud kasutada muid direktiivis 2014/59 sätestatud meetmeid. Kriisilahendusnõukogu rikkus hoolsuskohustust ja ületas oma kaalutlusõiguse piire, jättes hindamata võimaluse mõelda välja mõni *ad-hoc* -kriisilahendusvahend, võttes arvesse, et määrus nr 806/2014 ei ole mõeldud likviidsusprobleemide lahendamiseks.

696 Piisab, kui kriisilahendusnõukogu eeskujul märkida, et tema saab kasutada üksnes määruse nr 806/2014 artikli 22 lõikes 2 nimetatud kriisilahendusvahendeid.

697 Seetõttu tuleb kümnes väide tagasi lükata.

11. Üheteistkümnes väide, mis puudutab seda, et rikutud on määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 14 koosmõjus selle määruse artikli 20 lõigetega 11 ja 15 ning olulisi vorminõudeid

698 Selles uues väites, mis on esitatud repliigis, osutab hageja sellele, et menetlust korraldavale meetmele 30. juulil 2018 esitatud vastuses on kriisilahendusnõukogu viidanud sellele, et lõplikku järelhindamist ta läbi ei vii, ning hageja leiab, et kriisilahendusskeem on vastuolus määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigetega 11, 14 ja 15. Kriisilahendusskeem on vastu võetud ilma selliste sätete ja mehhanismideta, mis on vajalikud selleks, et määruse nr 806/2014 artiklis 20 nimetatud väärtuse hindamise aluseks oleks võimalikult täielik ja ajakohane teave Banco Populari varade ja kohustuste kohta.

699 Hageja leiab, et see uus väide on kodukorra artikli 84 kohaselt vastuvõetav, kuna see tugineb asjaolule, mis tuli ilmsiks menetluse käigus, ehk sellele, et kriisilahendusnõukogu avaldas 30. juuli 2018. aasta vastuses menetlust korraldavale meetmele, et ta lõplikku järelhindamist läbi ei vii.

700 Komisjon leiab, et see uus väide on vastuvõetamatu ning igal juhul põhjendamatu, kuna hageja tugineb asjaolule, mis on kriisilahendusskeemi vastuvõtmisega võrreldes hilisem ega saa selle õiguspärasust mõjutada. Kriisilahendusnõukogu ja Banco Santander leiavad samuti, et selles väites viidatakse kriisilahendusnõukogu poolt pärast kriisilahendusskeemi vastuvõtmist tehtud otsusele ning see ei saa kriisilahendusskeemi õiguspärasust mõjutada.

701 Piisab, kui märkida, et eespool punktides 596–599 esitatutega samadel põhjustel ei saa lõpliku järelhindamise läbiviimine või läbi viimata jätmine, mis on kriisilahendusskeemi vastuvõtmisega võrreldes ilmselgelt hilisem, mõjutada vaidlustatud otsuste kehtivust.

702 Peale selle on hageja Banco Santanderi menetlusse astuja seisukoha kohta esitatud märkustes selgitanud, et see uus väide ei tugine lõpliku järelhindamise puudumisele, vaid sellega soovitakse väita, et kriisilahendusskeem oli juba vastuvõtmisest alates õigusvastane, kuna puudusid määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 14 sätestatud tagatised.

703 Piisab, kui märkida, et selle selgitusega lükkab hageja ümber põhjendused, millega ta põhjendas selle uue väite esitamist repliigis.

704 Seetõttu tuleb üheteistkümnes väide tagasi lükata.

12. Kaheteistkümnes väide, mis puudutab seda, et rikutud on määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 1 koosmõjus selle määruse artikli 20 lõigetega 3 ja 5

705 Selle uue väitega, mille hageja esitas repliigis pärast seda, kui sai võimaluse tutvuda hinnangu 2 nende versioonidega, mis avaldati 2018. aasta veebruaris ja oktoobris, leiab ta, et kriisilahendusskeem, mille lahutamatuks osaks on hinnang 2, on vastuolus määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigetega 1 ja 5.

706 Esiteks leiab hageja, et hinnangus 2 on käsitletud ainult ühte kriisilahendusvahendit ehk ettevõtte võõrandamist, mis on vastuolus määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikega 1, mille kohaselt tuleb esialgne väärtuse hindamine läbi viia enne kriisilahenduse meetme üle otsustamist. Esialgse väärtuse hindamise läbiviimine pärast kasutatava kriisilahenduse meetme valimist on selle sättega vastuolus. Teiseks on kriisilahendusskeem vastuolus määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikega 1, kuna hinnangut 2 ei ole andnud sõltumatu isik. Hageja leiab, et Deloitte töötas kriisilahendusnõukogu juhistest lähtudes ega saanud kujundada iseenda arvamust, kuna kriisilahendusnõukogu oli talle ette kirjutanud, et keskenduda tuleb ettevõtte võõrandamise vahendile, ning et ühe osa esialgsest väärtuse hindamisest oli läbi viinud ehk hinnangu 1 andnud kriisilahendusnõukogu ise. Kolmandaks, kuna kriisilahendusvahend oli varem valitud, ei saanud hinnangu 2 andmine täita määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 5 sätestatud eesmärki anda kriisilahendusnõukogule teavet selle kohta, millist kriisilahendusvahendit kasutada.

707 Komisjon väidab, et see uus väide on vastuvõetamatu.

708 Kodukorra artikli 84 lõike 1 kohaselt on menetluse käigus uute väidete esitamine keelatud, välja arvatud juhul, kui need tuginevad faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus.

709 Tuleb sedastada, et kõik selles uues väites esitatud hageja argumendid tuginevad sisuliselt asjaolule, et hinnangus 2 käsitleti ainult ühte kriisilahendusvahendit ehk ettevõtte võõrandamist.

710 Hagiavaldusele lisatud kriisilahendusskeemi versiooni põhjenduses 42 on seejuures märgitud:

„Asjaga seotud asjaolude kiireloomulisust arvesse võttes viis Deloitte läbi esialgse väärtuse hindamise vastavalt määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikele 10. Selle esialgse väärtuse hindamise eesmärgid olid järgmised:

[…]

c) koguda andmed, mis võimaldavad otsustada, millised aktsiad ja omandiõiguse instrumendid tuleb üle anda ning mis võimaldavad kriisilahendusnõukogul kindlaks teha, millised on ettevõtte võõrandamise vahendi kasutamise korral äris tavalised tingimused.“

711 Sellest ilmneb, et teave selle kohta, et Deloitte viis esialgse väärtuse hindamise läbi eesmärgiga hinnata ettevõtte võõrandamise vahendi kasutamise tingimusi, sisaldus hagejale juba hagi esitamise ajal kättesaadavas kriisilahendusskeemis.

712 Hageja ei ole esile toonud ühtki uut asjaolu, mis oleks talle teatavaks saanud seetõttu, et tal tekkis võimalus tutvuda hinnangu 2 vähem konfidentsiaalse versiooniga, mis avaldati kriisilahendusnõukogu veebisaidil 2018. aasta veebruaris ja oktoobris ning millega saaks olla põhjendatav selle väite esitamine alles repliigis. Põhjendamaks seda, et see uus väide on kodukorra artikli 84 kohaselt vastuvõetav, ei saa hageja seega tugineda asjaolule, et ta sai hinnangu 2 sisuga tutvuda alles kohtumenetluse ajal.

713 Seetõttu tuleb kaheteistkümnes väide vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

714 Igal juhul tuleb sedastada, et hageja argumendid ei ole põhjendatud.

715 Esiteks, vastupidi hageja väidetule ei tulene eespool punktis 15 osundatud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikest 1, et väärtuse hindamist ei tohi läbi viia mõnda konkreetset kriisilahendusvahendit silmas pidades. Niisiis leiab hageja ekslikult, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikega 1 on vastuolus see, et hinnangus 2 käsitleti üksnes ettevõtte võõrandamise vahendit.

716 Teiseks tuleb märkida, et määruse nr 806/2014 artikli 20 lõikes 5 on väärtuse hindamise eesmärgid määratletud lähtuvalt kohaldatavast kriisilahendusvahendist. Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punktis f on määratletud väärtuse hindamise eesmärgid ettevõtte võõrandamise vahendi kohaldamise korral, mis erinevad sama määruse artikli 20 lõike 5 punktides d ja e sätestatud eesmärkidest, mis puudutavad olukordi, kus kohaldatakse vastavalt kas kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, sildasutuse vahendit või varade eraldamise vahendit.

717 Lisaks sellele tuleb määruse nr 806/2014 artikli 20 lõike 5 punkti b, kus on sätestatud, et kui kriisilahenduse eeltingimused on täidetud, on väärtuse hindamise eesmärk saada teavet selleks, et teha otsus ettevõtja suhtes võetava sobiva kriisilahenduse meetme kohta, tõlgendada nii, et väärtuse hindamine peab andma kriisilahendusnõukogule tehnilised ja majanduslikud andmed, mis võimaldavad tal rakendada tema poolt valitud kriisilahendusvahendit.

718 Määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 5 ei saa tõlgendada nii, et see paneb hindajale kohustuse arvestada väärtuse hindamisel kõigi potentsiaalselt mõeldavate kriisilahendusvahenditega. Seega leiab hageja ekslikult, et selle sättega on vastuolus see, et hinnangu 2 andmisel peeti silmas üksnes ettevõtte võõrandamise vahendit, mida kriisilahendusnõukogu pidas kriisilahenduse eesmärkide saavutamise seisukohast parimaks vahendiks.

719 Kolmandaks, mis puudutab hageja argumente, millega ta soovib vaidlustada hindaja sõltumatust, siis tuleb märkida, et hindaja ülesanne ei ole ise määratleda, milline kriisilahendusvahend on kõige kohasem. Nagu kriisilahendusnõukogu märgib, on konkreetse ettevõtja olukorrale kõige sobivama vahendi valimine kriisilahendusasutuse pädevuses.

720 Seega asjaolu, et kriisilahendusnõukogu pidas ettevõtte võõrandamise vahendit kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks parimaks ja andis Deloitte'ile ülesande viia läbi selle vahendiga seotud eesmärkidele vastav väärtuse hindamine, ei saa käsitada Deloitte'i sõltumatuse kahjustamisena. Viimaks tuleb märkida, et hageja ei ole selgitanud, kuidas saaks Deloitte'i sõltumatuse hinnangu 2 andmisel kahtluse alla seada see, et hinnangu 1 andis kriisilahendusnõukogu ise, kuna nende kahe hinnangu eesmärgid on erinevad.

13. Menetlust korraldavate meetmete võtmise taotlus ja menetlustoimingute tegemise taotlus

721 Hageja palub Üldkohtul võtta erinevaid menetlust korraldavaid meetmeid ja teha menetlustoiminguid.

722 Ühest küljest palus hageja hagiavalduses ja repliigis ning 19. aprilli 2021. aasta kirjas, et Üldkohus nõuaks mitmesuguste dokumentide esitamist. Lisaks sellele palus hageja 17. mai 2021. aasta kirjas, et Üldkohus esitaks Hispaania Kuningriigile kirjalikud küsimused.

723 Tuleb meenutada, et 12. mai 2021. aasta menetlustoimingu määrusega nõudis Üldkohus kodukorra artikli 91 punkti b, artikli 92 lõike 3 ja artikli 103 alusel kriisilahendusnõukogult eespool punktis 95 nimetatud dokumentide esitamist. 9. juuni 2021. aasta määruses asus Üldkohus seisukohale, et kriisilahendusnõukogu esitatud dokumentide konfidentsiaalsed versioonid ei ole vaidluse lahendamise seisukohast asjasse puutuvad. Seevastu edastati pooltele Banco Populari 6. juuni 2017. aasta kiri EKP-le ilma selle lisata.

724 Teisest küljest on hageja hagiavalduses teinud ettepaneku mitme tunnistaja ülekuulamiseks.

725 Menetlust korraldavate meetmete võtmise või menetlustoimingute tegemise taotluste osas tuleb märkida, et Üldkohus on ainupädev otsustama, kas tema menetluses olevas kohtuasjas temale esitatud teavet on vaja täiendada (vt 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Mamoli Robinetteria *vs.* komisjon, C-619/13 P, EU:C:2017:50, punkt 117 ja seal viidatud kohtupraktika; 12. novembri 2020. aasta kohtuotsus Fleig *vs.* SEAE, C-446/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:918, punkt 53).

726 Euroopa Kohtu kohtupraktikast tuleneb, et ka siis, kui hagiavalduses esitatud taotluses tunnistaja ärakuulamiseks viidatakse täpselt, milliste asjaoludega seoses ja mis põhjustel on vaja tunnistaja või tunnistajad ära kuulata, on Üldkohtu pädevuses hinnata taotluse asjakohasust seoses kohtuvaidluse eseme ja vajadusega kohtusse kutsutud tunnistajad ära kuulata (vt 26. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Mamoli Robinetteria *vs.* komisjon, C-619/13 P, EU:C:2017:50, punkt 118 ja seal viidatud kohtupraktika; 22. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus Silver Plastics ja Johannes Reifenhäuser *vs.* komisjon, C-702/19 P, EU:C:2020:857, punkt 29).

727 Käesoleval juhul tuleb märkida, et toimikus sisalduvad andmed koos kohtuistungil antud selgitustega on piisavad, et Üldkohus saaks teha otsuse, sest tal on olnud võimalik asi lahendada menetluse käigus esitatud nõuete, väidete ja argumentide alusel, võttes arvesse poolte esitatud dokumente.

728 Sellest järeldub, et rahuldamata jätta tuleb hageja taotlused menetlust korraldavate meetmete võtmiseks ja menetlustoimingute tegemiseks ning ka hagi tervikuna.

V. Kohtukulud

729 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud ning komisjon, kriisilahendusnõukogu ja Banco Santander on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb vastavalt nende nõuetele jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ning mõista komisjoni, kriisilahendusnõukogu ja Banco Santanderi kohtukulud välja hagejalt.

730 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega jäävad Hispaania Kuningriigi, parlamendi ja nõukogu kohtukulud nende endi kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1) Jätta hagi rahuldamata.

2) Jätta Aeris Invest Sàrli kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni, Ühtse Kriisilahendusnõukogu ja Banco Santander, SA kohtukulud.

3) Jätta Hispaania Kuningriigi, Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nende endi kanda.

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 1. juunil 2022 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

I. Õiguslik raamistik . . . 2

II. Vaidluse taust ja pärast hagi esitamist aset leidnud asjaolud . . . 6

A. Banco Populari olukord enne kriisilahendusskeemi vastuvõtmist . . . 6

B. Muud kriisilahendusskeemi vastuvõtmisele eelnenud asjaolud . . . 8

C. Banco Populari 7. juuni 2017. aasta kriisilahendusskeem . . . 11

D. Pärast kriisilahendusotsuse tegemist aset leidnud asjaolud . . . 12

III. Menetlus ja poolte nõuded . . . 13

IV. Õiguslik käsitlus . . . 15

A. 19. aprillil 2021 esitatud uus tõendite kogumise taotlus . . . 15

B. Sisu . . . 16

1. Kolmas väide, mille kohaselt on määruse nr 806/2014 artiklid 21 ja 24 õigusvastased, kuna need on vastuolus volituste delegeerimist puudutavate põhimõtetega . . . 18

2. Neljas väide, mis puudutab seda, et määruse nr 806/2014 artiklid 15 ja 22 on õigusvastased, kuna need rikuvad harta artiklis 17 nimetatud omandiõigust ning ELL artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet . . . 22

3. Viies väide, mille kohaselt on määruse nr 806/2014 artiklid 18 ja 20 õigusvastased, kuna need rikuvad harta artiklites 17 ja 41 nimetatud ärakuulamisõigust . . . 31

4. Kaheksas väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18, hoolsuskohustuse ja ELTL artikli 296 rikkumist . . . 38

a) Esimene etteheide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a . . . 39

b) Teine etteheide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti b . . . 43

5. Esimene väide, mis puudutab ELTL artiklites 15 ja 296 ning harta artiklites 42 ja 47 sõnastatud põhjendamiskohustuse ja kaitseõiguste rikkumist . . . 46

a) Esimene etteheide, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist . . . 46

b) Teine etteheide, mis puudutab kaitseõiguste ja tõhusa kohtuliku kaitse õiguse rikkumist . . . 48

6. Teine väide, mis puudutab põhimõtte nemo auditur propriam turpitudinem allegans ning määruse nr 806/2014 artikli 88 rikkumist . . . 55

7. Kuues väide, mis puudutab harta artikliga 17 tagatud omandiõiguse rikkumist ja ELL artikli 5 lõike 4 rikkumist . . . 62

8. Seitsmes väide, mis puudutab harta artiklitega 17 ja 41 tagatud ärakuulamisõiguse rikkumist . . . 66

9. Üheksas väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artiklite 14 ja 20, hoolsuskohustuse ja ELTL artikli 296 rikkumist . . . 69

a) Esimene osa, mis puudutab müügiprotsessi . . . 69

b) Teine osa, mis puudutab hinnangut 2 . . . 76

1) Esimene etteheide, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist . . . 78

2) Teine etteheide, mis puudutab hinnangu 2 usaldusväärsust . . . 78

3) Kolmas etteheide, mis puudutab hinnangu 2 andmisel kasutatud meetodit . . . 79

4) Neljas etteheide, mis puudutab vastuolu hinnanguga 1 . . . 83

5) Viies etteheide, mis puudutab ilmsete hindamisvigade esinemist . . . 84

10. Kümnes väide, mis puudutab määruse nr 806/2014 artikli 14, hoolsuskohustuse ja ELTL artikli 296 rikkumist . . . 87

11. Üheteistkümnes väide, mis puudutab seda, et rikutud on määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 14 koosmõjus selle määruse artikli 20 lõigetega 11 ja 15 ning olulisi vorminõudeid . . . 90

12. Kaheteistkümnes väide, mis puudutab seda, et rikutud on määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 1 koosmõjus selle määruse artikli 20 lõigetega 3 ja 5 . . . 91

13. Menetlust korraldavate meetmete võtmise taotlus ja menetlustoimingute tegemise taotlus . . . 93

V. Kohtukulud . . . 94